

GÜNEŞE DOĞRU

HİLMİ GÜRDAL

GÜNEŞE DOĞRU

Hilmi Gürdal

Ankara, 2022

Türkiye Ormancılar Derneği

(The Foresters' Association of Turkey)

Tuna Caddesi No: 5/8 Kızılay-Ankara

Tel-Faks: 0312 4338413 - 4332664

e-posta: tod1924@ormancilarderneği.com

www.ormancilarderneği.org

Güneş Doğru

Ankara, 2022

TOD Yayın No: 63

Yazar: Hilmi Gürdal

Editörler: Doç. Dr. Murat Alan - Orm. Yük. Müh. Hayriye Ertuğrul

Kapak Tasarım: Orm. Yük. Müh. Hayriye Ertuğrul - Serhan Gürdal

Baskı ve Tasarım:

Kuban Matbaacılık Yayıncılık

İvedik Osb. Matbaacılar Sitesi 1514. Sokak No:20 Yenimahalle / ANKARA

Tel: 0312 395 20 70 • Sertifika No: 47331

ISBN: 978-605-71791-3-5

© Bütün hakları saklıdır. Türkiye Ormancılar Derneği'nin ve yazarın yazılı izni olmaksızın kitabın tümünün ya da bir kısmının elektronik, mekanik veya fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltımı ve dağıtımı yapılamaz. Bilimsel kurallar çerçevesinde kaynak gösterilmek suretiyle atıf yapılabilir.

TÜRKİYE ORMANCILAR DERNEĞİ (TOD)

TOD 26 Aralık 1924 tarihinde kurulmuş ülkemizin en köklü sivil toplum örgütlerinden biridir. 7 Mart 1951 tarihinde kamu yararına çalışan dernek statüsünü almıştır. İstanbul ve Antalya’da olmak üzere iki şubesi, 22 il ve 6 orman fakültesinde ise temsilcilikleri bulunmaktadır.

TOD, 1924 yılından bu yana yaptıkları ile orman, çevre ve doğa sevgisinin yayılmasını, kökleşmesini, kamuoyunun bilinçlendirilmesini, ormancılık bilim ve tekniğinin ilerlemesini sağlamayı, ormancılık sorunlarının ülke gereksinimleri ve kamu yararı gözetilerek, bilimsel ilkelere göre çözümünü amaçlamaktadır.

TOD, ülke ormancılığının ulusal çıkarlara, akla ve bilime uygun olarak yeniden yapılandırılması, kamu yararı ilkesi doğrultusunda doğanın, çevrenin ve ormanların korunması ve doğal varlıkların çoğaltılması için her türlü çabayı destekler. Doğanın, çevrenin ve ormanların tahribine yönelik her türlü tehdide karşı mücadele eder.

Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği’nin kurulmasına öncülük eden TOD, Ankara’nın akciğerleri niteliğinde olan ve bugün ODTÜ Ormanı olarak bilinen “Atatürk Ormanı” çalışmalarını 1958 yılında başlatmış ve bu ormanın meydana getirilmesinde önemli görevler üstlenmiştir.

TOD, ülkemizin Akdeniz ekosisteminde yer alan belediyeler ile orman yangınlarına karşı halkın bilinçlendirilmesi için eğitim ve proje çalışmaları yürütmekte; diğer bölgelerde ise yerel yönetimlerle birlikte toplumda ve özellikle çocuklarda, orman ve doğa sevgisini pekiştirmek için çeşitli faaliyetler yapmaktadır.

Nimet'e

İÇİNDEKİLER

Sunuş.....	1
Yazardan Okura.....	3
Güneşe Doğru	7
Buralardan Değil O Adam	8
Çiçeklerimdesin	10
Derneğimiz.....	12
Anam ve Mutluluğun Resmi.....	14
Son Türk Lokması.....	15
Sevgi Çiçeklerimiz.....	16
Yüzyılımızın Güneşi	20
Afyon ve Zafer Müzesi	23
Sanat ve Açlık	26
Afyon'un Meşhurları	28
Sürü ve Bağışıklığı.....	32
Selam.....	36
Kayınbiraderime	38
O At.....	40
Yağmur Duası.....	41
Akça Kız'ın Göçü	42
Ceza ve Ödül.....	44
Milletimin Seçimleri	45
Yaşlılar Masasında Oyun Çilesi	48
Kimsesiz Dünyam.....	49
Kaptanım.....	50
Köylüm ve Kayakeleri	54
Köyümde Bir Günüm.....	56
Parasız Yatılı	58
Kara Trenle İstanbul'a.....	60
Lisem ve Manolyam	63

Lisem ve Öğretmenlerim	64
İlk Saatim	66
Demokrat Parti	67
Köyümdeki Demokrat Parti	69
Menderes'in Sevdaları	71
Fakültem	76
Çekingen Sevgili	78
Orman	80
Ormanda Bir Gün	82
Yalnız Çeşme	84
Yayla Zamanı	87
Şehir Işıkları ve Yıldızlar	89
En Büyük Sanatçı	92
Güller ve Kargalar	93
Madem Ki	94
Tanrılarımız	96
Kültürler Bekçisi Kutsal İyicil	100
Köylülerim	102
Meyveli Ağaç	104
Boru Çiçeğinin Gözyaşları	105
Harman Veresiye Güz Başı Sevdaları	106
İçki ve Adamlık	108
Hayal Sevgiliye	110
İlham Perisi	111
Osmanlı	112
Afrodit'in Düğünü	116
Sayende Hanım	118
Vay Anam Vay	120
Sizi Gidi	121
Çiller	122
Fakirin Dini	124

Arzuhâlim	125
Ulusal Bayramlarım	128
Osmanlı Ruhu	129
23 Nisan	130
Atamın Sigarası.....	132
Antalya.....	133
Zeytin	136
Kin.....	138
Dedelerimin Destanı	139
I. Dedelerimin İzleri.....	139
II. Dedemin Yolculuğu.....	141
III. Sarıkamış Ve Beyaz Ölümler	143
IV. Ve Enver Paşa.....	146
Kimlerdensin.....	147
Orman Bülbülü Erol Turan'la	148
Çöpçü	150
Atatürk'e Saldırıları	152
Bir Anı.....	154
Gösterici	155
Bir Bilen.....	156
Bakkalımızın Tezgâhtarı	158
Hırsızın Keyfi.....	160
Müsekkin.....	162
Taziye Tekmesinin Ödülü	164
Çıkarayım Mı Çizmelerimi?	166
Dedemin Derebeyliği	167
Gezi Notları.....	168
Mayıs Çiçekleri.....	168
I. İktidarın Depremi	169
II. İktidarın Savaş Alanları.....	170
III. Turnusol Ve Onurlu Dik Duruş	171

Aynı Resim.....	172
Resim	174
İmf'ciler Ve Sünnetçim.....	176
Güven.....	177
Özür.....	179
Cumhuriyet Çınarımız Tarık Akan.....	180
Helallik Ve Beddua	182
“... Çınarı” Olmak	183
Hangi Yüzle?.....	186
Şıpsevdi.....	187
Portakal Çiçeği.....	188
Cilvekeş.....	190
Sonbahar	191
Nil	192
Dağların Asuman'ı.....	194
Bülbül Dede	196
Türban ve Altın Sülün.....	198
Eskimek Ve Korku	199
Dost Yarası	200
Şah Ardıç.....	202
Vazgeçmem Dingil'imden	204
Şüphe.....	208
Vehbi'nin Kerrakesi	209
Kahvelerimizde Kültür.....	210
Emminin Abdesti	212
Cami Duvarı.....	214
Anamın Aşkı	215
İyilik Meleşimiz Nuran.....	218
Doğa Dostu Zerrin'imiz.....	223
Lale Devri	224
Özal Devri.....	226

Yağma Hasan'ın Böreği	226
Zeus ve Özal Ailesi	228
Gürel'e (Baykuşlar Kümesi)	230
Çubuk Gelin	232
Köylü.....	234
Ekin Orağında Öğlen Yemeği	236
Güller Gibi	238
Kadın	239
Torunum Ege	242
Aziz'in Azizliği	244
Sevgi Renkleri.....	246
Çöpe Attım	248
Aydoğan	249
Başmüdürlük Ve Liyakat.....	252
Başak	256
Oğlum Serhan	257
Kızım Sibel	260
Nimet'im	262
Terk Edilmiş Sandal	265
Ege'ye Misafirlik	266
Fakirin Sofrası.....	268
Üç Yiğitler.....	270
Süleymanlarımız	272
Dostumuz Amerika	274
Dostluk	276
Dingil'ime	277
Çat Kapı	278
Son Çılgılık	279
I. Orman Yangını.....	279
II. Yangında Ormancı.....	280
III. Yangında Orman	282

Bitki ve İnsan	283
Samsun ve İlk Adım	285
Dumlupınar	286
Pranga	286
İhanet.....	288
Başkomutan.....	290
Dinozorların Bayramı	292
Unutulmamak.....	294
Hasan'la Anılarım	295
Hasan'ın Yeri.....	296
Eşlerimize Çapkınlık	296
Ahirete Mektup	297
Reis ve Emevi Camisi.....	300
Zaman Makası.....	301
Zamane.....	302
Burdur Gölü	304
Beyaz Melekler	306
Filler ve Karıncalar	307
Korona Günleri	308
Dingil Destanı	310
Bizden Söylemesi.....	317
Hatıralarımı Ziyaret	319
İstanbul Hatıralarım	322
Ve Ege	325
Ağlamak Geliyor İçimden.....	326
Gözyaşlarım	328
Güle Güle	329
Dönmedin.....	332

SUNUŞ

Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki en eski sivil toplum örgütlerinden olan Türkiye Ormancılar Derneği (TOD), 1924 yılından bu yana yaptıkları ile ülkemizde orman, çevre ve doğa sevgisinin yayılmasını, kökleşmesini, kamuoyunun bilinçlendirilmesini, ormancılık bilim ve tekniğinin ilerlemesini sağlamayı, ormancılık sorunlarının yurt, ulus gereksinimlerini ve kamu yararı gözetilerek bilimsel ilkelere göre çözümünü amaçlayan çalışmalarda bulunmuştur. Cumhuriyetle yaşıt köklü bir sivil toplum örgütü olan Derneğimiz, tarihi boyunca yaptığı mesleki ve bilimsel çalışmalar ile ülkemizde ormancılık tarihine de yön vermiştir. Tüm bu çalışmalara ek olarak üyelerinin sanat alanlarındaki ürünlerini, toplumla buluşturmak ve teşvik etmek, Derneğimizin tüzüğünde belirtilen amaçları gerçekleştirmek için sanat alanlarının etkin kullanımına sağlamak, kamuoyunu bilinçlendirmek ve orman doğa çevre alanlarındaki sanatsal gelişmeleri izlemek gibi çalışmalarda da bulunmuştur. Bu çalışmaları sistematik bir şekilde yürütülebilmek için de TOD bünyesindeki Sanat Kurulu çalışmalarını sürdürmektedir.

Doğa, sürekliliği ve canlılığı ile bir sanat eseridir ve mükemmel sanatı sergiler. İnsanlık tarihi boyunca sanatçılar doğadan etkilenmiş, hatta sanatçıların ilham kaynağı çoğunlukla doğa olmuştur. Sanat da bir bilim dalı gibi doğayı incelemiştir.

Her insan doğaya bakar. Ama her insan doğayı sanatçı duyarlılığı ile göremez. Bazı insanlar sadece bakar bazıları ise görür. Sanatçılar ise görmenin de ötesine geçer ve gördüklerini gösterir. İşte bu gösterme çabası, sanat eserlerinin doğmasını sağlar. Üyelerimizin sanat alanlarındaki ürünlerini toplumla buluşturmak, Derneğimizin halkla ilişkiler çalışmaları için önemli bir argümandır.

Bu kapsamda, mesleki yönüyle idealist, işinden ve işinin mekânından keyif alan üyemiz Hilmi Gürdal'ın yaşantısıyla, meslekteki gözlemleri ve hizmetleriyle, doğayı bir bilim adamı gibi inceleyen bakış açısıyla yarattığı şiirlerini kitaplaştırarak, Derneğimiz yayınları arasına kazandırılmasını uygun bulduk. TOD Yayın Kurulumuzun, bu tür eserlerin yayın haline getirilmesinde büyük katkıları vardır. Bu vesileyle Yayın Kurulumuz üyelerine teşekkür ederiz. Diğer taraftan TOD bünyesindeki kurulların ortak çalışmalar yürütmesi ve sürekli işbirliği halinde olması, Derneğimizin kurumsal yapısının güçlenmesine önemli katkıları sunmaktadır.

Hazırlanmış bu eserin orman, çevre ve doğa sevgisinin yayılmasına, kökleşmesine, mesleğin ve meslektaşın toplum nezdinde tanıtılmasına katkı sağlaması en büyük dileğimizdir.

Ahmet Hüsrev ÖZKARA
TOD Yönetim Kurulu Başkanı

YAZARDAN OKURA

Birinci Dünya Savaşı'nın başında -Osmanlı'nın asker tarlası bir anadan- hilafete ümmet, padişaha kul doğan, kavruk yüzlü bir Anadolu çocuğunun; İkinci Dünya Savaşı'nın ortasında, saçlarından tutuşmuş 40'lı yılların kucağına, birey olarak doğan oğluyum.

Cephelerde senelerce Kuvayı Milliye ruhunun suladığı ulu çınarlarımızın huzurlu gölgesinde, renkli hayallerle geçti çocukluğum, gençliğim.

Çıplak dağların insafındaki 50 haneli köyümde, benim de herkes gibi binlerce yıllık Türkmen soylu kültürümün ürünü keçesine, kilimine açıldı gözlerim.

Beşüğimin kuşağından oğlağımıza denk edildiğim zamanlardan beri, eşeğimizin heybesindeki derdi neşesi ilmik ilmik, düğüm düğüm işli desenleri, zihnime resmetmekle geçti ömrüm.

Anam Gara Sebire beni aynı nakkaşlı kolaniyle, kaderinin kamburu gibi sırtından hiç indiremediği bohçasına sarıp, çalım sata sata, köyün ortasından bostan çapasına, afyon çapasına götürürdü.

Anılarımın silinmeyen sayfalarındadır, tarlalarımızın anlarında kardeşlerimle o duman duman iğdelerimiz, yeşil yeşil bademlerimizin gölgelerinde, kuş cıvıltılarıyla ninnilenen uykularım.

Doğanın kıyısında köşesinde seyredeni değil, tam ortasında onunla barışık, ortak yaşayanı, seyredileniydim.

Avazıyla uyandıığımız horozlarımız, civcivlerinin üstüne titreyen tavuklarımız, kedimiz, köpeğimiz, sığırmamız, sıpamız, üç omcasının hatırına bekçiliğine soyduğum bağımızla her renkten, her cinsten tek yürekli, tek nefesli kocaman bir aileydik.

Zaman olur toprağa boyanır ellerimiz, suratımız, zaman olur sap saman dolanırdı harmanlarımızda yüzümüze, gözümüze; zaman olur ekin orağında yırtık pabuçlarımızın uçlarından dikenlerle, taşlarla öpüşürdü parmaklarımız.

Kimse kimsenin ayağına dolaşmazdı iş mevsimi. Zorunlu kamp yerimiz olurdu öyle zamanlarda al yanaklı nenelerimizin yaylaları. Bulutlara değerdı doruklarda başımız. Koyunu kuzusu; kardeşimiz, ekmeğimiz aşımız, kaşık işlemeyen peynirimiz, sütümüz, yoğurdu-muz olurdu.

Bitkilerin köklerinde bizleri beklerdi sakızlarımız. Gece yarılarında kadar ateş topu gevenlerimizle selamlaşırđık, karşımızdaki dağların tanımadığımız yaylacılarıyla.

On yaşında “adam olma” yarışında buldum kendimi. Öyleydi o günlerde çevremde okumanın adı.

Bir bakıma; yerin demir, göğün bakır olduğu çocukluk yıllarımda ucu ufuklara açılan devlet kapısından ekmek kapma yarışıydı!

Kılavuzuydu bu sevdamızın; Kapı Dağı'nın eteklerindeki Gönen Köy Enstitüsü'nün aydınlık yüzlü, gül kokulu rüzgârı.

Biraz da kendi zorumla 10 yaşında bu sevdıyla ayrıldım evim-den. Aklıma düşer bazen okul yolunda çıkardığım süt dişlerim.

O yaylalar güzeli Gadı Nenem kalmıştı başımda, ilkokulun son iki sınıfıyla ortaokulun üç yılında. Boyumdan alçak tavanlı, el kadar camlı odamda, komşularımdı aynı okulda okuyan komşu köylü üç beş akranım.

Bir hafta önce 60. yıl onur ödülümü aldığım Boğaziçi'nin en göz-de liselerinden birinde parasız yatılı okudum.

Fakültenin ilk yılında gördüm, sırf bursu için meslek edindiğim ormancılığın, benim gibi iflah olmaz doğasever birisi için biçilmiş kaftan olduğunu. Hep korumadan yanaydı yüreğim. Kıyamazdım, zira orman denen o asil bütünlüğün fertlerini birbirinden koparmaya. Kesimlerinde zorlandım uzun süre, çamın, göknarın, kayının, meşe-nin. Katline kalem kırmak gibi gelirdi bana; damga vurup baltaların

ağzına teslim ettiğim her türden her ağaç. Dünyanın neresinde bir orman yangını duysam hâlâ orda yanar yüreğim

Her şeyin eğrisi, doğrusu kuşbakışı daha net görünür orman denen o alçak gönüllü masumiyetin penceresinden!

İşte, 80 yıldan beri Cumhuriyetin kucağında böyle geçen çocukluğuma, gençliğime ve de mesleğime; hayallerimin peşinden koşma fırsatı veren -o aklın ve ilmin ışığındaki- adına da “ATATÜRK DEVRİMLERİ ve İLKELERİ” denen aydınlık yüzlü erişilmezliğin adıdır GÜNEŞE DOĞRU.

Sadece benim değil, memleketimin her köşesinde şahidi olduğum binlerce yıllık kültürümüzün eseri, her biri ayrı renkten, her biri ayrı şiir tadındaki tekerlemeleri, duruma göre uydurdıkları fıkraları, şakalarıyla sıradan yaşanmışlıkları; sadece kafiye gibi, kelime gibi zevkli bir kolaylık için dilime teslim eden o alçak gönüllü Anadolu ruhunun eseridir şiirlerim.

Esinime konu görev yerlerimde de kahrımı çeken (Geçen yıl yitirdiğim -insan özlü çocuklarımmın annesi-) Sevgili Eşim Nimet’e adadığım bu kitabımda; elimden tutan, mesleğimin her dalında memleketimin değişik zeminlerinde canhıraş çabalarıyla yüzümüzü ak eden TOD Genel Başkanımız Sayın Ahmet Hüsrev ÖZKARA ve Yönetim Kuruluna, Yazı İşleri Müdürü Hüseyin AYTAÇ, TOD Yayın Kurulu Üyeleri Doç. Dr. Murat ALAN, Dr. Öğr. Üyesi Adil ÇALIŞKAN, Dr. Öğr. Üyesi H. Batuhan GÜNŞEN, Doç. Dr. Fatih TEMEL, Öğr. Gör. Cansu ÖZTÜRK, Doç. Dr. Mehmet ÖZALP, Niyazi ÖZÇANKAYA ile şiirlerimin kitaplaştırılmasında baştan beri candanlığımı esirgemeyen meslektaşım, yayın kurulu üyesi Hayriye ERTUĞRUL’a, TOD Batı Akdeniz Şube Başkanlarımız Sayın Prof. Dr. Tuncay NEYİŞÇİ, Necati BAŞ ve arkadaşlarına onca işlerinin arasında satır satır okudukları şiirlerimi beğenme lütfunda bulunan sayın yazar meslektaşım Saliha YADİGÂR ile Afyon’da 5 yıl boyunca kırsal kesim hikayelerinden büyük keyif aldığım yazar dostum Tarık Barbaros PİLEVNE’ye ve kitabın basım sorumluluğunu üstlenen Kuban Matbaası’na ayrı ayrı teşekkürü borç bilirim.

Hilmi GÜRDAL
Antalya, 2022

GÜNEŞE DOĞRU

Sarı saçlı güneşin
Mavi gözlü güzelidir dünya
O tutar ellerinden
O gezdirir evreni
Onunla aydınlanır yüzü
Onunladır varı yoğu
Renkleri onunla,
Hayaléri onunla,
Onunladır geleceği

Gönlümün de var
Üstüne gül koklamadığı
Sarı saçlı, mavi gözlü bir sevdalı
Ruhuyla boyalıdır ruhum
Onurumdur izinde olmak
Pervanesiyim şavkının
Işığına, özgürlüğüne, kardeşliğine yarışırım ormanda fidanlar gibi
Zaman olur;
Fitolini O'nun ateşlediği bir muma
Zaman olur;
Bakışlarının ufkunda uçmaya çalışan kuşlara
Zaman olur;
Kırlardan, bayırlardan kucağına koşmaya çalışan
Elleri çiçekli çocuklara benzetirim kendimi
Zaman olur;
Mavi gözlerinin ummanına dökerim derdimi.

BURALARDAN DEĞİL O ADAM

Gözleri sevgi denizi.
Gözleri umman.
Dalınıp kaybolunan.

Sanki göklerden uzanan elleri neşter.
Elleri derman.
Tuttuğunu koparan elleri kocaman.

Övgüyle bile olsa dayanamam
Sözlüğümüzdeki kelimelerle seviyemize indirilmesine.
Cümleler kurulur şimşekler şelalesi bakışlarından.
İçi görünür dışından.
BURALARDAN DEĞİL O ADAM

Onunla büründü ruha
Ufuklarda gelincikler gibi bayrak bayrak dalgalanan
Onca acı
Onca gözyaşı
Onca kan!

Kıskandı topraktan
Kalbine gömdü
Herkesi tepeden bakan zaman

Sebebidir mutlaka; elleri öpülesi anasıyla babası
Kimbilir hangi yıldızdandır mayası
BURALARDAN DEĞİL O ADAM

Bulup getirsin inanmayan
Dünyalıya benzeyen bir resmini
Bir fikrini çağlarını aşmayan
Bir duruşunu meclisine yakışmayan
Çaresini bulmadığı bir zorunu
Bir sözünü; vaktinden önce hedefine ulaşmayan

Kadını: Gözünün nuru,
Çocuğu: Bayramı olan!

Sorsunlar tarihe bilir mi?
Yenilgi yüzü görmediği cephelerinden bavullar dolusu, barut kokulu
kitaplarıyla dönen bir yiğidi

Duymuş mu?
Kendi soyunun katili insanlıktan (!) devraldığı kavgaların yerine
Mirası sevgi olan, barış olan

Ne aldatandır
Ne aldanan
Milletle gülüp milletle ağlayandır
Vatandır tek aşkı

Sadece O'dur yokluğuna bu kadar ağlanan
Kimin nesi varsa önünden ardından
İsteyen istediği zaman bulup getirsin
Dünyalıya benzeyen bir yanını
BURALARDAN DEĞİL O ADAM!

İEKLERİMDESİN

Yalnız başıma da olsam ilk defa
Yarım asrı aşan evliliğimizin yıldönümünde
Hep el ele
içeklerimde günden güne katmerleşen sevgilerin

Bereketimsin
Sensizliğimin çatlamış topraklarına
Göklerin gözleri yaşlı bulutlarından yağmur yağmur yağın

Gözyaşlarısın hasretimin
Tomurcukların yanağından yüreğime inci inci süzülen

Deryalarısın
Göz göz havuzcuklarında pürneşe kanat çırpan kuşların

Sarmalındayım hatıralarımın
Biçare kulaçlarım
Damlalarının iç içe halkalarının sonsuzluğunda

Gelinciği, lalesi, sümblsn kırlarımın
kıyıp toplayamadığım

Kardan beyaz kardelenimsin
Sarı sarı çiğdemimsin
Mor menekşemsin
Dağların el değmedik doruklarında

Bazen gülen
Bazen hüzünlü yüzüsün mevsimlerimin
Kıştan erken çıkmış
Bahar bakışlı erguvanımsın
Issız yollarımda

Portakal çiçeğimsin odalarımında
Koklamaya doyamadığım
Kırmızı sardunyalarımın kol kolasın yazlarımin balkonlarında
Manolyamsın karşımda “soldururum!” korkusuyla dokunamadığım

Mısralarımsın şiirlerimde
Tek çiçekli güz gülümsün rüzgârların ellerinde
Hazan bahçelerimde
Bülbülüsün şarkılarımin

Kışlarımda tüm sıcaklığımla
İçindesin gönlümün
Yediverenimsin
Ömrümün hiçbir yerinde
Hiçbir şeyini saksılarımla
bölüşmediğim!

DERNEĞİMİZ

Bin yıllık lkemin
Bir yaşındaki Cumhuriyetiyle atıldı
Derneğimizin temeli

Medeniyetler beşiği yurdumda
Asırlardan beri
Başkalarının ltfuyla yaşar gibi
Hayalleri ve renkleri alınan milletine uzanan ilk eliydi mesleğinin
Dünyaya açılan aydınlık penceresinden
Birleşince ulu nderimizin
Yeşil tutkusuyla
Aklın ve ilmin ışığında
Olmadı onun da olmazı
O kutsal ruhun cesaretiydi
İnsanı gibi kavruk yzly Anadolu'yu yeşil yeşil baktıran
Nesi varsa bugün yurdumun
Ormanla ilgili
İnsandan yana.
Ya içinde, ya arkasındaydı.
Kitap kitap, kanun kanun...

Toplanıyoruz her fırsatta
Her türlü bilgiyi, yitiği gören.
O;
“On yılda on beş milyon” ruhlu gençlerimizle
Kimi giderirken eksikliğini
Kimi deneyimini
Kimi yüreğini koyuyor ortaya
Hep el eleyiz
Sayıları günden güne artan
gönüllü doğa dostlarımızla
Bayrak yarışı gibi bu sevda
Kursağında milletin çileli lokması
Hamurunda Cumhuriyet mayası
Asil kanında Ata mirası bulunanlarımızla
Az değil bu yoldaki şehitlerimiz

Milletimizin sönmeyen meşaleleriyle her birimiz
Hep aynıdır hedeflerimiz
Tarafız her zaman onunla ilgili her kavgada
Ve daima en öndedir yerlerimiz!

ANAM ve MUTLULUĞUN RESMİ

Az esmerliğindendi anamın “Gara Sebire”liği
Kardan beyaz kalırmış çocukluk bahtının yanında teninin rengi
Zaten ak yokmuş ki zamanlarında
Bir katran kuyusundan bakarmış herkes dünyasına
Karaların kucağına doğmuş anasınınkinden önce
Kara Hasan’mış emmisi
Kara Tarla’yımış en iyisi
Kara Emine’yymiş ebesi
Ana karnından yollamış hiç görmeyeceği babasını Sakarya’ya
Çocuk yaşta sıtmadan kara toprağa kaptırmış abisini
Bir güneş doğmuş günün birinde
Alışmadıkları bir yönden
ATA’mızın nurlu ellerinden
Onunla oturmuş renkleri yerli yerine
Onunla doldurduğu kovasından yapmış
Üç oğlanlı, iki kızlı ailemizin mutluluk resmini
Diyecek yoktu keyfine
Kendinin bellemezdi hiçbir şeyini
Mutlu olurdu başkalarının mutluluğundan
Öç alır gibi çocukluğundan
Büyük keyif alırdı eline geçeni başkalarıyla bölüşmekten
Çekinirdi babam
Onu konudan komşudan
Yağa bala göndermeye
Hiç belli olmazdı ne kadarıyla eve döneceği
Hiç tanımadığı köyün misafirinini ya kolundan çekerdi ya yakasından
Bırakmazdı bir şeylerini yedirip içirmeden
Gören olmazdı kavgasını küslüğünü
Nazını çeken eltileriyle Gölcük kavgası dışında
Ondan iyi bilirdi maaş gününü köyün veletleri
Toplardı etrafına onları anaç tavuklar gibi, açtırdı avuçlarını,
Birer birer kondururdu yemlerini mendilleriyle beraber
Hakk’a yürüdüğünde
Onlardan fazla ağlayan olmadı Sebire Nenelerine, kapımızın önünde!

SON TÜRK LOKMASI

Hazır düşürmüşken pusuya
Ağız da değmişken suya
Azla yetinmek olmazdı
Yutmadan son Türk lokmasını
Karnı doysa gözü doymazdı

Kurtlar önde, çakallar arkasında
Kurdular masalarını Avrupa'nın ortasındaki Sevr masasında
Uzattılar üstüne boylu boyunca son Türk lokmasını
Çullandılar;
İsteyen istediği yerinden
Sapladılar masum çılgınlıkları arasında çatallarını, bıçaklarını
Lâkin;
Demir mi neydi,
Taş mı vardı içinde?!
Ne çiğnenebildi
Ne yutulabildi
Ne sindirilebildi
Kiminin kırdı dişlerini
Kiminin deldi midasını
Ata'sında şekillendi soyunun külleri
Yeniden doğdu Zümrüt-ü Anka misâli
Onunla büyüdü
Tuttuğunu kopardı nasırlı elleri
Onunla yırttı
Kaderi sandığı geceyi
Onunla doğrultup başını yerden
İlk kez gördü kendi gökyüzünü
Ölümü dışında da işe yaradığını
İlk kez tutabildiği kalemiyle yazabildi ondan aldığı adını
Cesaretle bakabildi ilk kez aynaya
İlk kez kendinin oldu kendi

SEVGİ ÇİÇEKLERİMİZ*

“Seni;
Çiçeklerini görmediğim,
Karşıdaki dağlar kadar seviyorum” demiş;
Kendisini dünyalar kadar sevdiğini bildiği dedesine
Rüyalarının üç yaşındaki perisi,
Lina’sı

Sadece torununun değil
Kırk yıla uzanan geçmişimizin güzelliklerinde de eli, emeği vardır
O şahin bakışlı
Çoğumuzun ufkuna imrendiği
Güvercin dostumuzun

O kadarmış o zaman
Küçücük yüreğinin kocaman ufkuna açılan gönül penceresinden
Düşlerinin çiçekleriyle süslediği
Sevgilerinin en büyüğü

Ne oğlumuzun
Ne kızımızın
Ne bugününde
Ne yarınında
Ne tarihler değiştirebilir
Ne coğrafyalar
Doğum hediyesi olarak
Yanlarında getirdikleri
Bölüşükçe çoğalan
Zamanın ellerine kirlenmemiş masum sevgilerinin tarifini

Bir gün
Bilmedikleri çiçekleriyle süslediği dağlardır dedelerine
Bir gün girmedikleri deryalardır babalarına
Her gün az gelir analarına göklerin yıldızları

Unutmamalıyız
Varlıklarının sebebi olduğumuz
Yarınlarımızın emaneti
Tanrı lütfu
Sevgi çiçeklerimizin
Sorumluluklarının da kendimizde olduğunu

O yüzden
Üstlerinde olmalı
Arkamızda kalmasın istediğimiz gözlerimiz

O ruhları su gibi damlaları ulaştırana kadar;
Yitiği oldukları “Sevgiler Ummanı”na
Derelerinin yoldaşı, sazı, kamışı, çakıl taşları

Çıkarana kadar eserlerimizi ortaya;
Senelerimizin murçları, çekiçleri, sabır taşları,

Kalkanları olmalıyız başlarına
En azından
Canları başkalarına da yanan o insanlık eşiğini atlatana kadar.

*Bu şiirimde meslektaşım Halim Şahin'in torunu Rüya Lina'sından esinlendim.

ANADOLU

ç yanı deniz manzaralı
ç ayağı ç kıtaya basan
Kocaman bir handır Anadolu

Dolu doluydu tarih boyu
İlk orda durdu
Ordan dağıldı dünyaya âdemoğlu

Teknesinde toprağıyla yoğruldu
Kibeleden Artemis'e çoğu tanrıların, tanrıçaların hamuru

İri göğüslerinin altın sütüyle sulanıyordu
Mezopotamya medeniyetlerinin tamamı
n, sonu, hikâyesi belli değil Göbekli Tepe'sinin
Dağlarında aranıyordu Nuh'un Gemisi
İlk onda okunuyordu Sümer'in Gılgamış'ı
Medeniyetler Denizi'nin dalgalarıyla dvlyordu duvarları

Hangi penceresini açasan
Bir mucit çıkıyordu karşına, konudan komşudan
Kimi yazıp okuyan
Kimi parayı bulan
Kimi ticarete
Kimi ilme, felsefeye
Kimi sanata soyunan

Çin'den, Hint'ten ipek taşırdı en pahalı misafirlerinin kervanları

Kucağında bulduğu Helen'le yaşadı ilklerinin en güzellerini
Onlara kurduğu eşsiz şehirlerinin okullarında
İlk ağızdan

Aristo'dan, Thales'ten öğretti ilmi, felsefeyi
Onun hikayesi sayılır aslında öz oğlu Homeros'un İlyada'sı Odysseia'sı
Dünyanın en güzel aşklarını yaşadı kıyısında, bağrında
Onda yapıldı
İlk güzellik,
İlk müzik yarışmaları
Salkımlarında asılıydı Dionysos'un en iyi şarapları
Doruğa tırmandı Roma'yla sanat
Hala onların eserleriyle el salları birbirine dağlar, tepeler
Pers'ini tanıdı Doğu'nun
Helenizmi yaşadı İskender'le
Her birine kafa tutan şehirlerle, yiğitlerle doluydu her yanı
Benzeri olmayan bitkiler bahçesiydi kucağı
Soyum Osmanlı'nın tek çiçekli baharıydı
Ağırnas'lı Koca Sinan'ı
Lakin saray keyfinin asker tarlasıydı Anadolu anaları
Kışlasıydı toprakları

Bilinen Luvi'den beri
Beş bin yıllık tarihinde
İlmik ilmik dokundu tezgâhında
Nice nice kültürler
Bir toz düşse her birinin paçasından
Dağ olurdu, tepe olurdu bağında, bahçesinde

Gel gör ki;
Peygamberlerin koca koca ayak izleri vardı eteklerinde
Bir bastı ki Arabistan çöllerinden
Yaprak kımıldamadı Allah için ilimden sanattan
Kaldır kaldırılabirsen!

YÜZYILIMIZIN GÜNEŞİ

Barut kokan cephelerinden
Bavullarında kitapları
Avuçlarında tebeŐiriyle
BaŐkomutanlıktan
baŐgretmenliĐe koŐan önderimizin mucizesiydi
    Cumhuriyetimiz!
GneŐiydi yüzyılımızın

Yurdumuzun her yerinde tutmuştu ışığının mayası.
Gldke aydınlık yüzünün hürriyetçi dünyası
AŐka çevirdi zaman
yoluna baş koyan milyonların bağlarını.
Oydu;
Soyuma ilk defa
kendi topraklarında, kendinin olma mutluluğunu yaşatan.
Herkes rüyalarını, hayallerini, umutlarını kendi renklerine boyatan.
Oydu;
Hürriyeti Şahinlerle yarışan aynı bayrak altında, aynı duygularla ulus
olma gururunu tattıran.

İnceydi boynu
Yitiği bildiği ilme, sanata, insanlığa
Dikti başı
Onuruna namusuna...

EĞitimle başladı işe,
Derdi vardı geçmişinden.
Çağların hayli gerisinden!

Acelesi vardı yedisinden yetmişine
Yarısı hasta, yarısı yaralı öğrencilerine.
Ordu düşürdü peşlerine
Bulduğu yerdendi öğretmenleri.

Kimi;

Askerden gözüne kestirdiği çavuşlarından,

Kimi;

Yurtdışından “volkan olarak dönmelerini beklediği
kıvılcımlarından”,

Kimi;

Kavgaların arasından alıp başının üstüne oturttuğu
çağlarının yüz akı ilim adamlarından,

Kimi;

Yıldız yıldız gözlerini toprak boyalı kavruk yüzlerin
gizlediği, yurdumun yoksul çocuklarından.

Her biri yerlerinin yeni yeni güneşleri olarak doğan!

O hatırladı

Varlığı ayıp görülen

Tanrı'nın en yüce sanatı, kadını

Adını yazdırdı ilk sayımında.

Tahtını kaldırdı hak ettiği katına.

Sırtlarından aldı analarımızın

Yaşarken (!) serdi ayaklarının altlarına cennete çevirdiği
dünyalarını...

Şeriatın insafından lâikliğin şefkatine emanet etti haklarını.

Elleriyle oturttu devletin doruklarındaki koltuklarına

Tek başına göklerde arattı istikbalini.

Korumaya aldı dini.
Cehalet tüccarlarının ellerinden!
Herkes aynıydı
Hak edenin işbaşına geldiği kurumlarının tavrı

-Kestiği parmak acımayan-
Adaletin gözü bağlı güzeline teslim etti mülkümüzün temelini.
O günden beri alnının etiketiyle gezdi herkes
Hırsızına “hırsız”
Namussuzuna “namussuz” dendi memleketimde

Aydınlığa dönüktü yüzü.
Sömürüdü, kula kulluktu uygarlığının ölçüsü.
Sözünü tuttu zamanlara sığmayan Ata'mıza.
“Yurtta barış, dünyada barış” a gömdü silahlarını,
Duvara astı kılıcını.
Olmadı kimsenin malında, canında gözü.

İkinci kez
İnsanlığın gırtlığındayken medeniyetin (!) elleri,
ilk kez demokrasiyle taçlandırdı kendi başını.

Gösterdi cümle âleme
Birlikteki gücünün barışta da kendine yeteceğini
Yurdun her köşesinden duman duman tüttürdüğü bacalarından.

Yoktu bağımsızlıktan ödünü.
Kim bilir kaç bahçesinin gülünü erken kopartmıştı bu yüzden!

Hepsi bi yanaydı Cumhuriyet için, sanat bi yana.
Ustasının ayağına gönderirdi gözlerinde ışık gördüğü cevherlerini
Memleketin adından önce yazdırır ünlerini
Ayakta alkışlatırdı sanatçılarını dünyaya...

Kurtardı koca yurdu “Sarayların Kışlası”,
Anadolu analarını “asker tarlası” olmaktan.
İsteyenin istediği yere ekmesinden oğullarını!

AFYON ve ZAFER MÜZESİ

Başından beri
Başkomutan Tarihi Milli Parkı'nın
Hayatımın en güzel 9 senesini kana kana hizmetlerine adadığım Afyon'u
Yıllar sonra
İçim yana yana anladım
Yerlisinden fazla sevdiğimi

Yüreğim ağzımda beklerdim
Üstüne titredığım Zafer Müzesi'ni
“Bugün olmazsa yarın!”
Peşindeki kem gözlerin
“Sudan bahanelerle” yıkacağı günleri
Ödümü koparırdı ara ara
Devletimin en üst kademelerinin
Sebebini asla anlayamadığım düşmanca tavırları

Nabız yoklardı
Yüzüme karşı
Kimi; yıkar duvarlarını
Numaralar taşlarını
Yeniden yapardı yerine
Kimi; gözlerden uzaklara taşırdı aklı sıra

En heyecanlı işimdi aslında
“Bir bina” değildi benim için
Kalesiyle, Utku Abidesiyle kol kola
Avucuma konulmuş incisiydi “Üçü Bir Yerde”sinin
Ordan doğan ilk güneşiydi Cumhuriyetimizin
Şânı, şerefi, yakışığıydı şehrinin

Zaman olur; içindeki son misafiri emniyet müdürlüğüyle uğraştırır
Zaman olur; tapusuna koştururdu
Ankara'ya kadar
Zaman olur; savaş şahidi malzeme aratırdı içine köylerden, siperlerden
Zaman olur; bilgi, belge toplatırdı kimliğine geçmişinden

Öz evlatlarıyken en uzun ömürlü, en iktidarlı bakanları
Orada kurulmuşken, ilgili genel müdürlüğün en üst makamları
Ben sevine sevine onlardan beklerken üstüne titizliklerini...

Yerlerinde yellere eserken üstelik
Her biri ayrı sanat eseri akranı yapılarım...

Ya erken terk ettiler ki yerlerini
Ya Afyon'dan çekip gittiler
Ya dünyadan
Ya bıraktılar eski heveslerini
Ya erken astılar ki sevgi eleklerini duvarlarına
Parada pulda gözleri olmayan
Kimi projelerimin sahibi
Kimi danışmanı
Kimi destekçisi
Sayın Erdoğan Emre gibi mimarları
Ahmet Topbaş gibi
Tuncer Kurşun gibi
Veli Cengiz gibi ve daha nice nice
Afyon sevdalısı dostlarım, arkadaşlarım

Fırsat bulup yalnız yakalamışlar bu sefer
Çoktan gözlerine kestirdikleri garibi
Öç alır gibi yüzyıllık geçmişinin değişik hizmetlerinden
Tepesinden soymakla başlamışlar zulümlerine
Tek başına bırakmışlar
“Allahından bul!” der gibi karın, kışın ortasında

Kimlerle neyi, nasıl düşünüp
Nerden bulacaklarsa daha iyisini?..

Az katılmamıştık Sayın Emre'yle
İlgili genel müdürlüklerdeki, Genelkurmaydaki toplantılara
Konularının uzmanları
Tarih bilgeleriyle, sanatçılarla, heykeltıraşlarla

O kadar katkısı olan biri olarak
Bu kadar hakkımın olduğu inancıyla sitemim, nazım, niyazım

Onlar kadar görmese de kasabam, köyüm işgalin, esaretin acısını
Canımızın pahasına ortak dertlerimiz
Kimin olsa böyle kutsalları
Sandıklarda saklar
Gözlerini oyalardı yan bakanın!

Bilmem ki kime, ne demeli?
Neyi, nasıl söylemeli?

Odur ki; artık hemşehrilerime
Belki bir daha görmeyeceğim o güzellikle ilgili son sözlerim.
Kişiler ölür,
Devirler değişir,
Değişmez gönüllerimizde
Kara günlerimize o güneşlerimizi doğduran yerlerimizin şanları, şerefleri.
İşte bu yüzden
Hep arkadadır gözlerim

Eğer yüzüncü yılına
İnadına O'nusuz girmekse bazılarının niyeti
Bilsinler ki
uğruna verilen nice nice canların
Daima yakalarındadır elleri!

SANAT ve AÇLIK

Gençliğimiz "Sevgiler Tepesi"
amlıca Camisi'nin minberinden duyurdu öfkesini
Cumhurumuzun Reis'i
"Koparırım" dedi
Dünkü bahçesinin bülbülü
Seremizin dilini
Tıktırırverdi "Gık" diyeni içeri
Unutmuş gibi, iki satırlık Őiirinden ektiklerini

Aynı saatlerdeydi
Yedi bin yıllık Toprak Ana'nın bereketli yurdu
Burdur'umuzun Ulu Camisindeki
Aynı cumamızın
Aynı vaazında
Ar'nın esiri Anadolu anasının
Yreklerimizi kor gibi dağlayan feryadı

"Aız!" diye bağırıyordu tarihinde ilk defa
Arşa çıkıyordu cemaatin ortasındaki avazı

Ahıydı aslında,
Sabrının sınırında
O günlere kadarki onca kul haklarına

İsyanıydı
evresine, insanlığa

Şikayetiymi
Nasibine uzanan elleri
Cennetini ayaklarının altına serecek dinine, Yaradanına
O'nun evinde
O'nun şahitliğinde

Eğer gerçek sanatçıysa biri
Duyuramazsın fitratının özündeki özgürlükçü genlerini

Eğer gerçekten açsa bir diğeri
Doyuramazsın midasını
Sivriliklerimizin törpülenip pişmanlıklara dönüştüğü
camilerimizden körüklenen kinle, öfkeyle
Zira

Çıplaktır ikisinin de kralları
Kördür gözleri
Sağırdır kulakları
Böylesi kavgalı, küfürlü bölünmelere, düşmanlıklara

Dadaloğlusunu, Köroğlusudur herbirinin gururları, onurları
Sadece gönüllerinin fermanlarıdır kullukları
Hâlâ aklımın bir köşesinde asılı durur
Rahmetli babamın
“Öfkeyle kalkan ziyanla oturur”,
“Aç insan inançlarından yer oğul” sözleri.

AFYON'UN MEŞHURLARI**

Meşhurlarından aldı diye adını
Çalımı düşman çatlatır
Kavşaklar dilberinin

Mutfağı ayrı zengindir beş bin yıllık geçmişinin
Sandığı ayrı
Kıl aldırılmazlar burunlarından
İnmezler Kafdağı'ndaki tahtlarından
Kilerinin lezzetleri

Gül koklamaz
İlk göz ağrısı
İşık adamı Luvi'sinin armağanı Afyon'unun üstüne
Onunla bulur ağzının tadını
Onunla oturur
Onunla toplar sofrasını

Baharında;
Morunu, beyazını yamadığı yeşil fıstanı,

Yazında;
Altın yeleli başakları,
Aydınlık yüzlü günâşıkları

Güzünde;
Başları sarı sevdalı, kavak yelli
Üç eteği,

Kışında kar beyaz görümlüğüyle
Karşılacağı konuklarını
Tatları damaklarında
Gözleri arkalarında uğurlar

Takılıp gitmez yolgeçen hanında
Her önüne çıkanın koluna, beşik kertmesi gibi
Düello benzeri meydan savaşları ister sevenlerinden uğruna

Külhanbeyi şapkalı peribacalarına bekletir
Hitit'in, Frig'in
Topraklarına ağızları açık kalmış mağara ağızlı mezarlarıyla
Söyleyecekleri bitmemiş kaya yazıtlı Kibele tapınaklarını

Baştan beri sanatın içindedir elleri
Ustası kadar
Renkleri kaymaklarıyla yarışan mermerlerinin de eseridir
Dünyanın -bir dili eksik- heykelleri

Dağları vardır dorukları geyiklerle, şahinlerle yatan
Ayaklarını sıcak sularda
Eteklerini göllerde yıkayan

Bakma kaplıcalarının burunlarından soluduğuna
Aynalarını çatlatmadan
Yanaklarına katmer katmer güller kondurmadan
Yollamaz üç günlük konuklarını

Perilerin kendilerine sakladığı rüyalar havuzunda sanırsın
Eber Gölü'nde kendini
Hasretlik sevgililer gibi karşılanırsın her seferinde
Nilüferlerini okşaya okşaya gidersin kuş cıvıltılarıyla dolu
Sazlar, kamışlar alemine
Hoş geldine baş eğerken devrilenlerini götürsün önünden, ardından yüzen
adalarının

Orda yapıldığına inanırsın
Apollon'un şerrinden Marsyas'ın derisiyle, Midas'ın kulaklarına mal olan
kamıştan flütün liri yendiği
Dünyanın ilk müzik yarışmasını

Nereden gelersen gel
Kocatepe'den el eder
Bir eli çenesindeki "Şayak Kalpaklı Nöbetçi"
Üstlerinde hâlâ düşman siperlerinin engerekler gibi gezindiği

Belentepe'ler
Tınaztepe'ler
Çiğiltepe'lerdir gözetlediği yerler
Önlerinde yedi düvel
Karşılarında Mehmetçikler
yoksa havanın sisi pusu
Gözün keserse eğer
İzmir'e doğrudur Dumlupınar!

Şehir girişindeki şehitlikte bekler
Düşmana ilk asker kurşununun sahibi Ali Çetinkaya'sı

Cumhurbaşkanları vardır tarifsiz okullarının armağanı
Dostları vardır art niyetsiz
Küfürleri lokumlarından tatlı

Bir de üçü bir yerdesi vardır gerdanında
Her biri ayrı pırlanta

Kuşluk vakti;
    Şahin yuvası.
Öğleüzeri;
    Burnu havalı gelin tâcı

İkindi;
    Dizleri üzerindeki bilge bir dergâh dedesi

Ve akşam vakti;
    Başı göklerde
    Şehrin baş nöbetçisi.

Gecesinde;

Kalburu üstünde
Karahisar Kalesi

Sadece

Taş bir yapı değildir diğer baştaki

Köşe taşıdır tarihimizin

O uğurladı

Gecenin ortasında

Bağrında doğan güneşi

Bir elinde eşine rastlanmayan son meydan muharebesi haritası

bir elinde

ilk hedef emrine kilitli

O kocaman işaret parmağıyla Dumlupınar'a.

Heykel değildir

“Sarışın kurdun Afyon Ovasına atladığı” orta yerdeki

Namusuna göz dikilen milletin

Kas kas

Hücre hücre

Ruh dirilişinin

Tunçtan pençesidir

Dosta düşmana karşı!

**Dokuz yıl şehirlerinde doya doya hizmet ettiğim Afyonlu hemşehrilerime saygılarımla...

SÜRÜ ve BAĞIŞIKLIĞI

Sonunda yaptı yapacağını
Oldum olası
Huzurumun kuması iktidar

Boşa çıkardı yıllarımın çabasını
Bir yandan;
YetiŐtirezken rakamlarını
Günden güne zirvelere tırmandırđı katliam gibi
kayıplarımıza

Bir yandan;
İkisini bir yılda zor verdiği maskelerini bıraktırdı
Her biri caddelerde ecel gibi dolaşan vatandaŐına

İŞte ben de
Diğer adı “sürü bağışıklığı” olan
O “Kalan sağlar bizimdir.” cephesinin ortasından kaptım
Korona’dan nasibimi

O kadarmış.
Kendi lkemizde
Yüzümüze karşı analarımıza svdre svdre kanlarımızı
emdirdiğimiz
Sayıları bir elimin parmaklarını geçmeyen
Lle Devri etelerinden
Hisseme düşen.

Hiç umurumda olmamıştı “omikron” denen o musibeti ilk
duyduğumda

Zira;

Bir şirinlik muskası takmadıkları kalıyordu ilgililerin boynuna

Yatıvermiştim kulağımın üstüne

Nasıl olsa itibarından sayar da iktidar

Bana gelene kadar

Alır diye önlemini...

Sanki elleriyle buluverdi adresimi bu kadar kısa zamanda

Özele yetmedi param

Devlette “Acil”e gelmedi sıram

Duydum dostlarımdan

Tek reçetelerinin

Yine eskisi gibi evlerimize hapsedilmek olduğunu

Şimdi yatağında yalnız başıma

Alt alta, üst üste, iç içe boğuşuyorum

O suratsızla

Pek belli olmaz artık bu yaşımda

Bu savaştan hangimizin, nasıl galip çıkacağı

Belliydi ta başından

O; inadına inadına lebaleb parti toplantıları

O; kılıçlı, küfürlü milyonluk cami açılışları

O; üst üste çay kapma yarışları

O; akşamdan akşama kanımızın rengine doyuramadığı canımızın

sağlık haritasından
İşlerin oralara varacağı
Lâkin
Sıra gelmiyordu ki
Kömüre, makarnaya esir eğitilmiş cehaletin alkışlarından
Duyup anlamaya

Dememiş miydi
Dedeleri Vahdettin Efendi?
“Ümmetim bir sürü.
Benim başlarındaki çobanları.”
Bilmez miydi
Sürü geri dönünce topalların öne düşeceğini?
Bunlar daha ne ki
At izinin it izine karıştığı günümüzde?

İzliyorum şu anda karşımdaki televizyon ekranlarından
Soğanları, patetesleri tarlalarında kalan vatandaşlarımızın
Kendilerini soyanlara feryat figan
ahlarını vahlarını

Bakınca;
Hepimizin burnunu batağa sokan oylarına
Sormazlar mı adama?
“Daha önceleri nerelerdeydiniz?”

Aynı gemideymişiz
Beraber yemişiz
Beraber ödeyecekmişiz
Sanki aynı yağmurlu yollarda aynı
nimetleri beraber bölüşmüşüz

Nelerimizi vermemiştik zor zamanlarımızda
Ne ibanımız kalmıştı almadıkları
Ne dinimiz, ne imanımız
Ne sıfırlamadıkları kendi itibarları

Artık attık anahtarlarımızı
Kırdık kapılarımızın kilitlerini
Küfrederek çıkıyorlar sayelerinde
Tamtakır bıraktıkları evlerimizden
Kendilerinden önceki hırsızlarımız

Yastığımızın, yorganımızın altındaymış şimdilerde gözleri
Son faturalarıyla
Donumuzu da aldıktan sonra kığımızdan
Eğer elleri de hazırsa başka sürprizlere

Onların sayılır bundan böyle
Keyif de, dükkân da
Dalsınlar içeriye sormadan
Baksınlar Allah aşkına bir kere
Ganimetten saysınlar
Yemin olsun onların olsun buldukları
Hoş olsun gönülleri
Yeter ki gözleri doysun muhteremlerin

Ve ayrıca
hâlâ silinmedi âlemin zihninden
Titanik'teki panikte
İlk işleri olarak üsttekilerin
Sırf filikalarına ortak etmemek için
Alttakileri üstlerinden nasıl kilitledikleri!

SELAM

Selam denen bir şey verilirdi eskiden
Kimsenin kimseden para pul istemediği
Bazen تنها bir yolun yolcusuna
Dilden, yüreğe su serpen!
Bazen
Bir dost meclisi kapısında
Gülen bir yüzle, eğilip yerden
Bir kelimelik merhaba,
“Korkma, beraberiz” gibilerinden.

Şikâyetçiydim yetmişimde
Geçmişimde bir nefeste göklere çıkararak merdivenlerden
Acil karar verildi
Sadece eşimin sözünün geçtiği aile meclisimizde
Benim de elden ayaktan düşmeden
Herkes gibi karşımızdaki parkta
Spor niyetine yürümeme
Erkenden uyanıyordum artık
İlk günden yadırgadık birbirimizi
Dolabımın bir köşesinde o günleri bekleyen giysilerimle
Makası görene kadarmış kollarının, paçalarının nazları, inatları
Kafdağı'ndan inmedi
İyi markalı pabuçlarımın havalara kalkık burunları
Kadı kızının da olurdu kalanı kadar potluğu

Eni bir adam boyunu
Uzunluğu 500 metreyi bulmuyordu
Çember bozuntusu parkurumuzun
En çok yarım saatlik turumuzda
En az 5-6 kere
Ya nefesimiz değişiyordu birbirimize ya kolumuz
Küs gibiydik her seferinde
Selama niyetleniyordum, yüzünden cesaretlerimle
Geleliyorduk ki göz göze

Baştan korkutuyordu
Kiminin kavgaya hazır suratı
Kiminin kulağında telefonun mikrofonu
Bir türlü bitiremiyordu evinden getirdiği dedikodusunu
Kimlere dinletiyorsa,
Nerden buluyorsa o kadar konuyu?
Belli ki
Kurdu içindeydi bazılarının
Durduramıyordu mırıldanan dudaklarını

Gruplar geçiyordu başları önde
Ne gülen oluyordu içlerinde, ne sohbet eden
Ne kıskançlıktan
Ne gururdan
Ne kendini beğenmişliktendi
Zira, savaş artığı gibiydik her birimiz

Neticede:
Bedeninden ayrı yürüyordu çoğunun ruhu

Bir kez daha tiksindim
Kininden, nefretinden
Milleti böyle teker teker bölenlerden
Ölmeden kendini kendine gömdürenlerden.
Lakin söz verdim kendime
İnat ettim bir kere
Damla damla da olsa eriteceğime
O buzdağlarını
Vazgeçmeyeceğime yürüyüşlerimden
En azından bazılarına
İnsanlığın selam denen o güzelliğini öğretmeden

KAYINBİRADERİME

Sohbetlerimin hiç değişmeyen
yanısın Ahmet Abiciğim
Görür gibiyim her zaman
Karşımdaki koltuğundan, el destekli küfürlerini
Memleketin tescilli namussuzlarına

Bir kez bile yakıştırmadı dilim senin gibi
Hayatı doludizgin dostuna
“Rahmetli” gibi bir kelimeyi.
Sen de takma kafana
Erken ayrıldım sanıp
Hiçbir şey değişmedi ardından, iyiden güzelden yana
Kıskanıp imreneceğin
İyice şirazesinden çıkardılar her şeyi
Zaten senden sonra tümünden hırsıza, kanunsuza kaldı ortalık
Arpalıkları oldu memleketin tamamı
Ganimetleri oldu herkesin varı yoğu
Sürmeyi gözünden alıyor elin oğlu
Daha da açıldı yoksullukla makası
Çoktan kesti çoğu bu dünyadan umudunu
Dualık yerlere, çaput bağlamalı türbelere, totemlere uzattılar
kuyruklarını
Ezan yerine meydan okunuyor artık
(Sesleri sonuna kadar açık)
Karşılıklı minarelerden
İki dakkalık hayır duaları olmuyor
Makamlarını kanlarıyla kendilerine hediye eden kahramanlarımıza!
Sırf bu yüzden
Erken terk eder oldu camileri, hutbeleri akli eren dostlarım
Haddi hesabı yok dininden, imanından ettiklerinin
Ağzının içine bakıyor necip milletim
Kurtarıcı meleği gördüğü mafya liderimizin

Haa, bu arada -unutmadan-
“Korona” diye bir illet düştü peşimize
Farkındasıdır son zamanlarda oraya gelenlerin fazlalığından
İşte o illetle kol kola açtılar Ayasofya’yı ibadete
Kılıç göstere göstere laikliğe
Küfrede ede Atamıza

Bir de herkese inat
Yine parmak sallaya sallaya
“Kanal İstanbul” denen ucubesini hortlattı
Bilmem yine gündem değiştiriyor, bilmem gerçek
Belli ki almış yine payını aslan oğlu aslan!

Müsilaj denen atıklarımızı yüzümüze tükürmeye başladı Marmara
Sen
Yine de her şeye rağmen geç bunları bir kalem
Gördüğün gibi biz de bi adama kaldık burda!
Adam kendine hovarda
Bilirim iyidir herkesle aran
Ben varmadan yer tutmaya çalış o Main Irmağı’nın kıyılarından
Yakın olsun hurilerin dağıtıldığı meydana
Sakin koparmaya kalkma gösterilen her meyveyi
Değiştirmişlerdir belki
Elmayla ayvanın yerini
Bir de başka yıldızlarda yer aratma kendine
Hasan’a da söyledim benzer şeyleri
Ben anlatırım geldiğimde her şeyi
Beni de mektupla, telefonla filan aramalara kalkıp da
Pek belli etme bakalım şimdilik adresimi!
Sevgilerimle!

O AT

Üsküdar'daymış hâlâ
İktidar sahibinin
“çoktan geçti “dediği o at
Faytonculara kul olmuş herkese inat
Aynı kandan, aynı ahırdan aranıyormuş bir yenisi
Aynı ellerle farklı terbiye edilip
Son yarışmada kullanılmak üzere
Katır kadar kuvvetli, bi o kadar inat
Atmadan süvarisini üstünden
Tek adımda
Karşı tarafa atlayacak!

YAĞMUR DUASI

Yine astı suratını
Karşıkı dağların bulutları
Sesleri duyuluyor ara ara
Göz kırıyorlar uzaklardan belli belirsiz
Bıkkın âşıklar gibi
Homurdana homurdana

Kimse bilemedi
Temizlikçisi mi, teftişçisi mi önden gönderdiği?
Bir hışım geldi geçti önümüzden
Ne bulduysa yerde aldı, gökte savurdu eline geçirdiğini
Köşelere, kuytulara doldurdu bulduğunu
Halının altına süpüren pasaklılar gibi
Kiminin başına giydirdi eteğini
Kiminin kırıp büküp eline verdi şemsiyesini
Önce pencereden tıkladı
Pek kızdı anlaşılan
Yüzüne kapatılan kapılarımıza, perdelerimize
Anlayınca zorlamalarının fayda etmediğini
Ne dal bıraktı çevremde işe yarar, ne yaprak
On dakkada
Karıştı geçti önümüze yığıldığı yağmuru, dolusu
Ne âlemi vardıysa dünkü Cuma'dan sonraki yağmur duasının
dozunu o kadar kaçırmanın?

AKÇA KIZ'IN GÜCÜ

Ben de bu sene rastladım
Yrk güzeli Akça Kız'ın ubuk Beli'ndeki gücüne
Gücüne gitmiş gibiydi adına yakılan türkülerde
Başkalarına muhtaç gibi gösterilmesi
Kendi çekiyormuş katarını gelin olalı
Kınalı eline dolalıydı.
Yükünü,
ilesini, hayallerini ilmik ilmik işlediği kilimiyle örttüğü
ndeki devesinin ipi

Belini dövüyordu bu sefer saçlarının topuzu
Heybesine denk etmişti
Boncuk gzli oğluyla
Uzun kulak karabaş oğlağını

Gller açıyordu yılların allandırdığı gamzeli yanağında
Bin canlı bir dünya taşıyordu
anlar, ıngıraklar arasında
Ata mirası geçmişin izlerinden
Rüyalarının başlarına buyruk dumanlı dağlarına doğru

Oynaşı gibiydi yellerin ellerinde
İkide bir yerlerine getirmeye çalıştığı saçlarının
Söz dinlemeyen inatçı telleri

Değişiverdi yokuş başında
Çocukluk aşkı poyrazın, bir kaçamak öpücüğüne
Yol yorgunu denizlerin meltemini

Yolun başındaydı daha
Çıkmıştı ya yola
Özlemleriyle kol kola
Bir kez daha uçmuştu ya enginlerdeki kafesinden
Dert değildi gayrısı
Zira:
Orda başlamıştı yaylası
Göç yolda düzülürdü nasl' olsa

Ne ağaç oluklu, soğuk sulu pınarları,
Ne kuytulu koyakları,
Ne yorgunlukla mutluluğun değişileceği
Bazen ay
Bazen titrek alev yüzlü
Sazlı sözlü sohbet akşamları
Ne silinmemiş hatıraları vardı daha
Bir yudum acı kahvesi içilmeden geçilmeyecek
Yerlerinde açmaya sevdalı,
Türkmen güzelinin!

CEZA ve ÖDÜL

Anlamadım gitti
Dünyada cezalandırıldıklarımızla ahirette ödüllendirilmeyi
Burada damlası haram olan şaraplardan ırmak ırmakmış orada
Saçının görünen her teline
Binlerce sene ateşlerde yanılan
Hurilerden çırılçıplakmış
Hem 70'i birden
Hem de her sabah
Hem de bakireymiş hepsi!

MİLLETİMİN SEÇİMLERİ

Ey milletim,
Yetmiş geçti yaşım
Kaç kez derdinden derde girdi başım
Kaç kez uğruna can verdi eşim, dostum, yoldaşım
Bir kez daha iple çekmiştim ağır yılları
Yine yüreğim ağzımda beklemiştim
Yeni bir seçimi
Yine bir “Belki!” için
Küçük bir ışık getirir de bir zamanların o kocaman elleri
Bir güç olur diye Cumhuriyetimizin güneşine
Heyhat!
Yine baka baka gözlerime
Nanik yapa yapa yüzüme yüzüme
Yine “Bana mısın” demedin.

Seçimden seçime kaç kere aya, yıldıza gitti geldi de akıl, ilim
Senin bir kez gidemedi bir oyluk doğruya elin
Bu sefer başka yandı içim
Pes doğrusu
Bilmem ki ne demeli,
Neyi, nasıl düşünmeli seninle?..

Ceplerinde cirit oynarken hırsızlar ordusu
Gözlerinin içine bakarken her gün hakkı hukuku yenen yetimi, dulu
Kadıları arsız
Namussuzken her gün pislikleri ortaya dökülen
İşbirlikçi şeyhleri, şıhları, sağdıçları, kirveleri
Doğrudan anamıza avradımıza iken küfürleri
Sen hâlâ baka baka yüzüme yüzüme!

Hani vardı ya bir zamanlar
Ortaklıklarda nazlı nazlı gezinen o selvi boylu “ar, namus, haya”
Sen “Dik dur!” naraları atarken meydan meydan tescilli hırsızlarına
Kırdı belini, büktü boynunu garibim
Sayende secdeye durdu kömüre, makarnaya.

Hani tekti ya doğrularımız
Hani aynı gemideydik ya hepimiz
Hani Yaradan’dan ötürü severdik ya birbirimizi

Aynalardan mı utanıyor
Kinle boyanıp
Doğrusunu öğrenmediğin dinle örtülen gözlerin
Göremiyor mu ağızlarına göre lokma lokma “Kendileri ve diğerleri”
olarak bölündüğünü?

Bilmem, ben mi değiştim
Tersine mi dönüyor sende dünya?
Bilmediğim bir sevabı mı var beynini aldığım gibi tesliminin
Yoksa sana bakıp da dediği gibi ellerin
Yanlış bir milleti mi kurtardı ulu önderim?

Tam sendeyken hesabının sırası
Seçimden seçimemeyken bir oyluk laf için iki dudağının arası
Bıçağını yalıyorsun kasabının
Geçtim ayıplamandan, kınamandan
Avuçların patlıyor hırsızlarını alkışlamaktan

Bir baksan ya tarihine
Görsen ya bir kere dününü, yarınını
Kimler düşmüş önüne
Kimler düşmüş peşine
Kimler hiç inmemiş sırtından
Kimler bayrak yapmış ününü

Henüz su bölmeden köprüyü
Çimdiklesin de artık o eski saygıdeğer ellerin bi zahmet tenini
Uyandırdın derin uykularından
Kendine getirdin artık kendini
Gömmek yerine karanlığa
İnsanlık, ilim, irfan, sanat geçsin artık oylarının içinden bir kere!

YAŞLILAR MASASINDA OYUN İLESİ***

Artık yetiversin
Tadı kaçtı bu işin
Bıraktım artık oyunu filan
Demiyorum ki hani
“Dünya fani,
Çektim her şeyden elimi eteğimi.”
Tam tersi benimkisi
Artık ne varsa ömürden
Kim varsa gönülden kalan
Asıl onlar bundan böyle lafını ettiklerim
stlerine titrediklerim

Canı; avucuna düşmüş kuşlar gibi boynunu bkmş
Yüreğİ ceylan kadar rkek
Kaçırerse âleme dönmeyecek

Dostlar mı eskidi,
Dostluklar mı bozuldu?
Kaskatı inat
Kaskatı surat her biri
Hafif bir rüzgâr bekliyorken son yaprak

Hâlâ yılan kadar zehirli dilleri
Hâlâ sinirden tir tir titriyor elleri
Benim de var kendim gibi tüm zamanlarımın elediğİ
Ne tavşan, ne tilki
Ne n yargılı, ne art niyetli
Ne kinli, ne kibirli
Yetmez mi onlarla birli, ikili tavlası, 66’sı, piştisi, pişpiriğİ
Hem oyununu oynamaya, hem gle oynaya
Ne gereğİ var ki “kırarım, kırılırim” korkusu yaşamanın
Sanki oymuş gibi hayatla savaşıım
Sanki onlardan geliyormuş gibi ekmeğim, aşım
Artık fazla ağrır oldu
Bu yaşlılar masasında başım.

***Kırıldığım bir oyundan sonra yazmıştım.O günlerimin anısına sakladım.

KİMSESİZ DÜNYAM

Hep hazan oldu bana sensiz mevsimler
Karalar bağladılar yokluğuna
Şavkı söndü güneşimin.
Sarı saçlarına boyadı yalnızlığımı yıllar

Küstü rüzgârlar
Getirmiyor kokunu benden yana
Unuttu sevgi sözcüklerini
Fısıldamıyor kulaklarıma eskisi kadar

Yalnız bıraktı
Bir zamanlar peşimizden gelen yollar
Erken uçurdu bülbüllerini,
Çalıya döndürdü güllerini bahçeler, bağlar

Fallarımda boynu bükük çiçeklerimin
Şarkılarımdan geri aldı gözlerinin rengini o bilge zeytin ağaçları

Hayali uçuşuyor kirpiklerimin önünde
Bir zamanlar tel tel taradığı saçlarının

Vaktinden önce
Kor gibi batıyor yüreğime
Kızıl akşamların yorgun güneşi
Kâbuslarla uyanıyorum
Hayallerinle yattığım uykularımdan

Yalnız seni bekler
Şarap yüzlü denizinde buğulu gözlerinin yüzdüğü
Dudak izlerine mühürlü kadehlerim

Dilim sussa hatıralarım sorar
“Resimlerinin en güzel eksikliğini”
Ellerini en son bıraktığım yerdeki
Üst üste kalplerimizi gövdelerine çizdiğimiz,
Gölgelerinde soğuk sularından kana kana içtiğimiz çınarlardan
İnan artık!
Sensiz kimsesiz dünyam!

KAPTANIM

(Ne tarihteki “Uluç” adından,
Ne deniz sevdasından,
Sadece adamlığın sapmaz rotasındandır dünürümün gönlümdeki
kaptanlığı.)

Onca aradan sonra
Yeniden alır gibi gönlümü Yaradan
Dostluğu, dünürlüğünü aşan insan özlü güzelleriyle tanıştırdı
ailemi

İlk görüşte ısıtmıştı içimizi
İçleri gülen gözleri
Üstlerine titrerim
Zamanın katmerleştiği sevgilerimizin
Sükûnun altın terazisinde tartılır da, çıkar ağızlarından
Alçak gönüllü sözleri

Özde,
parçalarıyız bir bütünün
Aynı vatanın, aynı cephelerinde şehitti
İkimizin de dedeleri

Son harbinden, dumanı üstüneyken dünyanın
-Asırlardan beri ilk kez-
Kendi hayalleri peşindeki milletimin zor yıllarına açmışız
gözlerimizi
Anadolu'nun çileli teknesinde, sevgi mayasıyla yoğrulmuş
hamurlarımız
Dallarıyız,
Kökleri dünümüzün küllerindeki Cumhuriyet Çınarı'nın
Gölgesinde kötünün barınmadığı,
Koparılan her yaprağında canımızın aynı yandığı

Çok şeyimiz birikir yan yana gelene kadar
Birbirimize aynı dilden yüz yüze, zevkle anlatacağımız
Gel gör ki
Fırsat tanımaz
Arından, namusundan arınmış iktidar
Daha
İlk merhabamızla geçer, oturur aramıza
Aldırmaz kapıdan kovulmasına
Her parmağı ayrı karasıyla düşer bacamızdan
Çekmez kirli ellerini bir kahve içimi sohbetlerimizin yakasından

Soramadan kaptanımıza
Tan kızılığında çalınma
seherlerin, yellerin sefasını

Duyamadan,
Kocaman buzdolabına sığmayan
Akşamdan akşama hazırlanıp
Sabahtan sabaha balıkların iştahına sunulan oltaların maharetlerini

Açar huzurumuzun kuması karabasan bohçasını
Çıkarır içinden
Neyse o gün işine gelen, aklından geçen

Bazen tam karşımızdan
Yeşilini kazlar gibi yoldurduğu Kaz Dağları'nın çıgıllıklarıyla

Bazen tarihini bayram ilân ettiği
“Tanrı lütfü!” gün ortası Fetö darbesiyle

Bazen taa Akçay'da güneşin yüzünü kızartan
Akdeniz'in, Ege'nin ateşler içindeki ormanlarının kül kokulu
dumanlarıyla

Bazen Ata'mıza küfürler arasında
Korona'yla kolkola ibadete açtığı Ayasofya'nın minberinden
Laikliğimizin beline indirttiği kılıcıyla uğurlatır misafirliklerimizden

Bazen yüzümüze tkrtr Marmara'yı
Yıllarının pisliliği "müsilaj" denen ucubesıyla

Kendi sussa;
Canı burnundaki vatandaşların kfr aşan feryatları fırlar tabağımıza
Caddelerden, meydanlardan

Bitirir mi?
Birbirine ulamadan
Hiçbirini "koy bir kenara" diyemeyeceğimiz dertlerimizi
Zamanlarımızı kendi sevimsiz renklerine boyamadan

eker mi bunları
Dalgaları gibi kıvrak
Hamsisi gibi kıpır kıpır Karadeniz yiğidi
Hiç şaşırmam doğrusu
İpini koparanın kral olduğu dünyaya inat
ıkarır da bir gün o derinlerdeki yerinden

Uyuduğu sanılan gençliğini
Tutar da ellerinden
O su gibi duru
O çocuksu ruhunu
Hele şu son
Akçay-Ordu Parkuru'nun depreştirdiği gençlik heyecanıyla
Kaldırır da yerinden
Yıllardır o günleri yüreği ağzında bekleyen eski dostu, yol arkadaşı
motosikletini
Atar da terkisine
Sevgisine toz kondurmadığı biricik kraliçesini
Eskisi gibi yeniden
Ver elini hatıralarım
Ver elini Avrupa derse

Bir gün İtalya'nın sanat merkezlerinden
Bir gün Paris'ten
Bir gün kırmızı güllü rakkaselerin Endülüs'ünden
Bir gün Londra'nın meydanlarından, bahçelerinden
Bir gün Brüksel'in caddelerinden ederse
Hatır soran telefonunu.

KÖYLÜM VE KAYAKELERİ****

Tahta bir sandalyeye benzer köyüm
Eski ve kırık
Kara kayalardan altlık
Çıplak dağlardan arkalık
Cesaret ister üstüne oturmaya.
Ayakta durmaya cambazlık
Ya çizer, ya yırtar
Kıpırdasan azıcık

Kayakeleriyle aynı kaderi paylaşır köylüm
Taşlara doğar ikisi de
İkisinin de doğarken peşindedir lm
İçlerinden biri
Kaldırıverse başını
Tepesinde bulur alıcı kuşunu

İkisi de,
Bir mr boyu sürünürler bir lokma için
Biri dört ayak, bir kuyruk
Diğeri dört el, iki büklüm
Birin,
Kırların kekri ahlatlarıyla ekşi erikleridir
Diğerinin karasinekleri ile rmcekleridir ziyafetleri
Birin kayaların kovuğudur
Diğerinin iki gözlü, bir sofalı evidir konağı
Un arar, saman arar kış ortasında en zengini

Arenalarda
Dünya servetlerinin üstünde oturanlarla
Kölelerin
Gözler önündeki seyirliğidir açıkta oynanan!
Daha doğarken senaryosunu
Anadan üryan doğanın
Ellerimize tutuşturduğu!
Ne kaçabilirsin sahneden
Ne değiştirebilirsin rolünü

Böyle yerlerde sorun değil ki dünyaya gelmek
Zaman o kadar uzun
Emek kadar ucuzken can
Gelişteki bir gecelik tatla
Gidişteki üç günlük yasa bakar olmakla olmamak

****Keler: Kertenkele.*

KÖYÜMDE BİR GNM

Ellili yılların başında
Elli haneli dağ başı köyümde bile tutmuştu Cumhuriyetin mayası
Herkesin okuması yazması kadardı çevresindeki itibarı
Hiç tanımadığımız çocukların okullarındaki başarıları vlrd
Kahvelerimizde, evlerimizde

O günlerden aklımdadır
Babalarının oğullarına
“Ggneğimi satar, okuturum “ lafları

Öyle bir ruhla
On yaşında ayrıldım anamın dizlerinin dibinden
Yolda çıkarmıştım süt dişimi

İki senelik misafiriydim, iki saatlik kazamızda oturan
Beş çocuklu halamın
İki göz, bi sofalı evinde
Hepsinden fazla titrerdi üzerime, dünyalar güzeli
Bilirdim o yaşta orada bulunmamın nedenini
O yüzden lütuf gibi gelirdi gurbetin kahrı, ilesi

Elele verince elimsizliğimle takdirli karnelerim
Dokunulmazlığım ilan edilmişti ailemde

Ertesi günün işlerinin de konuşulduğu akşam yemekleri dişında
Tesadflere bağlıydı
Kardeşlerimden biriyle karşılaşmam

Tavuklarla yatar, horozlarla kalkar
karıncalarla dağılırdı herkes işine
“Ho ho, ş ş” diye diye katardı sürüsüne, sığırını sıpasını

Ben,

Yatağımda yarı uyur, yarı uyanık döne döne
seslerinden izlerdim

Kimlerin, nerelere gittiğini

En son Kozaycı yolcusu Goca Emine de

Bi güzel küllendirdikten sonra kapımızın önünde inatçı eşeğini

Küfrede ede

Anlaşılırdı artık köyde işe yarar kimselerin kalmadığı

Ve ben;

Karşiki dağların tepelerinden teslim aldığım günün ilk ışıklarını

İndire indire eteklerinden

Sokana kadar pencereden gözlerimin ta içlerine

Bekledikten sonra

Bi hallerle

Gerine gerine doğrulup yerimden

Atardım omuzuma havlumunu

Tutardım

Beni hep yalnız bekleyen Aşağı Bunar'ın yolunu

Rastladığım olurdu yol üstünde

Kendim gibi iş kaçkını bir iki miskine

Ve döner evime

Çıkarır çıkınından

Anamın bıraktığı tandır sıcaklığındaki tereyağlı katmerimi

Bu sefer de hatırı kalırdı Yokarı Bunar'ın

Keçinin uyuzu misali başından içe içe etmezsem kahvaltımı

Toplardım dutlarımı bitişiğindeki el kadar bahçemizden

Yanına da koyardım kokulu domateslerimle

Kınlarından yeni çekilmiş kılıçlar gibi sivri biberlerimi

Dayar oluşuna avuçlarımı

Bir güzel ederdim kahvaltımı

Aslında hazır sayılırdı tavukların karnında öğle yemeğim

Lakin hiç belli olmazdı Gülübiç'in hangi kınalıyla işi pişireceği

Yanarım kitaplarla süsleyemediğim o günlerime

PARASIZ YATILI

Kendi ilimizin lisesine hazırlamıştım kendimi
Erken yüklemiştik babamla
Köyden getirdiğimiz yüklerimizi
Günler önceden biletini aldığımız Isparta otobüsüne
Kazara uğradığımız kazamızın pazarında
Üç okka balla değiştik
İstanbul'un gözde liselerinden birini
Parasız yatılı kazandığım haberini
Sırf o müjde için
O haberi yazan gazeteyle
Oralarda bizi bekliyormuş babamın eski bir dostu

Doğru müdürümüzün yanında aldık soluğu
Öyle ya;
Onun da gururuydu sonuçta
Hem;
Bulursa o bulurdu
İstanbul'daki okulumu daha yakın bir yerin
Mesela komşumuz Afyon'ununkiyle değiştirmenin bir yolunu
Anlatamam hangi laflarla nasıl ters yüz kovulduğumu

Dönüverdik,
Henüz silinmemiş izlerimizden
Bi eşşek yükü yatağımızla, yorganımızla
Hâlâ şaşarım ezanla yolladığı kocasıyla oğlunu öğlenden önce
karşısında gören anamın kalbinin sağlamlığına
Nerden bilsindi ki Gara Sebire Yaradan'ın "Allah kavuşursun"
dileğini bu
kadar ciddiye alacağını

Üç günlük seferberlik ilan edildi evimizde
Herkesin becerisine göreydi vazifesi
Yine de en kolayıydı anaminki
Yolluğumuzdaki
Peynirimizi, yumurtamızı, yufkamızı biraz artırmakla biterdi onun işi

Anlayınca işin ciddiyetini
Gıkı çıkmadı ağabeyimin, bir yıldır dolabın bir köşesinde saklanmaya
çalışan damatlığının
Biraz kolundan, biraz paçasından kesilmesine
Eh, kadı kızında da olurdu, kalanı kadar potluğ
Lakin bir türlü sonu gelmiyordu babamın ayaküstü hızlandırılmış gurbet
nasihatlerinin
Yine de iyiydi de herşey
Gözü kör olsundu parayı icat edenin!

Kaldırıldı yerinden
20 yıldır hâlâ çavuşluğunda bekleyen
Babamın asker bavulu
Yundu, kurutuldu
Hazırlandı
Yeni bir sefer görev emrine daha
Nemiz varsa dolduruldu içine
Yeniden tutuldu
bu sefer Kükürt İşletmesi'nde köylülerimin de çalıştığı
Keçiborlu'nun yolu
Koyduk ki varır varmaz 16 liralık sarı mukavvadan biletlerimizi
Ceplerimize
Beyde yoktu keyfimiz
Kim tutar ki artık Bisseli Durmuş Çavuş'un oğlunu?

KARA TRENLE İSTANBUL'A

Takvimi 1958'in 5 Ekim'ini
Saati akşamın 7 'sini gösteriyordu Keçiörlü İstasyonu'nun
Kendinden önce geldi
Sadece hikâyelerinden, türkülerinden dinlediğim
"Kara Tren"imizin sesi
Ağaçların arasından fırlayan kara bir boğaya benziyordu
Bir hışım, durdu yanımızda
Burnundan soluyordu
Kortkutuyordu öfkesi
Sokmuştuk ya başımızı demir kapıdan içeri
Hemen girişteki
Helaya komşu boşluğa
Hem ne gerek vardı ki koltuğa
Komamıştı ya yerde
Daha ne isterdi ki Allah'ın Bisselisi
Göç yolda düzülürdü nasl'olsa

Beş dakika geçmemişti daha
İlk yokuşta yetişti imdadına
Yedekteymiş şimendiferi.

Sonra bir güzel çıkardı yorgunluğunun tadını
Şapur şapur yıkadı elini, ayağını
Sazlıklar arasındaki Menderesi'in kaynağında

İyi geldi Karakuyu'daki aktarma
Hiç olmazsa içerdekilerin giriş çıkışlarında görebiliyorduk
Biletleri ceplerimizdeki nar gibi tahta koltuklarımızın yerlerini

Keyfine diyecek yoktu Sandıklı Ovası'nda
Telefon direkleri sayılmıyordu hızından
Uzun ötüşünün tafirasından belliydi önemli bir yerlere geldiği
Orasıymış meğer gönlümüzün güzeli o meşhur Afyon'umuz

Daha dün
Okulu yüzünden
Bi kovulmadığımız kalmıştı müdürümüzün odasından
Sanki;
Ayıplı bir tersliği varmış gibi;
Sabaha bizi Boğaz'ın kıyısında bekleyen parasız yatılı lisemi
O kapı komşumuzun lisesiyle
“Değiştirtiver” dememizin

Tren gibi
Duman duman tütürüyordu soğuğunu istasyondakiler
Ağzlarından, burunlarından

Unutamam, korkumdan bir türlü inip içemediğim
Kokusu buram buram o salep dedikleri şeylerini

Götürüp bırakıveriyorlardı vagonumuzu zaman zaman tarla gibi boş
alanların ortasına
Trenler geçiyordu sağımızdan, solumuzdan
Sanki biz gidiyormuş gibiydik ileri, geri

Dörde doğru
Tamponunun ayasıyla dokundu son Kurtalan Ekspresi
“Biz de geldik” der gibi
Öylece katarlanabildik yeniden
Bizeydi bu sefer
Sabah ezanıyla beraber
Hareket memurunun düdüğü
Eskişehir'e doğruydu yolumuz
Artık alışmıştım ine bine
Vitrininde tanıştım lüle taşıyla
Gün bize doğdu Bilecik'te
Bize açıldı ilk kez koltuklarını izlemekten gözlerimizin yorulduğu
kompartımanımızın kapısı

Çok sevmişlerdi babamla birbirini
Cam güzeli Arifiyeli
O yolculuğunun anısınadır gül damlası yeğenimin adı

Beraber aktık
Sadece tarihten, coğrafyadan tanıdık Sakarya Irmağı'yla
Sadece gökyüzünün görüldüğü yarların arasından
Yeşiline hayran kaldığım ovasına

Artık;
Ne Mekece'nin pişmiş tavuğunun hatırı oldu umurumuzda
Ne Geyve'nin ayvasının
Bozamadı İzmit'in pişmaniyesinin tadını
Körfez'in gördüğüne bin pişman o kurşun
O sirke satan suratı
Zira
Gerdanı pırlantalı İstanbul gibi
Bir dilberimiz bekliyordu akşama
Lütfetmişlerdi şerefimize,
Haydarpaşa Garı'nda
"Geldikleri gibi gittikleri" günün yıldönümündeki kutlama
bandosunu
Ayrı bir incelikti
Lisemin köyü Ortaköy Vapuru'nu bekletmeleri
Geceyle örtmüşlerdi İstanbul denen şaheserin üstünü
"sabah olunca"
Ellerimizle biz açalım diye!

LİSEM ve MANOLYAM

İlk o karşıladı beni
Boğaz'ın kıyısında kocaman bir gemi gibi bekleyen
Lisemin bahçesinde
Belliydi oraların eskilerinden olduğu
Başöğretmeni gibiydi
Elleri belinde,
Başı göklerde
Kendinden emin, bilge heybetiyle
Çevresinde toplardı canı istediğinde
Tepeden bakardı, yoklama yapar gibi
Alıştık zamanla birbirimize
Ders yılı bitimine saklamış meğer asıl maharetini
Öyle yaparmış
En güzel giysilerini giyer, süslenir de uğurlarmış evlerine
talebelerini
Koca koca yapraklı, tek çiçekli birer buketti üstündekiler,
Mahir bir elin dallara kondurduğu birer gelindi!

Şimdi bahçemizin başköşesinde
Ellerimle getirdiğim başmisafirim onlardan biri
Selamlaşıyoruz;
Balkonumdan, pencereyden
Birbirimize gülen gözlerimizle
Avuçlarıma alabiliyorum artık
Her gelip geçişimde çiçeklerini
Seyrediyorum o güzelliği doya doya
Hem İstanbul'u,
Hem gençliğimi,
Hem lisemi kokluyorum
Duya duya!

LİSEM ve ÖĞRETMENLERİM

Şanslı yılım,
1958'in parasız yatılı hediyesiydi Kabataş Erkek Lisesi
İncisiydi Boğaziçi'nin,
Dilberiydi saray havalı.
Avrupa yakasında oturur
Anadolu'yu tarardı işveli gözleri.
Mehtabı sandallara atar
Ninnisiyle yattığı dalgaların ritmiyle oynaşırđı ayakları.
Islıklarla, alkışlarla bayram havasında selamlaşırđı vapurlarla
İlmiydi itibarı,
Nefesi ensesindeydi cehaletin.
Zamanımızın kültür merkezi Beyoğlu'nda
Fiyakasından geçilmezdi yakamızdaki rozetinin.
Kolay unutamam,
İlk karşılaştığımda
Çocukluk hayallerimi zorlayan haşmeti önündeki nokta gibi halimi.

Uzun sürmedi şaşkınlığıım
Erken tuttular yeni yetme ergen yaşımın ellerinden
Yürekleri Cumhuriyet mayalı, gönülleri memleket sevdalı bilgeleri.

Müdürü velim oldu
Ünleri okyanuslar aşan öğretmenleri, dostum arkadaşım.

Kimi memleketimin alçak gönüllü şairi,
Kimi yazarı,
Kimi sanatçısı,
Kimi doğa dostu,
Kimi tarih sayfalarını süsleyen Kuva-yı Milliye'cisiydi

Hiçbirinin ki benzemezdi
Şimdilerde anında avuçlarınıza indirilen siparişli bilgilerimize.

Her biri
Kutsal emeklerinin alınterleri,
Öğretmenliklerinin erişilmez yücelikleri,
Kara tahtalarının ak tebeşirleriyle
Kendi beyazlıklarına boyarlardı evlerimizden getirdiklerimizi.

Hala hayatımın her dalında
Zor kapılarımın maymuncuğudur
O ruh yontucularımın
Kitapları dışındaki davranışları,
Sözleri, şakaları
Ve hatta susuşları!

Sonradan daha iyi anladım
Kendimin sandığım çoğu başarılarımın
Aslında
Onların tezgahlarında
Oya oya, ilmik ilmik dokunan sevgileri olduğunu.

Sırf yüz bulabilmek için güler yüzlerinde,
Gölgeletmemek için hakkımdaki umutlarını,
Gösterebilmek için farklarının farkındalığını
Ar ederdim yarım ağız bilgilerimle karşılıklarına çıkmayı.

Gençliğimin hoyratlığına filan verip de affettiremem kendimi,
Ömrünce övündüğüm, gönlümün o özverili güzellerinden herbirinin
ayrı ayrı öperken ellerini çektiremediğim resimleri için!

İLK SAATİM

Zaman yolundaki adımlarının sesiydi “tik tak”ları
Fare kulaklı, davul karınlı bastıbacanın
Tek Avrupalısıydı evimizin
Dokunulmazlığı vardı üzerinde
Bakıcısından başkası açamazdı baca başımızdaki sırça
köşkünün kapısını

Çoğaldı da sonradan
Kendinden becerikli soyu soppu
Zillisi, kuşdillisi
Ayakları erdi suya
Oyuncak oldu çora çocuğa
Sadece,
O günlerden hatıra
boş bir çerçeve kaldı duvarda
Ben de o yıllarda
İlk parasız yatılı harçlığımla alabilmişim ilk saatimi
Eminim
Burnumun izlerinin
Eminönü’ndeki saatçi vitrinlerinden hâlâ silinmediklerinden
Ayrı bir hava gelmişti ilk taktığımda soluma
En az iki adım önünden gidiyordu çalım sağımın
Heyecanla bekledim yorganımın altından fosforlu gözlerini doya doya
seyrettiğim gecelerimi

DEMOKRAT PARTİ

Son harbinin dumanı üstüneyken dünyanın
Kendi başının derdindeyken herkes
Kovalayanı varmış gibi ulusal kahramanımız İnönü'yü
Yenilgisine “Zaferimdir!” dediği
Bu toprakların ilki bir demokrasi seçimiyle
Altın tepside ikram etti iktidarını Menderes'e
Bir elinde kutlama çiçeği
Bir elinde iki yüz tonu aşkın külçesiyle

Onlarla başlamıştım okula
Onlarla bitirdim sayılır
Her şeylerine aklımın dün gibi erdiği liseyi

Bir seçim afişleri vardı
“Dur!” der gibi el işaretleriyle
“Yeter! Söz milletin!” yazan
Aslında;
Ateşler içinden alınmış bir ülkeyle
Her yerinden yaralı kurtarılmış bir millet saklıydı “Yeter”in içinde

“Söz milletin!” derken,
Herkesten fazla emindi
Aynı milletin;
Din destekli cehaletiyle
Kendi ipini kendi elleriyle çekmeye yetecek cesaretinden

Taşlar oturdukça yerlerine
Bir bir gösterdi zaman bana
Önceden üstünde durmadan yaşayıp geçtiğim çoğu şeyin
İşbirlikçileri yardımıyla vatanın bağrına saplanan kamalar olduklarını

“Toprak Kanunu” çıkar çatlağından doğan drdzlerin en grbzyd
Ayın on dördü yzly Aydınıl kahrman
Tahsilse eğer aydınlıktan anlaşılan
Adının kızılığından korkup kapattığı
Kızılçullu’da Amerikan Koleji’ni
Meclis sıralarından da “hukuk”u bitirmişti
Lakin hep ağalığıydı ağır basan
Sadece doğum yeri ydi üstünde “Aydın” kalan

Beş yıllık muhalefetinin kiniyle
Tariyat temsilcilerinin kollarında girdi Meclis’e
Kolayına geldi işine dinle başlamak
Kanatları altında palazlandı şimdikilerin anaçları

Karıştırıverdi;
Kendini oralara getiren O mübarek elin her yerde tutan mayasını
Ya oldukları yerde bıraktı,
Ya tersine çevirdi
Nesi varsa nasırlı ellerin ilk kez kendinin ettiği
Umutlarını,
Hayallerini!

KÖYÜMDEKİ DEMOKRAT PARTİ

Babamdı köyümüzdeki başkanları
Evimizden biri gibiydi parti
Bir seçim afişleri vardı
Toprak damlı,
Tek camlı kahvemizin toprak sıvalı duvarında
“Yeter! Söz milletin! “yazan

Onların on yılında dikildi, ocağımıza incir ağacı
Onların ellerinde
Elli yerinden yaralı cumhuriyet gazisine döndürüldü
Elli haneli köyüm

Önce;
Yuvgu taşımızın üstünde
Büyük bir keyifle okuduğum ezanımın Türkçesini biçti tirpanları

Gözlerimle gördüm ilçemin ortasında
Soğuk bir kış günü
Barla dağındaki tüneğinden
Başbakan’ın özel arabasıyla aldırıldığı
En büyük kâbusum
Baykuş gözlü Said Nursi’yi
Sonradan Emirdağ’da
Yeşil şeriat bayrağıyla ona karşılattı kendini

Yarım bıraktırdı Kayabaşı’ndaki imeceli okulumuzun çatısını
İçinde okutmak yerine
Körebeliğimize oyuncak ettirdi
Dökük taşlı, boynu bükük haşmetini

Kazamızda kazara, partisiyle ilgili iki laf kaçırıldı diye ağzından
Teyzemin hukukta okuyan oğlunun ardından
Jandarmalara dar ettirdi dağımızı taşımızı

Sokaklarda tek başına
Sığırın, sıpanın peşine düşürdü
Kuru iftiralarla kapattığı Gönen Köy Enstitüsü öğrencisi
“Cin Ali”imizi

Aldı da evinden
Kasabasını görmeyen
Komşunun pehlivan gibi yiğidini
Götürüp dilini, dinini bilmediği dünyanın ırak ırak diyarlarına
Bir bacağı, bir koluyla değiştirdiği boynunun madalyasıyla
Bırakıverdi köyünün ortasına “Bu da sizin Koreliniz” diye diye

Yüzünü yere eğdirdi, suratını ekşittirdi
Kekik kokulu sütümüzün, yoğurdumuzun
Amerikan hibesi “yavan süt tozu”na

Sabahtan akşama tek kanallı radyolarımızdan dinletirdi
Yıllar önce kaybettiğimiz yakınlarımızın Vatan Cephesi’ne
kaydedildiğini

Ve sonunda,
Tarlasından tapanından umudunu kestirdiği gençlerimizi
Dışlerinden imtihanla
Almanyalara yolladı
Ekmek parası peşinden!

MENDERES'İN SEVDALARI

Beş yıllık muhalefetinin
Kin dolu, hırs dolu öfkesiyle
Gözleri Cumhuriyetin temellerindeki beşik kertmelerinin kollarında
Bir hışım, girdi meclise

En güzellerimizle
Önce onlara ödedi
Seçim işbirliklerinin diyetini
Minarede kesildi
Kendi yuvasında şakıyan 18'lik Anadolu Bülbülü'nün dili
Arabın kara saplı, ağız paslı makasıyla

-Marabalarının torba bağlama oyları hatırına-
Ağaların koynuna
On yaşındaki okul önlüğüyle
“Çocuk gelin” gibi sokuldu köy enstitüleri
O gün bugün
“Milletin efendisi” köylünün
Cehaleti bir yanda, fakirliği bir yanda.
Ağanın ağalığı ağada
Marabanın marabalığı marabada
Elleri böğründe kaldı ilimin, irfanın
Rafa kaldırıldı
Açılmadı bir daha
(Varlıklarının sebebi)
Toprak Kanunu'nun kapağı.

O çıkardı inlerinden birer birer
Dinlerinden beslenenleri
“İlle de yeşilli”sindeydi gözleri
Bekletmedi fazla
-Eğridir Gl manzaralı- sedir ormanları tneğinde
Kendi arabasıyla indirdi dizlerinin dibine
Padişahtan bu yana
mr sürgünlerle geçen baykuş gözlü Said Nursi’yi
Emirdağ’da yeşil bayrakla ona karşılattı kendini
O günlerden
Ona ektirdi
Yurdun uygun yerlerine Fet’nn tohumunu .
Ayırmadı yanından ölene kadar!

şeref bahşederdi bazen
“İstersem yerlerinize odunu setiririm” dediği vekillerine
“İsterseniz şeriatı getirirsiniz!” diye

Alıştıka yerine
Yeni yeni sevdalara açtı yelkenini
Ellilerin elliliği
-Bekiliğini üstlendiği- milletin dikensiz gül bahçesinde.

Kim varsa en yakınlarında
Gözüne kestirdiği
Elinin değdiği
İş arkadaşlarının eşlerinden

Önce onları nasıplendirdi aşkından
Örtülü'den ödetti
-Lükslerinin giderini- Kısakürek'in kumar borcuyla beraber.

Okyanus ötesindendi,
Bi dediğini iki etmediği
Ne zaman lazım olsa
Ya sırtını dönen, ya dışını gösteren dilberi
Yüz görümlüğü gönderdi.
Kasabasını görmeyen seçme Mehmetçiği
Dünyanın öbür ucundaki çekik gözlülerin ülkelerine
-kimseye haber etmeden-
Yarısı oralarda kalıp
Yarısı yarılırla köylerine boyunlarındaki “Koreli” madalyalarıyla dönen!

Hiç bakmadı gözünün yaşına!
Kapatıverdi
Milletin ilk kez kendinin ettiği
Nasırlı ellerinin emeği, gözlerinin nuru
Siparişi alınmış uçak fabrikalarını!
Oldukları yerde bıraktı limanlarımızı, demiryollarımızı
(Savaş artığı) Marşal Yardımı'yla “yavan süt tozu” hatırıma
Yeniden doladı boynumuza
-Başı hâlâ cebimizdeki- Düyun-ı Umumiye yılanını

Hep eğik gezdirdi başımızı dünyaya karşı
Kendi vatandaşı Rum'un, Ermeni'nin canının, malının talanıyla biten
6-7 Eylül yalanını

Tek kanallı devlet radyolarının gün boyu yayınlarından öğrenirdi
herkes
Yıllar önce kaybettiği eşinin dostunun
Vatan Cephesi'ne kaydedildiğini

Ve sonunda,
Sadece adında kaldı "demokrat"lığı
Yoktu sabrı "karşı" diye bir şeye

Kurtardığı yerlerin taşlarıyla tanıştırdı
İktidarını ellerinden altın tepside teslim aldığı
İnönü gibi bir kahramanın başını
-Yorulsun istemezdi akçalı işlerle o yaşında-
Onca yıllık meclis arkadaşı
El koyardı partisinin malına mülküne
Düşman etti kardeşi kardeşe
Ayırdı camilerini, kahvelerini.

-Tamamını hapishaneye çevirdiği memlekette-
Ayrıcalıklıydı "kara cbbeli" dediği
Hocalarla yazarların, çizerlerin, düşünürlerin yerleri
Rtbelerini indirirdi karşısında kazanan illerin
Hapse atardı liderlerini

Görüldüğü yerde katli vacip “bir suçlu” durumuna getirildi
Cumhuriyetin değerleri.
Aslında O yaptı ilk darbeyi
O ucube “tahkikat komisyonları”yla
En azılı partililerinin iki dudağı arasına sıkıştırıp muhalefeti

Ve en sonunda;
Kendi yurdunda aç bıraktığı çocuklarını
Ekmek parası uğruna
Dışlerinden imtihana sokup sokup gönderdi
Son harbinin dumanı üstündeki küffar kapılarına

Yine de yoktu çocukları gibi
Öyle bir sonu hak edecek hırsızlığı, yolsuzluğu
Lakin
Ana matruşkasıydı ilk bozulmuşluğun
Keşke o da herkes gibi
Eserlerinin değerince yaşayıp ayrılışaydı dünyadan

Artık,
Kimlerin kastıyla
Ne kadar hakkıysa
Böyle bir ayrılışla
Bu kadar uzun süreli bir şerefi, itibarı...

FAKLTEM

İşiklar içinde uyusundu okulumuza emeği geçenler
Yollarındaki dualarla yetinsinlerdi yerini taa oralarda seçenler
Allahından bulsundu parayı icat edenler
Yoksulluğuma vermişlerdi sözlerimin patronluğunu
Onun da tutup ellerimden getirdiği tek yerdi fakltem
Nerden duyduysa kimseye el etek ptrmeden
Aydan aya imdada yetişen o can suyu bursunu
Çoğu ormanı bilmeyen benim gibi Anadolu ocuğunun
Zor girilen yerlerden kaydını sildirip orda buluştuğunu
İşte bu yüzden:
Yurdumun her yerinden
Her renkten
Gittikleri yerlerde amayı bekleyen kır çiçekleri bahçesiydi okulum
Onlardı işte: Her biri bir ordu
Onlardı: Hürriyet meydanlarından yangın cephelerine milletin en
ndeki şehitleri
Onlardı: Kendilerine teslim edilen işlerin aferin delileri
Onlardı: Hırsızın uğursuzun yanından geçemediği
Eşleriydi: Ebe hemşire görmeden doğuran
ocuklarıydı: Öğretmensiz okuyan

Lakin,
Demeden edemem
İçinde kendi kusurumuzun da olduğu başka bir gerçeği
Köyden gelmiştik zaten
Hayallerimizi süsleyen o koca şehrin sadece isimleri değişik
ayrı bir gurbet kadar uzak başka bir köyüne
“Coğrafi bölgeler haritası” gibiydi oradaki dostluklarımızın temeli
Hazırdı oğumuzun
Gelir gelmez koluna tespih tanesi gibi dizileceği
İmame kılıklı bir yediemini, bir hemşehrisi
Kurtuluverirse eli elinden
Kopuverirse o tespihin ipi
Neler gelmezdi ki tek başına
Ellerin artık yetmiş tepeli şehrinde?
Onun da bulmuşlardı kolayını
Ayırmamışlardı kimseyi gördüğünden

Yanı başımıza koymuşlardı
Kahve gibi, meyhane gibi oyuncaklarımızı

Beş dakikayı geçmiyordu en uzağına aramız
Yıllar geçiyor
Kişiler gidiyor
Değişmiyordu çerçevemizin sınırları
Hep onun içinde yeniliyor, içiliyor
Onun içinde öğreniliyordu odunu, mantarı, böceği, çiçeği
Ordan dağılıyorduk
Dağ başlarında bizleri sevgili gibi bekleyen ormanlarımıza
Bir mühendisi değil de, bir parçası olarak
Ne kimse söylüyordu
Ne bizlerin geliyordu aklına
Sanat gibi
Edebiyat gibi
İnsanlığın asıl vazgeçilmezlerini
Seneden seneye böyle estetikleri hatırlatacak iki doğasever kızımız
düşse sınıfımıza
Daha öğrenmeden adlarını benim gibiler
Kapıverirlerdi atmaca bakışlı alıcı kuşlarımız

Yüce amirlerimiz, göürdük
Koltuklarından cüce
Son kültürel zenginliği
Son girdiği imtihan kitabı olan
Beyinlerini aldıkları gibi teslim yeminli
Ne köylünün hoşgörüsü olurdu üstlerinde
Ne şehirlinin enginliği

Yine de neresinde varsa
Hırsızlıkların kol gezdiği
memleketinin bir yeşili
Elleri, emekleri
Mübarek alın terleri vardır hepsinin her birinde

Ve ayrıca;
Taçlarıdır başlarımızın
Kendi özverileriyle
Diğer ilim dallarında yüzlerimizi ağartan meslektaşlarımız!

ÇEKİNGEN SEVGİLİ

Elli yıl önceki öğrenciliğimin
O duru
O çekingen
O şaşkın aşkına götürdü beni
Okulumuzun bitişindeki ormanın bu kış başındaki yarı çıplak bir resmi
Pek değişmemişti oralar
Sadece
Ağaçlar biraz daha görkemli
Biraz daha gazelliydi yollar
Bana ayrı
Ağaçlara ayrı davranmış yıllar

İlk görüşte sevdalandığı
Sınıfımıza yeni düşmüş bir goncası vardı
O günlerdeki gönlümün
Gül yüzlü bir gülüşüne ömrünü vereceği
Peykiydim etrafında
Süsüydü rüyalarımın
Yanında olmak uğruna tanıdım hocalarımın çoğunu

Yine de onun incelikli cesaretiydi
Çevremizdeki bitkileri birlikte inceleme fikri
Artık o saatten sonra kimin umurundaydı ki “okul” dediğin
Neydi “ders” dediğin?

Hem,
Kimler içindi
Yıllardan beri kendini seyrettiren
Haşmeti göklerdeki
O upuzun
O kolları üstümüzden kenetli “Çınarlar Tüneli”

Nasıl görmemişsek(!)
Aramaya çıktığımız
Sol yanımızdaki “Fidanlık” denen O bitkiler cennetini?

Kış yüzünün solgun yanıyla
Bulutların arasından nanik yapa yapa uğurladık güneşle birbirimizi

Ben onu alışık olduğu akşamlarına
O beni ilk defa
-O resimdeki-
Kapısında heyecanla bekleyen orman ailesinin misafirliğine
Ayakta karşılandık
Üşümüş gibiydi
Yeni soyundukları elbiseleri yanındaki meşeler, kayınlar

Bir kar başladı hafiften
Sanki lapa lapa konfetiymi göklerden üstümüze serpilen
Bir yol serildi önümüze aynen masallardaki gibi
Ortası bembeyaz kardan
Kenarları kahverengi yapraktan
Nefesini aşkımızın hatırına tutmuştu sanki doğa
Ne bir kuşuna bozdurdu sessizliğini
Ne rüzgârına
Sadece su kıyılarındaki sazlar, kamışlardı Japon saygınlığında
Başlarını hafif hafif eğe eğe selama duran

Çok geçirdim içimden
“Ellerini alıp da avuçlarıma
Onun yerine ben üfleyeyim duman duman
Aşkının yanan ateşiyle” diye
Lakin
Ellerimi ceplerimde kilitli
Dilimi yuttu
Sevgi sözcüklerimi unuttu sanırdı
Şaşkın halimi gören

Naçar dönüverdük aynı izlerimizden
Gelişimize göre sağımız, solumuza geçmişti sadece

Eminim,
Durakta bekleyen
O otobüs denen demir yığınınu
Benden sıcak bulduğundan
Ancak
Güle güle derken gördüğünü
Ellerimin ceplerimde tutuklu
Dilimin ağzımda mühürlü olmadığını!

ORMAN

Cennetten kovulmadıysa eğer
Ormanın kucağıdır Havv'anamızın doğduğu yer
Herkeseye yeter sevgisi, sıcaklığı
Gidersin de yanına
Birbirinden bin beter, nar topu, dert küpüyle.
Sormadan vaktini saatini
Gller açar yüzünde
Başka eser yelleri

Ayrı birer melek koşturur olur olmaz hizmetlerine
Daha yolun başında girer de biri koluna
Varana kadar kapısına
alılarına soydurur
-Sözüm ona- insanlıktan (!) getirdiklerini

Yol zeri,  beş maki kaçkını, çalı beğiyken
ocukluğumun ormanı
Orman denizinin ortasında okuttu mesleğimi kader

Oralar iinmiş meğer
21'indeki bilge sultanın çağlarını aşan o meşhur
"Ormanından dal koparanın"la başlayan fermanı

Huzur bulurdum içinde
Çeker götürürdü gizemi
Ağaçların arasında penguen yumurtası titizliğiyle korunan
Her yanı tarih kokan bentlerinin önüne

Çıkardım kalın duvarları üstüne
Dalar giderdim
Döne döne düşen yapraklarının, ayna yüzlü sularının iç içe
halkalarına
Yaşıtları çoktan gömülmüşken kuma, çakıla
Onlar hâlâ
Dünyanın en güzel imbiğinden
Koca Sinan'ın muhteşem kanallarıyla su gönderirlerdi İstanbul'a

Baharı yaşatırdı kış ortasında
Uzanırdım kuru yapraklarına sırtüstü
Selamlar gönderirdim hayal sevgililerime
Birbirini kovalayan bulutlarla
Dallar arasındaki gökyüzü pencerelerinden

ORMANDA BİR GÜN

Okulumuzun bitişişindeki
Künyeleri yosunlu göğüslerinde asılı
Bentler ormanlarında geçirirdim vakitlerimin çoğunu
Gençliğimi imrendirirdi
Koyundaki ayrı ayrı grupların
Birbirinden farklı mutlulukları

Kiminin;
Ordan oraya koştururdu
Yaylasını yeni bulmuş deli taylar gibi
Başları kavak yelli yeni yetmeleri

Kimi;
Koymuş olurdu şişelerini buz gibi suya
Daha ilk kadehte sormaya başlardı küçük dağların yerini
Yarım ağız paylar gibi

Kimi;
Hiç “hayır” demezdi
Bulduğu ilk kuytuda on dakkalık uykuya

Kimi;
Açık usandırırđı salıncakta, hamakta

Kiminin;
“Bitmeyen senfoni”siydi
Kuşların cıvıltısı,
Suların şırlıtısı eşliğindeki yaprakların nefesiyle
Rüzgârların ıslıkları

Geceyi beklerdi kimi;
Şehirde yitirdiği yıldızlarına bir merhaba için

Kimi çiçek toplar
Kimi kelebek kovalar
Kimi mantar arardı
Hepsinin ayrı bir zevk
Ayrı bir neşe
Ayrı bir köşesi vardı

Sonradan
Hepsini bir bir
Doya doya yaşattı mesleğim

Doğanın en güzel eseridir orman
Bakma:
İçimi yakan şimdiki perişan haline
Bakma:
Kucağına doğanlarla köşe kapmaca oynadıklarına
Bir bilge hoşgörüsü vardır atadan görme
Herkes her zaman!

YALNIZ ÇEŞME

Daha dün beraberdik
Dorukyayla bitişiğindeki Dede Çam'ın gölgesinde
Yedik, içtik, güldük, eğlendik eskisi gibi
Bir ben, iki arkadaş
İki çam, bi ardıç
Maaile

Nerden bilirdik?
Birbirimizi bir daha hiç göremeyeceğimizi
Su filan dökerdik ardımızdan
“Allahaismarladık” derdik en azından

Kurt düşerdi de içime zaman zaman
“Avuç içi kadar bu orman
Bildik bu ellerle,
Kimbilir hangi badirelerle
Bu günlere erebilmiştir” diye
Daha çıkmadan ağzımdan, ısırdım dilimi
Atlıyı kovalatırdım ardından
Deliye daş atmak olan o suratsız fikrimi
Ya gizli bir el alırdı aklımdan
Ya yel alırdı ağzımdan

Masal gibi işte:
“Bir varmış, bir yokmuş!”

.....

Gel zaman, git zaman
Düne gizlenmiş o melun an
Hemen ardımızdan
Pusudaki üç düzenbaz
Kibrit
Diğer adı “insan” olan ifrit
Bir de poyraz
Tutuşturuvermişler elbirlik
Elden ayaktan kesik
Canı olup dili olmayan, yüzlerce senelik hatırmaz sevgilimi
Kâr etmemiş geçmişteki onca iyilik
Ne soran olmuş “son arzusunu”
Ne bakan olmuş gözyaşına
İçine akmış onca feryat, avaz avaz
Fırsat vermemişler kurdun kuşun kaçışına
Hadi benim yakıp yıkmaya yeminli soyum belli
Ateşe: Şeytanın temeli
Kibriti dersen:
Sapı içeren Bürütüsvari
Ya poyraza ne demeli?!
Ortadayken!
Her yeri kasıp kavuran
Yerden alıp gökte savuran dünkü deli deli halî?
Hâlâ;
Orda burda yalanıyorken alev alev yılan dilleri
Katmıştı bugün önüne
Bulut bulut
Duman duman

AteŖi üstündeki ölüm kokan külleri
Islık çala çala
Dolandırıp duruyor felaket tarlasında ileri geri
Son kez tavaf ettiriyor ruhlarına kmrleŖmiŖ bedenleri

Yalnız akacak ataloluk bundan böyle
Kr bakacak
KaŖı gözü yanık kl dolu

Yetmez de bizim mrmz
O yerdeki benzer güzelliklere
O hep ağıt yakacak eski günlerine
İki gözü iki eŖme

Artık ne gecesi gece o yerin
Ne günü gün
GneŖi daha kızgın
Ayı daha zgn

Ne tek ağacı kaldı koca Nazım'ın
"Tek ve hür"
Ne ormanı kaldı "kardeŖçesine"
Ortada boylu boyunca kapkara bir hüzün kalleŖçesine

AteŖ;
Sadece "dŖtđ yeri" yakmaz ormanda
Suyu yakar
Havayı yakar
Biriktirilmif gneŖi yakar bilhassa
GeçmiŖi yakar
Geleceği yakar
Umutları söndürür bir anda!

YAYLA ZAMANI

Hıdırellezle çıkardı nenem yaylaya
Günler öncesinden yaşamaya başları tatlı telaşını
Yeniden üç etekli gelin gidecekmiş gibi aynı dağlara
Sanki oralarda bulurdu bin yıllık Orta Asya yitiğini

Laleleri, sümbülleri kıskandırırdı
Al yazması, mor yazması
Rüzgârların ellerinde
Kayaların likeniyle karışırdı kınası
Sadece kartallardı, şahinlerdi hürriyetinin kuması

Babam kurardı hasır damlı alacağımızı
Eski yurtlarımızdan birinin üzerine
Kıldan olurdu zenginimizin çadırı
Ezberlemişlerdi yerlerini
Yıllardan beri serile toplana kilimi, keçesi
Söküle takıla yaşken eğilmiş söğüt dallarından iskeleti
Tam karşılmasına olurdu
Akşam vakitleri dumanından doya doya nasiplendiğimiz
Kuru taş duvarlı süt pişirme ocakları

Yılda bir kere koyunların sırtlarından alınan kürkleriyle
Her gün kuzularından çalınan sütleriydi işlerin tamamı

Orakta, harmanda analarının ayaklarına dolanan benim gibi çocukların
kuzularla güdüldüğü mevsimdi YAYLA ZAMANI

Sular çekilirdi kuyularından
Örmeli, urganlı kovalarla
Kimsenin evlatlarından ayırmadığı koyunlarına, kuzularına

Yünler didilirdi demir taraklarda
Sütten, peynirden artan zamanlarda
İpler eğrilirdi kirmanlarda
Kazaklar, çoraplar örülür,
Kolanlar dokunurdu akli karalı, yüklere, beşikteki, sırttaki bebeklere

Sanki biz tutar indirirdik kulaklarından yağmur yüklü bulutları
Mantarlar toplardık güneşle beraber
Günler önceden hazırladığımız uzun saplı ateş topu gevenler
sallardık
Karşiki dağların tanımadığımız yaylacılarına
Külleri saçlarımıza dökülür
Yıldızlara karışırdı kıvılcımları
Sakızlar çıkarırdık tanıdığımız bitki köklerinden

Hâlâ akıl erdiremem
Süt sağımından sonra
Ağullarından birden salıniveren kuzuların analarıyla meleşe meleşe,
koklaşa koklaşa en çok beş dakkada buluşmalarına

En korkulu rüyalarıydı yaylacıların sürülerine kurt dalaması
Görülürse eğer kuşluk vakti
Ordan burdan döne döne altlarındaki bir hedefin üstünde toplanan
kartallarla akbabalar
Görene kadar sürülerini karşılarında bir kurt düşer her birinin içine
Bıçak açmaz ağızlarını
Boğazlanmış koyunlarımızla kendilerine ziyafet çeken bir kartal
sürüsünün üstüne varmıştı arkadaşlarımızla
Ancak;
Uçak gibi, uzun bir koşudan sonra kendilerini boşluğa bırakıp
havalanabiliyorlardı tok karınlarıyla

ŞEHİR IŞIKLARI ve YILDIZLAR

Yaz tatillerimdeki garantili kamp yerim gibiydi
Mektepli bağ bekçisi deyz'oğlumun yanı

Ne zaman sıkılsa köyde canım
Veya
Yaklaşsa harmanda iş sıram
Beklemeden davetini
Garadere'deki bağlarında alırdım soluğu

Okuma önderimizdi, iyilik meleğiymi hepimizin
Canını verirdi başkalarının işlerine
Çok şey bilirdi derslerinden gayrı
Çok hocalar emekli etti
Çok sevdiği 20 yıllık hukuk fakültesinde
Kimi görse caddede sokakta hakimden, avukattan
Ya devresi çıkardı ya arkadaşı

Daha alacalanmadan dimnitlerin koruğu
Kurardı çadırını
Kara kayanın bitişiğindeki omcaların yanına
Bir gökyüzü haritamız olurdu elimizin altında,
Atlardan koparılmı
Onunla kurardık rasathanemizi
Gün batımından sonraki soframızın başında

Lakin,
Görmeden karşısında Ahmet Abisinin
O tereyağlı, domatesli
Kokusu buram buram
Demirbaş bulgur aşını
Kimsenin gelmezdi aklı başına

Yıldız kaşıklardık çorba tasından
Ay ierdik maşrapasından
Sanki biz getirirdik akşamdan sabaha
Ayak ucumuzdaki yedi Kandilli Süreyya'yı kalkarken başucumuza
eke çeke yıldız işlemeli yorganımızı

Gözlerimiz yorulurdu
Resimlerdeki kümelerin göklerdeki sahiplerini aramaktan
Elimizle koymuş gibi bulurduk
Hep aynı yerinde uyuyan Kekayı'nın burnundaki gemici feneri
Kutup Yıldızı'nı
Hayli yorulurduk burcumuzun Samanyolu'ndaki oğlağını toz duman
arasından
Kuyruğundan yakalayana kadar

Niyetler tutardık
Hayal sevgililerimize
Peş peşe düşen göktaşı izlerinde
Unutamam;
Gecenin ayazından çaldığım ay yzly salkımların tadını

Sürüler geçerdı uykularımızın arasından
Çanlı, çingıraklı.
Kavalının sesinden,
Köpeğinin havlamasından tanırdık sahibini

Seherden erken yerlerdi de
Kenar bağlarımızın üzümlerini keklikler
Son bestelerini dinletirlerdi kuşluk vakti karşılık kayalardan
Dalga geçe geçe bekçiliğimizle

Ne o üzümlü bağlarımız,
Ne arı vızıltılı çiçeklerimiz,
Ne toplamaktan yorulduğumuz bademlerimiz
Ne sütleri, etleri kekik kokan koyunlarımız, kuzularımız kaldı!
Ne kekliklerimizi bıraktı dağlarımızda,
Kendilerini avcı sanan doğa katilleri
Buldukları yerde yuttu yıldızlarımızı şehir ışıkları

Ve
Sonunda sadece
yalnızlığın hüznünlü rüyalarıyla
“Bir zamanlar”lı masallarımızı miras bıraktık torunlarımıza!

EN BÜYÜK SANATÇI

Güneşten koparıp ateşini
Koyup tezgâhının üzerine
Alıp eline murcunu, çekicini
Yıllar boyu
Bıkmadan usanmadan
Dura dura
Vura vura
Geçip geçip karşısına baka baka
Oya oya
“İşte bu!” dediğinde
Yüreğine bir can
Göğsüne kocaman bir imza koyup fitlatıverendir uzayına en büyük usta,...

Hiç çekmeden ellerini üstünden
İsteddiği zaman istediği yerinde
Yeni yeni mucizeleriyle
Yeni yeni sergiler açandır

Bazen;
Çöllerin kumlarına,
Ummanların dalgalarına,
Yağmurların, buzulların sellerine yontturandır heykellerini

Bazen;
Ufuklarında bulutlarına,
Mevsimlerinde çiçeklerine
kimselerin cesaret edemediği renkleriyle yaptırandır resimlerini
Kuşlarına, böceklerine besteletendir şiirlerini
Umut ekendir
Sevgi dikendir yüreklerimize, ruhlarımıza!

GÜLLER ve KARGALAR

Dün geçtim de bir mezarlığın önünden
Geçilmiyordu bülbülünden gülünden
Düşündüm de bir an:
“Ya bedeni yerine, ruhuyla gömülseydi insan
Kara kara çalı olurdu çoğunun gülü
Ya baykuş, ya karga olurdu bülbülü
Mezarlıklar utanırdı geleninden gideninden!”

MADEM Kİ

Mademki 10 üzeri 22 evrenin seyyareleri
Mademki bu sayının ancak üçte biri âlemin kum taneleri
Ve mademki bunlardan toplu iğne başı kadar birine
Her anı ancak bir kere yaşanabilen bir gün böceği ömrüyle
gönderilmişiz
Ve mademki bedenimiz bir evren, ayrı bir dünya her bir hücremiz
Ve mademki biz bilmedem binlerce ışık yıllık komşularımızda neler
olup
bittiğini
Kondurulmuşuz hepsinden sonra
Sadece akıl farkıyla
Hepsinin en üstüne
Bir sebebi olmalı o zaman varlığımızın hepsinden farklı
Yiyip içip çekip gitmekten öte

O büyük ustanın projesine tuğla koymak,
Kucağına doğduğumuz doğaya dost olmak,
Tekerine taş koymak yerine,
Su taşımak gibi değirmenine!

Açıktır:
Bu mutluluğun yolunun
Sadece o farklı aklın eseri
Tüm doğruların tek sahibi ilimden geçtiği!
Bayrak yarışı gibi;
Birin bulduğuna diğerininkini ekleye ekleye

Ne eksigidir, ne derdi
Çıplak gelip çıplak gittiğin yerde
Kimselerin giyinmeleri, örtünmeleri
Kinleri, küfürleri

Zaten aynı şeyler değildir
İnsan doğmakla insan olmak
Ne suya düşmüş saman çöpü
Ne rüzgarların ellerinde savrulan kuru yapraklar gibi başkalarını
yaşayan kolaycı
Her şeye inat!
Sadece sevgilerinle
Ve;
Sadece kendin olarak .
Kendin kalarak!

Ankara'da has adamıymış Diyanet'in
Nasırı varmış sol yanında
Yarasına basılmış Dingil'in adıyla
Fazla gelmiş sözlerim
Artık kâr etmedi ne desem
Çıkamadı yedi sülalem
Cehennemlerinin en harlı ateşlerinden
Tuzu biberi oldu her şeyin üstüne Yaradanıma bir küçük şakam
(Fırsat oldu da aslında,
Geldiğinden beri ağzının suyunu akıtan cami cemaati gibi gördüğü
kalabalığa hitabına)

Ben "kimmişim ki öyle bir makamla şakalaşacak?"
"Kendine göre miymiş herkesin Allahı?"
Açtı ağzını, yumdu gözünü
Kovdu omuzlarımdan sevap meleğimi
Yırttı defterlerimi
Zaten ezikti kızıvevinin bir tarafı
Bir de misafirliği eklenince üstüne
Canıma okudu
Ot tıkadı benim gibi gevezenin canına
Ne kız evinin nazı kaldı
Ne amcalığın tadı
Her şey bir yana

Müslüman girdiğim kardeşimin evinden kâfir çıkmak vardı işin sonunda
Sadece onunla bitmiyordu ki işim
Bir de,
Bir eli kapının kolunda
“Dışarda gösteririm!” diyen işaret parmağı suratımda
Eşimin hesabı vardı sırada
Sanki pişmiş aşlarına su katıyormuşum gibi ben

Artık bu saatten sonra kızımız da bakmazdı kusuruma
Ben de aynen onun gibi sıra filan beklemeden lafı kaptığım yerden
başladım kendi Allahımı anlatmaya
Artık ne gelirse aklıma.

Sığmaz kalıplara benim Tanrım
Kimsenin duasına yoktur ihtiyacı
Yakmaya yaratmaz kullarını
İçimdedir tahtı
Bazen bir çiçeğin rengi
Bazen bir kuşun kanadadır durağı
Güler yüzlüdür her şeyden önce

Surat asmaz
Tuzak kurnaz
Fırsat kollamaz
Çarpıp çıkmaz suratımıza kapılarını
Aralık bırakır daima
Kullarınının her çıkmazında, zorunda, pişmanlıklarında dönüp
gelecek,
yüz yüze bakacak kadar
Hatta kafa bulur boş zamanlarında benim gibi garibiyle
Nanik yapar gibi parmak sallaya sallaya
“Bir daha olmasın ha!” der gibi

Almaz ellerinden sırata kadar
Akıllarına emanet ettiği adam olma fırsatlarını
Fakirin, yetimin yenmemiş hakkıyla gitmedikten sonra yanına
Bir iyiliğine denk getirir günahlarını
Sonunda onun Allahı onda
Benim Allahım bende kaldı
Kapattık günümüzü
Ne kızımızı verdik, ne küstürdük
dünürümüzü!

KÜLTÜRLER BEKÇİSİ KUTSAL İYİCİL

Ayrı bir şans sayarım kendime
Sayın İyicil'in dostluğunu
Nerde gelse aklıma:

“Fakültemizin yurdunda,
kalabalık bir masanın etrafında,
herkesten farklı tavrı,
güneş gibi şavklı yüzü
ve içi gülen gözleriyle”
geçer oturur karşıma.

Ne rengini, ne şeklini değiştirebildi yıllar
Kutsanmış ailesinden getirdiği
Kutsanmış bir terzi makasının eseri
Adının, soyadının kalıbına biçilmiş ruh elbisesinin;
Zerresini koparamadı
Kimsenin parası pulu.
İnsan yürekli o granit onur heykelinin!

Sadece
Arından,
En küçük hatasından,
İnsanlığa saygısından
Boynunu gelincikler gibi eğdiği
Atmacası, şahinidir sınırını aşanını.

Tok gözüdür
Almaz attığını
Dönüp bakmaz arkasından
Bekisidir doğrularının
Doğa ve insanlık dşmanlarıyladır bitmeyen savaşı
Kolu gibi gördüğü iki fidanın iki dalı yüzünden ayrıldı
Çok sevdiği mesleğinden.
Herkeseye açıktır gani gönlünün güler yzl sofrası

“Birlikte çalışırız” hevesiyle geldiğim milli parkta
Bana nasip oldu
Sıcaklığı üstündeki koltuğu
Eminim Termessos’lu sahip çıkmamıştır onun kadar
İskender’i sokmayan yiğitlerinin hikâyelerine

Çevresinde faydalanmayan yoktur hizmetlerinden
Yenilerini eklemem bir yana
Eserlerini koruduğum kadarıyla mutlu hissederdim kendimi

Hani derler ya;
“Dili olsa söylese”
Varsa eğer bugün Kemer’in
Kirli ellerin beton şerrinden kurtarılmış
Konuşmaya takatı yeten bir ince dili
O’nun eseridir sadece!
Dalgalara yazdırır tarihini
Deryalara yıkatır
Ummana döker derdini
Dünyaya dinletir
Üzerindeki Türkmen soylu, kıl çadırılı, üç etekli kültürümüzün yörük
ağızlı türkülerini

Adı gibi kutsal kahramanıdır da her birinin ayrı ayrı
Bilmez -dilinden dudağına-
İki satırlık övünmeyi
Gönlümün elleri öptülesi onur heykelidir O dil üzerindeki
Yüzü
Yüreği kadar berrak sulara
Göğsü
Fırtınalara, dalgalara, kasırgalara karşı!

KYLLERİM

Gözlerden irak dağların kıskacında
Bir avuç sıcakkanlı insanın yuvasıdır köyüm

Doğasının zorudur yoksulluğu
Lakin paranın pulun yetmeyeceği güzellikleri vardır
Başkalarında görmediğim
El değmemiş kuytularının korunan

Kadınıdır bunlardan ilki
Belki,
Anadolu'nun ilk tanrısı Kibele'nin hâlâ oralarda yaşayan ruhu
Belki;
Türkmen soylu geçmişimin
Hatununu her Őeyinin üstünde tutan Orta Asya geleneği
Orta direkleridir evlerimizin, her biri, her zaman
Gururudur, onurudur, ömrü seferlerde geçen erlerinin,
Gözlerini arkalarında bırakmayan
Yeri gelir, hem anası, hem babasıdır çocuklarının
Yeri gelir, çiftinde, çubuğunda kznn yedeği
Lakin,
Ekmeğinde, aşında emeği olduğu sofrasının en başındadır kaşığının
yeri
O "evet"e üflemeden nefesini
Yaprak kımıldamaz çevresinde

Nerdense esinleri,
Bilgelikleri vardır içlerinde
Unutmam,
Okulumun başından beri
Gözleri zerimdeki Kadı Nenemin 60 yıl önceki nasihatlerini
"İlme hizmet ettiğinden
Kutsaldır kğıt!
Basma gördüğün yerde
Kaldırıver ayakaltından,
En azından sokuver taşların kovuğuna" derdi

Görülmemiştir daha
Kimselerin “başlarının taçları”na kaşlarını eğdiği
Ellerinin kalktığı.

Kaptırmaz ikinciliklerini çocuklarımız
Sokağa atar atmaz adımlarını
Bir dünya kurarlar akranlarıyla kendilerine
Şekerler toplarlar bayramlarda beraber
Çelik çomaktır oyuncakları
Yırtıktır belki pabuçları
Diken batar, taş girer ayaklarına
Lakin kimselerde yoktur mutlulukları
Su içerler pınar başlarından serçelerle
Leyleklerle, kırlangıçlarla karşılarlar baharlarını
Kucaklarının süsü gibidir, kedi köpek enikleri, kuzuları
Üstleri böceklidir avuçlarındaki çiçeklerinin
Akşamları havuca dönen burunları,
Elma yanaklarıyla dönerler oyunlarından evlerine
Sığırın, sıpanın arasında
Emindirler yarınlarında aynı şeyleri bulacaklarından
Kimsenin kimseyi kıskandığı yoktur bu yüzden
Doya doya yaşarlar doğayı, hürriyetlerini
Yoktur çevrelerinde kendilerinden kıymetli, kırıp dökcekleri
birşeyleri
Bilmez köylüm “Sus küçüğün” sözünü
En gözde misafirleriyle aynı sofraya oturtur küçüğünü
Herkes susturulur o konuşurken
“Bak amcası, çocuk ne diyor?” gibilerinden

İyi niyetli bir “hayat oyunu”dur bir diğeri
Zorun oyun bozduğu yerde, kendilerinin buldukları
Küsüp oturmazlar kaderlerine
İçi pembe dolu kovayla dolaşırlar
Ellerinin eriştiği yerleri “bir parça griye” döndürebilmektir niyetleri

Yoktur şahitliği dışında
Mahkemeyi, hakimi gören
Çift sererler misafirine şiltelerini, döşeklerini
Lüks otelde yatmış gibidir sabaha tafraları

MEYVELİ AĞAÇ

Elli haneli köyümde
Bileğimizden ince
İki çeşmemizin izni kadardı
Çocukluğumun meyveli ağaçları
Daha çiçekken benim gibi veletlerle dolardı ağaçların başları
İnmezdik, son meyvesi indirilene kadar midemize
Dalında erdiğini gören olmazdı eriğinin, armudunun
Bu yüzden derlemezdi sahipleri
Hayratlarına bırakırdı, biz çocuklara
Kolaydı da dalına basılıp tepesine çıkılanlar
Tuttuğun yerden eğilenler
Asıl başımızın derdi
Topal Armut gibi direnenlerdi meyvelerine
Bklrd de duvarın üstünde gövdesi biraz
Ondan takmıştık o adı ona
Hep onun içindi
İnsanlardaki gibi
Eteğimizin taşları
Yanında elleri arkalarında ıslık çala çala seyrederken komşularının
başına gelenleri söğütler, kavaklar
Ne dal bırakılırdı garibin üstünde, ne yaprak
Ertesi yıl yine aynı çiçeklerle, aynı meyvelerle karşıları bizleri
Ordan ıkmiş olmalı
“Yenen yerin çok olur bereketi”,
“Meyveli ağaç taşlanır” sözleri!

BORU ÇİÇEĞİNİN GÖZYAŞLARI

Buruk bir sevdanın gözyaşları gibi duruyordu
Boru çiçeğinin mor kadife yanağında
Yaz yağmurundan kalma
İnci inci iki damla

Bırakmadı
O çocuksu
O masum
O duru bakışları
Göz gözeydik bi ara
Bir rüzgârlıkmış takatleri
Düşüverdiler art arda ,titreye titreye
Gramofon ağızlı o çıkılmaz kuyunun dibine
İçe akıtılan gözyaşları gibi
Yüzüm vardı yüzlerinde
Beni de götürdüler beraberlerinde

Eğri büğrü de olsa elleri, ayakları
Sarılsalar da her gördüklerine
Kim demiş ki bitkilerde
Ruh yok diye,
Duygu yok diye?!

HARMAN VERESİYE GÜZ BAŞI SEVDALARI

Herkes aynı zamanda çekerdi sapını
“Gıcır gıcır gelen yârinin kağnısıyla”
Köyün kıyısındaki harmanına
Üstünde koca koca karıncaların gezindiği
Güneşe serili bazlamalara benzerlerdi damlarımızdan kuşbakışı
Oraya taşınırdı belli bir süre köyümüzün haber merkezi
Oradan ünlerdi herkes Ayşe’sine, Fatma’sına bağıra bağıra

Oraya anırırdı eşeğimiz, sıpamız, bağlandığı yerdeki otunun bittiğini
Köpeğinin sesinden bilirdi herkes
Kapısında kimin beklediğini

Sakayı geçerdik kardeşim Nazlı
Kırık ağızlı testisiyle Aşağı Bunar’dan su taşıya taşıya

Toz duman arasında karşılıklı laf atmalarla, şakalarla geçerdik o zor
zamanlar
Dev ölüsü tınazlar dizilene kadar yan yana
Harmanının yeliyle yabasının eline kalırdı işlerin gerisi

Gerilerle taşınırdı tepile tepile basılan samanlar
Kaçmaya görsün vücudunun terli bir yerine arpa sülalesinden
olanlar
Yakar, kavurur
“Yandım Allah!” çektirirdi adama

Nenelerimiz de indirilince yaylalarından
Aylar sonra
İlk kez aynı sofraya oturabilirdi aileler
Kolaydı artık gerisini tatlıya bağlamak

Bağlar bozulur
Lafarla bir kaynatılırdı bulgurularla pekmezler
Onca tokmakları yerlerdi de tepelerine tepelerine dibekler
Yine de dört açarlardı dedikodulara kulaklarını

Borçlar dağıtılırdı
Çarşıda pazarda kendilerini unutturmayan alacaklılara
Düğünden, dernekten kalan

Yeniden can gelirdi caddelerimize, meydanlarımıza
Salıncaklar kurulurdu bayram havasında
Çeşme başlarındaki söğüt dallarına
Elleri kınalı
Al yazmalı, mor yazmalı, üç etekli, basma fistanlı
Çiçek demetli, cıvıl cıvıl gelinlerimize, kızlarımıza

Yüzlerini eskitirdi aynalarının
Dişlerini kırarlardı taraklarının sevda yollarındaki yeni yetmelerimiz
Kimi testi sapında, pınar oluşunda dokundurduğu eliyle, parmağıyla
Kimi köşe başında kazara (!) rastladığı sevdalısıyla
Bazen tek başına
Bazen çöpçatanıyla
Bazen yarı kapalı yüzü, yarı kaçamak bakışıyla
Bazen kaçır
Bazen çağırır gibi nazlanışıyla
Yeni yeni GÜZ BAŞI SEVDALARI ekilirdi kurağa
Yine harman veresiye!

İÇKİ ve ADAMLIK

“İçmedim!” diyorum
Kapımızın eşiğindeki sevgili karıma
-Sicilim bozuk o konuda-
İnanmıyor ki bana
Üflüyorum suratına suratına trafik suçlusı gibi
“Senin sözüne mi, benim gözüme mi?
Bilmez miyim 40 yıllık çilemin kokusunu?!”
(Gözü kör olsun o kılıbıklık denen korkuyu icat edenin.)

“Biraz uğramıştım da
O bizim bildik akşamcılarının yanına
Ordan sinmiştir üzerime
Mekân mekân değil ki
Asansör içi sanki
Üstelik de basık”
Daha da dikleniyor
Elleri belinde
Suratı daha asık
“Başka adam mı yok memlekette?
Sen de oyuncuların yanına filân otursan ya misler gibi.”

Haklı sayılsa da aslında
Kolay değildi ki o “adamlık” dediği
Olmuyordu ki öyle boyla bosla
Onun da vardı kıymetli taşlar gibi “karat” denen bir ölçüsü
Önce bir bakılır eşine, dostuna

Daha doğruluyorsen yanlarına biraz
Pek duyulmasa da sözleri
Kiminin oynamaya başlar kaşları gözleri
Kiminin suratı ekşimeye
Sanki seninledir şansları, uğursuzlukları

Sığınlır ancak yanlarına
Aynı masanın etrafında
Ellerde oyun kağıtları
Dudaklarda mühür
Mumdan heykeller misali
Öylece susulur
Bir resimdir o zaman
Hayattan koparılıp atılan
Orada zaman durdurulur
“Gık!” desen üç paralık oyunda
Dağılıverir dikkatleri, sınırları bozulur
Ne sohbet edilir yanlarında
Ne sofraya kurulur masalarında!

HAYAL SEVGİLİYE

Lepiska saçlarının çıplak omuzunu döven bitap dalgaları
Sinende sönen bana benziyor
Ya o yeşil gözlerinin koyu halkaları
İçinde kaybolduğum ummana benziyor

Yüzün on dördünde aya
Kırpıkların kemandan çalınmış yaya
Kaşların iki yandan oruca başlatan hilale benziyor

Yeni yetme deli taya benziyor
İki yana bekler gibi, bi arkaya çağırır gibi kaçışın
Benim sana böylesine sevdalanışım
Olmayacak duaya âmine
Cezası hüsrân olan suçta benziyor

Kadehin olasım geliyor eline
Sarılsın da o ince parmakların belime
Gezinsin diye dudaklarımda dudakların
Yüzsün diye buğulu gözlerin
Şarap yüzlü denizlerimde

Bağın olasım geliyor
Deresinde üzümlemini sepetine salkım salkım
Çitim çitim yiyessin
Bir damla şarabım için çıkıp üstüme çıplak ayaklarıyla
Ezim ezim ezessin diye

Defterin olasım geliyor
İstediginde üstüme adımı yazasın diye
Korkuyorum kalemin olmaktan
İstemediginde üstümü çizersin diye!

İLHAM PERİSİ

Bu olmalı ilham perisi dedikleri
Ayrılmıyor peşimden
Benimle giriyor yatağa
Benimle dönüyor sola sağa
Benimle gidiyor ileri geri
Tutturuyor gecenin bir yeri
Bastıra bastıra parmaklarımın uçlarına
Uyarmadan, rahatsız etmeden kimseyi
Hırsız kedi gibi
Getirip oturtuyor salondaki ezberlediği aynı koltuğa
Veriyor elime kalemi, defteri
Zahmetine değse bari söyledikleri!
Belli ki;
Benimki içlerinde en beceriksizi!

OSMANLI

Dünya ağdırırdı bastığı yerden
Mektuplar yazardı üst perdeden
Krallara, kraliçelere
“Ben ki; Allah’ın yeryüzündeki gölgesi” diyen!
Dar gelirdi iki ayağına  kıta
Eli boş dönmezdi seferlerinden
Ne bulursa ganimetten;
(Kadından, oğlandan, kızdandan, paradan, puldan)
Doluydu ahır ambar.
Ağzına kadar!
Bülbüller gibi şakıttırdı
Her milletten, her renkten
Kimi derleme, kimi pazar malı, kimi hediye dilberlerini
Sabahlara kadar.
Saraylardan, boğazdan, lle bahçelerinden!
Sadece bir candı bunlar için ümmetinden istenen
Onu da atardı o koca ağzına
-Saraya yönünü bir kere bile dönemeyen-
Ayşe’den, Fatma’dan Anadolu anaları
Kimi bıraktıysa evinde
Oğuldan, kocadan, eli ekmek tutan
Kesilirdi devin sesi
“Kulluk” dediğinde buydu zaten.

Zor zamanlarının yedek akçesi sayılırdı
Hırsız sadrazamlarının zulaları
Bir göz işaretine bakardı
Ortalıklarda Azrail'in kolağası gibi dolaşan bostancıbaşına
Dönüp ardına bakana kadar hazır ederd
Başıyla kesesinin aynı tepside ikramını.

Ölmeden ısıtılırdı
En iyi şehzadelerin suları
Şeytana pabucunu ters giydiren,
-düzenbaz papaz kızları-
Hürrem gibi, Kösem gibi nenelerimizin haremlerinde

Daha ortadayken sultanlarının tabutları
-Ata buyruğuydu-
Kılıcı kesen şehzadenin
“Âl-i Osman'ın huzuru için”
-Kimi varsa babasının kanından-
Ana karnından başlayan temizliği
Bostan gibi doğranırdı geceden
Avazları gökleri delen başlar
Kanla boyanırdı sarayların duvarları, taşları!
Ardında soyundan erkek kokusu kesilene
Hareminin tek damızlık boğası olarak girene kadar!

Dilini öğretmediği dininin yeşil hilafet hırcasıyla rterdi her Şeyin zerini
Yaprak kımıldamazdı bu yüzden
İlimden, sanattan, edebiyattan Allah için!

Eli bağlı durmadı karşısında elin oğlu!
Yeni yeni yelkenler açtı
Başka başka ufuklara doğru
Daha O fethederken İstanbul'u
Rönesansı yaşadı konu komşu
Matbaa denen mucizeyi buldu
Yazdı, okudu
Fenle, ilimle yoğruldu
Günden güne daha hızlı dönen dünyada.
Eteği takılı kaldı bizimkinin elleriyle değiştirdiği ağa
O farkın sopasıyla kovuldu
Beş yüz senelik ganimet yollarından beş ayda.
Ardında bıraka bıraka 3-5 milyonumuzu
Taa payitahta kadar!

Kesilse de değirmenin suyu
Geçmedi huylu huyundan
Borç buldu boğazın karşılıklı saraylarına
(Sonradan Düyun-ı Umumiye yılıyla boynumuza dolanan)
Zorla sokuldu
Üstüne 23 ülkenin oturduğu postunun kavgasına
Sıra sıra ordu buldu karşısında eski dostlarından
Sürre alaylarıyla farklı beslediği dindaşlarındandı çoğu
Kışla olarak kullandı sarayın keyfine
Medeniyetler beşiği yurdunu
Hasadını istediği zaman biçtiği asker tarlası sandı Anadolu analarını
Kimini hediye etti Galiçya'lara
Kimini gönderdiği yerlerde unuttu
Kimini Arabın çöllerine,
Kimini zemheride Sarıkamış'ların buzlarına ekti evlatlarını!

Beyni bedenine küçük gelen dinazorların sonuna benzetirim
bu yüzdən Osmanlımızı!

AFRODİT'İN DÜĞÜNÜ

Az çekmemiş insanoğlu
Hamurunu teknesinde yoğurup tepesine oturttuğu
Tanrılarından, tanrıçalarından

Kendinden olunca maya
Hovarda çıkmış çoğunun soyu sopu
Tüy dikmiş hepsinin üstüne Hellen'inkiler.
Hele;
Baba Zeus'la kızı Afrodit'in
Uçanla kaçan kurtulmuyormuş ellerinden
Hiç belli olmuyormuş hangisinin hangi kılıkta, kimi, nerde, nasıl
yakalayıp da...

Takılır bazen aklıma
“Zengin malı, züğürdün çenesi” misali
Her şey elinin altındaki
Afrodit gibi iflah olmaz bir ölümsüzün düğünü
Dert mi ona koca dediğin
Yanıdayken oku yayındaki Eros denen güdüğü
Hem kim tanıyabilir ki
İki taşın arasında bi koca değiştiren anasını ondan daha iyi?

Nasıl olsa Olimpos'ta salon bedava
Hayır diyecek değil ya Koca Zeus
Hovardalıkta hık demiş burnundan düşmüş kızına
Kıskansa da gıkı çıkamaz O'nun korkusuna
Bu işlerin baş sorumlusu üvey ana Baş Tanrıça Hera'nın
Hermes gibi bi ulağa da gerek yok aslında
Zeus'un dağdan dağa bir şimşegiyle gürelemesi yeter
herkesin duymasına

Hazır sayılır kına gecesinin müşterileri
Dağılmamıştır belki
İda'daki ilk güzellik yarışmasının misafirleri

Hiç dert değil bir yenisi
Helena gibi bir güzel,
Paris gibi bir şahit,
Truva gibi yıkılacak bir şehirle
Homeros gibi bir şaire bakar hepsi

Bir “He!” demesi yeter de artar
Çeyizinin, takısının en iyisine
Ağzının içine bakar
Zengin komşuları Lidya Kralı Karun’la
Frig Kralı Eşek Kulaklı Midas
Lakin,
Hem yakışmaz hiçbiri midyelerin en güzel incisine
Hem,
Dikemez hiçbir terzi anasının evinden getirdiği köpüklerden daha
iyisini
İris elinde gezdirirdi
Gökkuşağından 7 renkli gelin tâcını
Ay Tanrıçası Selene silerdi ayın yüzünü
Denizlerin dalgalarında gösterirdi gücünü amca Poseydon
Kardeş Apollon güldürürdü gündüzünü

Cezalı Marsyas çağrılmazdı belki bu sefer
Başkalarıyla kurulurdu saz heyeti
Saklardı Pan’ı
Korkutmasını istemediği misafirlerinden
Bellerafontis Çıralı’da hazır bekletirdi kanatlı gelin atını
Duyar da, durur mu baldır kardeş Dionysos
Haftalar önceden yığardı
Şaraplarının en iyisiyle doldurduğu testisini, güğümünü, tasını
Kim tutardı o zaman gelinimizin elini
Kim çekerdi nazını niyazını
Böyle olurdu en azından
Afrodit denen yosmanın düğünü...

SAYENDE HANIM

Phaselis'eydi
Bu seferki yolculuğumuz
Yine otel yapacaktı da
Gözümüz gibi koruduğumuz
Dışımızın kovduğundaki sit alanına,
Uğursuzun biri

Hazırdı Antalyamızda
Böyle zor zamanlarımıza
En az iki otobüslük gönüllü doğasever ordumuz
Otobüsler belediyeden
Biletler bedava

Hem birikmiş memleket dertleri konuşulur eski dostlarla
Hem fırsat olurdu yeni arkadaşlıklara

Hem kadehler tokuşturulurdu
Su başlarında bizleri bekleyen eski hatıralarımızla
Hem de hoşça vakit geçirilirdi o kalabalıkta
-Tabii ki benden sıra kalırsa başkalarına-
Yine sohbetin bir yerinde
Dökülüverdi ağzımdan
Eksiksiz aksarıyla
Taa lise yıllarımdan ezberimdeki
Molière'in dizeleri

Hemen önümdeki sıradan dönüp hayran baktığını gördüm
Gözleri Akdeniz boyalı bir güzelin
Eminim görse
O yüzdeki masumiyeti
O tebessümü seçerdi
Leonardo usta
Mona Lisa'nın yerine

Nerden bilirdim
Yedi seneden beri
Fransa'da öğretmen olduğunu
Nutkum tutulmuştu
Artık o saatten sonra
Kimmiş ki yanımda
Dut yemiş bülbül
Zaten bir atımlıktı barutum
Artık ne sahada yanında oldum
Ne otobüste yakınlarında oturdum
Meğer;
Masalardan en iyi dostum
Memed'im
Biricik "Sayende"siymiş
Ne zaman gelse bahçemize
Doğrulurum karşısında
İliklerim düğmelerimi
Eksik etmem saygılarımı üstünden.

VAY ANAM VAY

Ayrı sanırsın bedeninden
Yumurtaya benzetmiş, sarmış başını sımsıkı
Sonra dolayıp boynuna
Salıvermiş koynuna yol yorgunu uçlarını
Kapandım sanıyor dünyaya
Örterek saçını, kulağını
Az gelmiş boyalar
Güle döndürmüş dudağını
Hamal tutmuş yelleri kokumu taşısın diye
Yapışık sanırsın
Elleri öyle kilitlenmiş ki sevgiliye
Yollar yamuluyor edasına, nazına
Sakızı olası geliyor insanın ağzına
Eros oku kirpiklerinin her biri
Kaşları yay mı yay!
Güneşi de düşürmüş arkasına
Eteği de ince mi ince
Vay anam vay
Vay anam vay

SİZİ GİDİ

Sizi gidi

“Ey!,,,

Ey!,,,

Ey!,,,”ciler sizi

Hayli şaşkırttınız bizi

Kimlere borçluyuz acaba bu seferki

Maaile

Anıtkabir ziyaretinizi

Doktorunuz mu izinliydi,

Yoksa kar suyu mu kaçtı

Böyle günlerde hep hastalığı tutan kulaklarınıza?

Sizler çok yaşayın e mi?

Hani derler ya

“Bir musibet, bin nasihatten iyidir.”

Siz de bir kez daha gördünüz

O’nsuz yapılamayacağını

Karşısındaki her tavrınızın

Yanındaki saflarımızı daha da sıklaştıracığını.

ÇİLLER

Baştan başkaydı
Sarışınlara meylim
Çok sevinmiştim o yüzden
Sayın Demirel'in
Kaç kez tökezlediğini bilmediğim
Atının üstünde bir gelin gibi getirip de tepemizin en üstüne oturttuğu
Çiller'ine

Su serpmiştii yüreğime ülkemin ilk kadın yüzü
Gururumu okşanmış, güvenimi artırmıştı
Sadece o imiş gibi çağdaşlığımızın ölçüsü
Öç alır gibiydim yıllarımın içimde biriktirdiği kıskançlığımdan
Şimdi görsünlerdi işte o n'oldum delisi kefere
Nasıl oluyormuş kadın eli değen ülke?

Kadınsa kadın,
Güzelse güzel,
Eğitimse eğitim,
Bilgiyse bilgi!

Herkesten hızlı çıktı hanımefendi
Besmelesini bilmediği dinle, imanla adam kandırmada
Düşüverdi yollara
Bir elinde; kapağını bir kere açmadığı Kuran
Diğerinde; biri ev, biri arabalı iki anahtarla
Bulduğu yerde konu Ege'den Akdeniz'e devlet malı üstüne
Konaklar yaptırdı kendine
“Şehit Memed'in” dedi gelirine pişkin pişkin

O açtı
Kazara önünden geçenin ömür boyu hapisler yattığı Feto'nun
bankasını

Çabuk düştü maskesi
Kapatmadı sarı saçları
Tek dişli vampir yanının karalarını
Sığmadı yerlerine “hamisiyim “dedikleri yeraltı
Susurluk'ta kustu
Kokusu burnumuzun direğini kıran pisliklerini
Anasıydı “Faili meçhullerin”
Kapatmadı örtülüden götürdüğü beş yüzün hesabını
Pul etti milletin parasını,
Kul etti ahlaksızlığı kapısına
Dönüp gitti arkasını
Zerre kızartmadan sahte gülüslü yüzünü.
Kullarına havale etti sonunda Allahını
Unutturduysa da Parsadan gibi bir üçkâğıtçıya neler kaptırdığını
Unutmadı ki tadını
Devlet mallarından parsa kapmanın
Ayrılıyor bu işin asıl ustaları iktidarların peşlerinden

Pişman etti hakkında tüm dediklerime, düşündüklerime
Düşman etti anama, avradıma
Sırf onlar da “kadındır” diye!

FAKİRİN DİNİ

Nasıl aynı olabilir ki
Zenginle fakirin dini?!
Biri duvar diplerinden sine sine zor bulurken evini
Nasıl katılsın ki sevabı bol, kalabalık namazlara?
Daha “Allahu!” deyip kaldıramadım elini
Belli mi
“Ekber”iyle arasına
Hangi alacaklısının gireceği?
Nasıl selam versin ki sağına soluna?
Yanlarında değilse arkasındadır mutlaka zebani benzeri bir eksiklisi

“Nefsi terbiye” için diyorlar da oruca
O zaman
Doğalı beri aç birininkinden
Kimin olalabilir ki nefsi daha terbiyeli?
Bu arada;
Bozmuyorsa eğer “aç insanın inançlarından yediği”!

Hac, kurban hak getire mübarekte
Ancak başkalarından dinleyebilir Kâbe’yi, Mekke’yi, Medine’yi
Ne varsa günahahtan yana, kavga, küfür tekmili birden okka basan
Ondadır mutlaka
Eğer varsa zenginin iyi niyeti
Her şey fırsattır sevabına
Hazır sayılır cenneti

Aynı elle
Aynı dünyada
Benzer duygularla yaratılan herkesin
Aynı cennet için
Kıyamet gününde de
Aynı gramlarla tartılacakları söyleniyor da
Eğer ölümüne sabırla
Sadece zenginin malını korumaya yönelik değilse bu sevda
Geçtim cennetten
O suratla sırata bile yaklaşamaz bizimki!

ARZUHÂLİM

Ey koca Rabbim
Bu kaçınıcı arzuhâlim
Ya yırtıp atıyorlar yarı yolda
Ya olmuyor okumaya vaktin
Bu seferki cesaretim
Belki değişmiştir diye postacın
Belki de biraz boşalmıştır diye elin!

Senin gibi arife
Gerek yok da uzun tarife
Ben;
Kendime milat olan tarihle
Atamı yanına alışından beş sene sonra

Anam Gara Sebire'nin
Kendi el becerisiyle
Tarla yolunda doğma
Gariplerinden biriyim.
(Hani şu;
-Hamilelerin, çocukları benzesin diye-
Kucaklarından indirmedikleri)

Vazgeçtim dertlerimden
Hem tüy bitti dilimde
Hem de vaktim geçti zaten
Bir de böyleyken memleketin hâli
Ar ederim yüce makamını
Dertlerimle meşgul etmekten!

Lakin söylemeden edemem
Yuvadan atılmış tüysüz kuş yavrusu misali
Kurda kuşa yem edildiğimi,
Aylara kovan kovan bal gönderilirken
Benim ekmeğimdeki bulaşığına eşek arılarını musallat ettiğini.

Benimki;
Ne serzeniş,
Ne sitem
Çivisi çıktı memleketimin
Tuzu koktu gerçekten
Onca habercinle
Daha nelerini biliyorsundur da,
Beni asıl kahreden
Daha dn gelmişler gibi yanından
Bir görsen
Geçilmiyor tafralarından
Payın varmış gibi hırsızlıklarından
Adını da dşrmyorlar dillerinden

Veda edilirken putlara
Ceplerinde unutulmuş para
Yapmadıkları yok uğruna
Lut Kavmi'ni geçer olduk elbirlik kız da, oğlan da
Kılıf arar gibiyiz yedisindeki çocuklara!
Eveleyip gevelediğim

Ağzımdaki bakla:
Artık her yerinden su almaya başladı Cumhuriyetimizin gemisi
Sen;
Bir kez daha
Yüzümüze bak
Kusurumuza bakma
Zahmet edip yerinden de kalkma
Gönderiver
Her gün hâlimize baka baka
Ölüp ölüp dirilen
Dizinin dibindeki
O mavi gözlü kutsal emaneti
Görüversinler bir daha
Neymiş dillerinden düşürmedikleri tüyü bitmemiş yetim hakkı
Var mıymış Yaradan'ın parmağı?
Ağır mıymış eli?
Onca çalmanın, çırpmanın neymiş bedeli?!
Milletimle beraber
Benim de bir kez daha soğusun yüreğim!
Saygılarımla arz ederim.

ULUSAL BAYRAMLARIM

Her şeyi bıraktı
Ulusal bayramlarımıza taktı iktidar
Zaman oldu, rapor aldı
Zaman oldu ölü taklidi yaptı
Savaş açtı açıktan
Varlığımızın sebebi Cumhuriyetimizin kutsallarına.
Sanırsın işgal ettiler ülkeyi yeni baştan
Kaldırdıkları gün hepsini
En büyük bayram ilan edecekleri belli o günlerini
Boşuna bu niyetlerine dinden destek beklemeleri
Sanki Tanrı bilmezmiş gibi
Kendinin de yardımını esirgemediği
Bugünkü ezanlarımızın sebebi o günlerimizi

Kutsallarımdır
Cumhuriyetimizin köşe taşları, ulusal bayramlarım
Bilirim ki onlarla varım
Onlarda arar, onlarla yaşarım atalarımın hatıralarını
İlk onları ararım yeni yılların takvim yapraklarında
Açar açar sayfalarını
Hatırlarını sorarım ara ara
Bir sevgili gibi heyecanla beklerim o kırmızı boyalı duraklarında
Çok incelir o haftalarda duygularım
Bayrak geçse önümden ağlarım

Şaşarım onları benden alacak olanlara
Karnım toktur boş laflara
Olmasın hiç kimsenin şüphesi
Herkes ona göre yapsın hesabını
En az alındığı kadardır her birinin bedeli

OSMANLI RUHU

Soyundan kıskandı Arap'tan esirgemediğini
Arkasından gelir sandı yıllarca beslediğini
Gırtlığında yedi düvelin elleri
Fetva da verdi de
“Cihattır” diye
“Bana mısın?” demedi
Arkasında durmak, yanında olmak bir yana
Geçip karşısına
Bir olup iki cephesinde
İngiliz'in Lawrence denen i.nesiyle
Altın aradı
Yılandilli hançeriyle
Dedelerimin midesinde
Hâlâ kemiklerimizi yalıyorken çöl rüzgârları
Hâlâ ağıtken dillerimizde gidilip dönülmeyen yerlerinin ihanetleri

Yokmuş gibi milletimin
Kıçı don görmemiş Bedeviyi ağırlayacak bir yeri
Tavaf edile edile Kâbe'ye döndürüldü
Kendi paralarıyla kiraladıkları otel önleri
Paspas yapılıp kapılarının önlerinde Türklük gururu
Çıkılıp üstüne
Sıraya girildi öpülebilmek için
Neler getirdikleri şüpheli (!) kara elleri, etekleri

Üstelik
Atamızı anma,
Ulusal bayramlarımıza sağırılıkları, körlükleri, raporlu günlerinde
Zamanımızın yüz karaları
Cumhuriyet düşmanları!

23 NİSAN

Bir Őiri vardı çocukluğumun
“Nasıl sevinmez insan?
Bugün 23 Nisan” diye başlayan
Sabahtan doldururdu
Caddelerini, meydanlarını yurdumun
Elleri gelincikler gibi bayraklı
Saçları kelebekler gibi kanatlı
Sesleri kuş cıvıltılarına karışan çocukları!

Her iklimin kuşları girerdi
Dünyaya açılan penceresinden
Ayrı da olsa tenlerinin renkleri
Hepsinin aynıydı
Kardan beyazdı yürekleri

Eskiden;
Ulusal bayramlarımıza rastlatırlardı
Cumhuriyet düşmanı iktidar sahipleri
Gözlerinin, kulaklarının rahatsızlıklarını

Artık vardılar ki
“Ara tren” dedikleri Cumhuriyetle
Hayallerini süsleyen varacakları yere
Hiç gerek görmediler bu sefer öyle bahanelere
İyice su yüzüne çıkardılar düşmanlıklarını
Doğrudan yasakladılar
-Dünyada eşi benzeri olmayan- kutlamalarımızı
şom ağızlı sam yeli gibi kuruttular çiçeklerin yapraklarını
İplerini kopardılar balonlarının
Neşeleri bir yana düştü, umutları bir yana
90’ında kaybettiğim aynı yaştaki anama yanmamıştı yüreğim
O kadar
Zira:
lmlyd sonunda insan dediğin

Ben böyle;
Kahrolurken
Kara kara
Yüz bulamazken aynalarda yüzüme
Görüverdim sabahın şafağında bayrağımızı
Takmış da koluna tek sevdalısı rüzgârını
Kırmızı kanatlı kocaman bir Zümrüdüanka gibi
Bir ucuyla penceremin önüne
Bir ucuyla balkonuma koşuyordu çırpına çırpına!
Uyandırmaya çalışıyordu kâbuslarımdan

Meğer akşamdan almış eski yerini
Açmış kollarını karşıdan karşıya
Bir tırmanıyordu göklere koparır gibi ayını, yıldızını
Sonra alamayıp hızını
Dolduruyor koynuna rüzgârını, tokat tokat iniyordu
Anlayanın suratına suratına
Ve sonra,
Kaskatı bir kırmızı duvar oluyordu
Yol boyu
Binadan binaya
“Cesareti olan buyursun geçsin” der gibi.
Öyle ya;
Ne ateşlerden gelmişti tarih boyu
Yüzünün akıyla
Bu günlere
Eğdirmemişti Türklüğün başını tarihte bir kere!

ATAMIN SİGARASI

Sıgarası olmak isterdim Atamın
Yapışıp arasına parmaklarının
Tkenene kadar!
İçin için,
Yana yana!
Kana kana pbilmek için ellerini
Nefes nefes çekilip içine
O'nu yaşıyabilmek için hücre hücre
O'nun azından
O'nun duyguları, O'nun ruhuyla
Duman duman flenebilmek için vatana
Ve;
Kl kül dşbilmek için ayaklarına!

ANTALYA

Çok sesli bir başeserdir Antalya
Yeşil çuhalar altında
Tarihten unutulma heykeller gibi
Yan yana, koyun koyuna
Akşamlarına tunç yatıp sabahlarına bakır uyanan dağlarında bestelenir
Nota nota

Tutulur uçlarından ağlamaklı bulutlar
Çekilir gündüzün mor dağlarına
Tül tül, çizgi çizgi
Kesilir uçlarından kız göğüslü doruklar
Kondurulur üstlerine nokta nokta

Gökkuşağı bekler
Sol anahtarı yerine
Gökler delinir yer yer
Güneşler serpilir huzme huzme

Ve;
Alır eline eserini büyük usta
Geçer ortasına sahnesinin
Kaldırır çubuğunu
Vurdurur en üst perdeden sazının teline
Saygı geçişine çağırır geçmişteki misafirlerini bir bir
Kurucusu Attalos'undan
Zamanlara sığmayan
Şeref locasındaki Atamıza
Kimler yok ki içlerinde?

Çıkar gelir ininden
Belki
Beş yüzüncü bininden
Beldibi'nden, Karain'inden
Eli çakmaktaşı

Maymun bakışlı
Dedelerimin dedesi

Likyalısını görürsün bir yerde
Truvalı Paris'in yardımına giderken
Termessoslusunu, kafa tutarken İskender'e

İndirdiğinde çubuğunu birden
Sazlar susar aniden
Ayrı bir giz perdesine bürünür esleri
Cadıların çığlığını oynar uzaklardan
Martılarla dalgalar
Gürültü olur kelebeğin kanat sesleri
Kahkaha olur bir Őhun gülümsemesi

Getirdiğinde yarıya
Yarıları kısılmış ışıklar altında
Yarıları susturular sazların ve sözlerin
Gelinliğin tlne incelik solgun ŐimŐeklerin kollarında bulutlar

Gösterileri başlar
Altından geçemediğin
Tamamı yıkanmış
Yarım çemberli tüm renklerin
Őelale olur, çağlayan olur
Yarım kalan sevgilerin, aşkların gözyaşları

Çevirince çubuğunu sola
Sırasıyla dökülür ortaya Hellen'i, İskender'i, Roma'sı
Ayrı bir can gelir taşına toprağına
Doruğa tırmanır ellerinde sanat
Çıplak modelleridir tanrılar, tanrıçalar
Stunlarla, heykellerle donanır caddeler, meydanlar

Köprülerden gerdanlıklar takılır
Eşsiz ormanları içindeki derin kanyonlarının boyunlarına
Tiyatrolarda, agoralarda el eder
Birbirine dağlar, tepeler
Sedirler yüklenir limanlarından Kleopatra'ya
Dostluk kahvesi ikram edilir
Knidos yolcusu, köpükler içindeki Afrodit'e
Eşen'de doğurur
Zeus'tan kaçamağı ikizleri, Apollon'u, Artemis'i, Leto
Çıralı'dan kişnetir kanatlı atını Bellerophon
Ardından gelen tamamlar öndekinin eksiğini
Sevda yollarında kovalanan güzellerin hikâyelerinde isim arar kendilerine
ağaçlarla çiçekler

Çevirince sağa
İçi sevda dolu bir sandal iner suya
Ay yorulur peşlerinden koydan koya
Mehtap yalpalar
Kopar her kürekte halka halka
Bağlanır sandal
Gözleri ufukta bir nöbetçi gibi bekleyen yosunlu taşın tarih kokan küflü
tokasına
Baş başa bırakılır yüreği kıpır kıpır, yıllarının oynaşı sularıyla
Güneş gönderir tan kızılığından el değmemiş güllerini
Sabahın ilk ışıklarıyla
Denize döşediği altın yoldan
Bülbüller uyandırır sevgilileri
Defnelerin, zakkumların koynundan

Sevene her mevsim bahardır Antalya
Zor olur cenneti beğendirmek Antalyalıya

ZEYTİN

Ne o gök gzly Tanrıça Athena'nın
Ne Büyük Tufan'ın
Ne de tok szly kitaplarımızın
Benim de üstlerine toz kondurmadığım kutsallarımındandır zeytin ağağları
Başları dumanly yeryüzü meleklerimdir her biri

Bin bile olsa yaşları
Onbeşlilerle aynıdır hayatla savaşları
Hiç bakmazlar iki meyvesi için yedikleri boylarından büyük dayaklara
Onlarla bir giyinirler bindallılarını
Onlarla bir takarlar kulaklarına kehribar karası küpelerini
Boyunlarına zümrüt yeşili gerdanlıklarını

Bazen güvercinin ağzındaki bir küçük dalıyla Nuh'a karaların müjdecisi
Bazen iyi niyetli bir umuda en ndeki barış elçisi.

Zaman olur, altın gözyaşlarıyla sözüm sözüm szlrler şişelerimizde
Zaman olur, yeşil yeşil, kara kara gz olurlar şarkılarımızda, şiirlerimizde,
sevgilerimize

Bazen baygın bakarlar rakı masalarımızda
Bazen dualarımıza el açarlar iftar sofralarımızda
Bazen kıldan incedir boyunları
Bir araya gelip bölük bölük, manga manga
Hazır olda beklerler son söz için
Alçak gönüllü fakir sofralarında

Boğaz tokluğuna gönüllü ırgatlarıdır
Taşını toprağını tırnaklarına kazıdığı kırların, bayırların

Yastığıdır;
Yüzünü yüzüne resmettiği taşlar, kayalar
En güzel çile heykelleridir doğanın
Kimbilir hangi zeytin gözlü, buruk sevdalıların aşk yarasıdır
Göğsündeki oyuklar

Erken düştü katilleri peşlerine
Boynumuzun borcu olmalı onlara
Ölümlerine ölüm cezası veren Solon'unki gibi kanunlarla
Arkalarında durmak!

KİN

Sen gel

Üç bin sene evvel

Bir kral ailesi olarak sahiplenemediğin

Anadolu sevdalısı yengen

Helena yüzünden

Dünyanın o güne kadar görmediği birleşik deniz ordularıyla

Homeros'un anlata anlata bitiremediği

Tanrıların, tanrıçaların da yardımıyla

Altını üstüne getir

Kana bula Truva'yı

Ve

Yeme, içme

Hâlâ geçmişten kalmış gibi bir hesabın

Yine topla dinleri aynı yerlerden dünyanın en büyük ordularını

Ve yine aynı yerden çullan Anadolumuzun üstüne

Bu sefer de uğraştır yedi sene

Ölüm tarlalarına döndür aynı yerleri

Aynı inatla

O zamanki Başkomutan Sparta Kralı Agamemnon'un adıyla anılan gemide

imzalat anlaşmayı

Adları bile aynı olan adalarda

İşte buna derim ben "KİN" diye!

DEDELERİMİN DESTANI

I. DEDELERİMİN İZLERİ

Behey yalancı tarih!
Behey yaşlı bunak!
Hani okunmuyordu “tozdan, dumandan” defter, kitap
Sana inat
Buldum ben dedelerimin izlerini
Harman yerinden götürmüşsün birini
Çekiverip evin orta direğini
Övendiyesini bir yana atmışsın
Düvenini bir yana
Dönüp bakmamışsın bir daha
O yoklukta
Bi başına bıraktığın elleri kınalı gelinin nedir diye hâli
Emin yerden öğrenilmiş Çanakkale’deki şehitliği
Bi araya gelip konu komşu
Yeniden baş göz etmişler
Köyün parasız, pulsuz, çiçeği burnundaki dulunu
Bıyığı yeni terlemiş bir yiğidiyle daha
Onu da kapıp götürmüşsün
Sürüsünün ardından alıcı kuş gibi
Hiç dert etmemişsin nenemin anama hamileliğini
Hâlâ anlatırlar o karnı burnundaki haliyle başı koparılmış tavuk gibi
Kendini yerden yere vura vura nasıl çırpındığını
Bekletmeden yollamışsın Sakarya’ya
Dumlupınar-İzmir yolundaki seyyar hastane defterinde görmüşler
kaydının silindiğini

Yeter mi sana biri ikisi,
Doyar mı o açgözlü karnın
Tamamının köküne kibrit suyu ekmeden?

Bir dedem daha varmış
Baba tarafından
Hepsinden önce götürüp de, bir yerde izini kaybettirdiğin
Asıl oymuş takibinde zorlanılan
Tek mektubuymuş son haberi
Ta Urumeli'nden gönderilen
1912 Balkan Harbi tarihli
Hani şu;
500 seneden beri bi koşu gidip gidip
Devşirmelerimizle, ganimetlerimizle döndüğümüz yollardan
Üç beş keferenin sopasıyla ardımızda milyonlarımızı bıraka bıraka
Ta payitahta kadar kovalandığımız yıllardan

II . DEDEMİN YOLCULUĞU

Komşu köylü akranı
Deli Ramazan'dan öğrenmişler sonrasını
Hava değişimine gelmiş de Erzurum'dan
Orda tanışmışlar birbirini
Ayaküstü sohbetlerindenmiş söyledikleri

İstanbul'dan yollamışlar bizimkini
Peygamberler diyarı Arap çöllerine
Sevinmiş;
Çocukluğundan beri dinlediği kutsal yerleri görür de
Belki faydası olur diye dinine, imanına
Ne Kanal'ı kalmış gezdirmedikleri
Ne Hicaz'ı
Ne gidilip gelinmeyen Yemen'i

Çok severlermiş Memed'i komutanları
Onsuz oynamıyormuş elleri
Sanki Almanlara değil de, onun hatırına açmışlar doğudaki yeni
cepheyi
Duyar da, durur mu yılların redifi
Komutanlarına vaktinden önce yetişip de
“Emrinizdeyim” demeden

III . SARIKAMIŞ ve BEYAZ ÖLÜM

Dinlememiş kimseyi
Kimini mimlemiş
Kimini emekli etmiş
Kara kışa “kara” diyenlerin
Sarayın damadı paşa
Kendisi geçmiş başa
Haftasına göklerden indirmiş eksik yıldızlarını
Zorla emekli ettiklerinin yerlerine getirdiği hısımlarının,
akrabalarının
omuzlarına

Almış karşısına
Üç kıtadan üç ayda zor topladığı
Yarı aç, yarı çıplak
Yıllardır evinden, ocağından ırak
Çay çorba görmemiş
Savaş yorgunu Anadolu çocuklarından kurulu
Koca orduyu

“Ben de biliyorum.
Üstte yok, başta yok bu kış da
Ama;
Gururumuzsunuz sizler bizim
Korkar mıymış asker dediğin?!
İlerdeki ganimetlerin hepsi sizin!”
Deyip;
Göstere göstere
Yanı başındaki hayranı
Alman, genelkurmay başkanımıza
“Nasıl olurmuş hatırına kurduğu koca bir ordunun sevgi, idaresi?”

Srvermiş,
Eker gibi zemheriye yüz binimizi
Erzurum-Kars arası
Allahuekber Dağları'nın insafına

Görünce;
Peşlerindeki tipinin
Dne döne,
Islık çala çala can aradığı
Adıyla anılan dağlarında
Yırtık arıklı, l elbiseli
Himmetine sığınmış biçare kullarını Tanrı
Dayanamamış ululuğunun yüreği
Aıvermiş kapılarını
ekmiş almış acımasızlığın ellerinden
Sabahları bilmeyen en uzun gecelerinden.
Oturtmuş.
Kendi katının sıccacık,
Beyaz lml, şehitlik mertebesindeki ölümsüzlük tahtının kucağına

Hissettirmeden hiçbirine ölümün acısını.
Uyur gibi!
Gönülleri kadar ak yorganıyla örtmüş üstlerini

Dönmüş gitmiş arkasını
Koca bir orduyu
Bir haftada
Bir kurşun atmadan,
Bir damla kan akıtmadan
Tek düşmanı
Kara kışa teslim eden
Turan sevdalısı başkomutan

Bakamadan;
Kırpiklerinden damla damla buzların süzüldüğü gözlerine!
Göremeden,
Hiç yaşanamadan donmuş gençliğin hayallerini, sevgilerini
Çekip gitmiş
Yırtıp cebine koymuş
Tarihin o;
Kimselerin görmesini istemediği
İnsanlık ayıplı, yüzkarası sayfasını
Sadece köpeğinin sıhhatini sorabilmiş
Elinin değdiği ilk telefonundan
Saraydaki sevgili karısına

Gıkları çıkmamış yıllar boyu
Ne o yalancı tarihin
Ne zor zamanlarında kalemini kolay satan işbirlikçilerinin

Felaketi yerlerinde ağlayarak toplayan
Düşman komutanların anılarıyla
Foyaları dökülene kadar ortaya

İşte bu yüzden
“Sarıkamış” denince ben,
Sarısından da,
Kamış gibi sarıçam ormanlarından da önce
Kana susamış komutanlarla
Evlatlarını
İsteyenin istediği yere ektiği asker tarlası Anadolu analarıyla
Kardan kefenli yüz binlerin ruhları önünde saygıyla eğilen
Boynu bükük kardelenler gelir aklıma!

IV. ...ve ENVER PAŞA

Yok olma savaşına soktu gizliden
Damadı olduğu Osmanlıyı
Her fırsatta depreşti
Soyunun kanıyla oynama huyu
Ağzı suya değmiş kurtlar gibi
Yetmedi biri ikisi
Ne Sarıkamış'ı
Ne Çanakkale'si
Bu sefer de milletin gözünden esirgediği seçme Mehmetçiği
Kurbanlık hediyeler gibi seçe seçe
Süsleye süsleye gönderdi
Yine yerlerini bilmediği
Yine gidilip de dönülmeyen
Yine hiç ilgimizin olmadığı
Yine otuz binlerimizi, kırk binlerimizi
Irak ırak
Yine buz gibi rüzgârlı
Galiçyalara, Makedonyalara

Ta ki;
Kendi milletlerinden akıl izan sahiplerinin
“Ayıp oluyor bu kadarı ele güne karşı
Kendileri himmete muhtaçken”
Diyene, kınayana kadar.

KİMLERDENSİN

On yaşımda aldı beni
Çıplak dağların insafındaki
Bacalarından tezek tüten köyümden

Tutup elimden,
Rüyalarımda görmediğim en güzel yerlerindeki
En iyi okullarında okuttu memleketimin
Kimine “parasız yatılı” dedi, yedirdi, içirdi
Kimine “burs” dedi, harçlık koydu aydan aya cebime
Düşürmedi el eline, karşılık beklemeden
Meslek verdi kendi istediğimden
Sayesindedir;
Nem varsa önümde ardımda beni ben eden
-Heryerde saygı gören-
Takım takım, tümen tümen
Eşim dostum, çorum çocuğum

Anam, babam göçtü gitti bu âlemden
Tek o kaldı.
Belki ayağı takılır diye taşta, kayaya
Gık demeden önümde, ardımda dolanan
(Onu suçlamıyorum kötü günlerindeki yetmezliğinden)

Soruyorlar ara ara
Aynı yokuşlara beraber tırmandıklarımızdan bazıları
Sırf devletçilik, ulusçuluk, milliyetçilik tarafımı kınama fırsatı için
“Kimlerdensin?” gibilerinden
Siz söyleyin Allah aşkına
Bu durumda nerde olmalı ki benim yerim?
Hem o kadar hain olabilmek için
Ne gerek varsa bu kadar okumalara,
Zahmetli çabalara?

ORMAN BÜLBÜLÜ EROL TURAN'LA

Beş yıl, aynı okulda, aynı yılları yaşamıştık da Sayın Turan'la
Olamamıştık beş dakika bi arada
Hem o aramızdaki “küçük dağlar”ın
Hem o zamanlarımızın
İstanbul'un kıyısında hâlâ
Coğrafi bölgeler haritasını aratmayan dostlukları yüzünden

Kastamonu'ydu
Askerlik sonu kuramda çıkan
Şaşırarak öğrendim, onun da orda olduğunu
Bir yandan;
“Ne işi olabilirdi ki onun oralarda?”
Bir yandan;
“Mahrumiyet mi olurdu onun olduğu yerde?”

Öyle de oldu nitekim
O yüklenirdi bizim
O kuşları çok uçup
Kervanı hiç geçmeyen yerlerimizin kahrını
Onda gördüm ben
Bülbülün gülden ormana konduğunu

Bahane arardık beraberliklerimize.
Hiç dert değildi yiyip içmek
Zevkti hepimize
Onun insanlık imbiğinden geçmek
Tek bestecisiydi “sayın” kelimesinin

“Ben de tutayım” derdim de
Sırf yardım için
Şarkılarının bir yerlerinden
Anında yedi sülaleme ödetirdi cezasını
“O karışıyor muymuş fıkralarıma?”
Yeniden besteliyormuşum her şarkıyı”

Ve ayrıca;
Kimse su dökemez eline özgürlükte, Cumhuriyette
Daha dün gibi aklımda
Ayancık' ta,
Meslek adına
Emekten yana ilk karşı duruşun liderliği
Tıkıvermişlerdi 12'sini
Başmüdürlüğün şereflerine hazırlanan
Kütüphaneden bozma mapushanesine
Ağızları bağlanmış kitap çuvalları gibiydi duvar diplerinde her biri

Denizli İşletmesiydi bir diğeri
İliklerime kadar Atatürk'ü hissettirmişti makamında
Öyle bir yerdeydi ki her şeyimizin sahibi
Sanki O oturuyordu koltuğunda

Hiç saygıda kusur etmez "Baba" dediği 70'liklere
Masalarının en ortasına süzündürür onları
Görürsen eğer onu
Solu çizgi gibi kapalı ağızının sağ yanında inci inci dişleriyle
Yaramaz çocuklar gibi muzip muzip gülüşüyle
Bil ki;
Ya kafasında, ya arkasındadır yetmişliği
Emekliliğinde de
Hem mahalle, hem gönül komşum
Tanrı lütfudur dostluğu
Meğer ben Kastamonu'yu değil
Her derdimde arkamda bulduğum
O'nu çekmişim kuramda!

PC

Hep görürüm
Yazımda, kışımnda
Önümde, arkamda, yanı başımda
Arkalarında tekerlekli dağlar taşıyan
Kirli paslı karıncaları

Sabahların ayazında
Sarı güneşlerin sıcağında
Herkesin, yanından burnunu tıkayarak zor kaçtığı
Demirden, sactan bidonların başındaki p toplama yarışında

Yollarken Tanrıların onlara
“Korkma!Sizin de hazır dünyam da...” dediği nasiplerini
Başkalarının artıklarından ararken

Polen toplayan arıların telaşıyla atlamadan hiçbirini
Teker teker, aa aa
Alıp alıp ellerine, baka baka

Kiminin karnı burnunda
Kiminin sırtında kuşak gibi bir beze sarılı armut sapı boyunlu
Alttan boğum boğum ayaklarıyla havayı tepen
stten yanlara döndüre döndüre başını, gökyüzünü seyreden

Kiminin kanguru kesesinde ahu bakışlı
Yuvada yem bekleyen yavrular gibi ikide bir başını gösteren
Kiminin smğ ağzında
Havuç renkli, üşümüş burunlu

Hepsi:
O kutulardan yeni çıkarılmış gibi
Hepsi:
Oyun yaşında çocuklarıyla

Kimi güzellik yarışması kaçkını
Kimi kıvrık saçlı, uzun kirpikli, yakışıklı mı yakışıklı
Kimi esmer güzeli, kâkülleri yapışmış yanağına
Kiminin elleri bereli
Kiminin yüzü, oluk oluk ter dereli

Olsa da elinin yüzünün kirleri
Çamur heykellere de benzese herbiri
Hepsi gururlu
Hepsi ak yürekli
Hepsi helal ekmekli

Sevinirim uzaktan
Torbalarına attıkları her şeye
Lakin gönlüm razı olmaz yokuşta zorlanıp inişte itildiklerine
Onlarla bir yanar yüreğim yollarda çarpılıp ezildiklerine
Utandırım
Kaçırırım gözlerimi
Bakamam yüzlerine
Bir yerlerde suç ararken kendimde.

ATATÜRK'E SALDIRILAR

Kahretmiyor artık beni eskisi kadar
Yakmıyor yüreğimi taa derinlerden
İnsanlıkta aratmıyor suçların hepsini
Atatürk'e ve eserlerine saldırılar

Ne boşvermişliğimden
Ne bıkip usandığımdan
Ne korkup kaçtığımdan
Tam aksine,
Acımak, üzülmek geçiyor her birine içimden
Ortadayken;
Biçarelüklerinin tek sebebi
Evrim eksiklikleri!
O kadarken genlerinin fitratlarına izinleri
Belliyken;
Bazen teker teker
Bazen beraber
Birbirinden kopyaladıkları içgüdüsel davranışlarından
Türlerinin, yarasalarla primatlar arasındaki yerleri.

Övündükleri özelliklerindedir hepsinin
Korkarlar aydınlıktan
Becerilerinden sayılır çaldıkları
Kaptıkları kadardır birbirine üstünlükleri
Sınır tanımazlar
Çora çocuğa,
Cana, mala,
Hısıma, akrabaya
Irza, namusa tasallutta
İtibarlarının madalyası gibidir boyunlarında
Hem insanlık
Hem Tanrı katında suça ehliyetsizliklerinin o “rapor” denen
Kendilerini iyi bilen ehil ellerden
Bir çırpıda, güle oynaya edindikleri belgeleri...

Boşunadır Darwin’e kızmaları
Boşunadır bunlara emek
Boşunadır,
Bu bataklıktan sivrisinek yerine bal arısı beklemek

Hiç gerek yok onların da gönüllerini sıkıp üzmelerine
Belki onların evrimlerine de yeter bu dünyanın ömrü!

BİR ANI

Yine sahibiyile birlikte kapatıyorduk
Falez Yokuşu'ndaki meyhanemizi
Kaybediverdim
Gecelerin bizleri uğurlamaya alıştığı yerde
Yan yana çıktığımız Sayın Turan Abimizi
Kâr etmedi salondaki turlarım
Son sandalyelerini çeviriyorlardı masaların üstlerine
Dönüşte dostlarımın ellerinde gördüm biçare kolunu
Herkes tuttuğu yerinden oynuyordu
Koymuyordu kimse Allah için ellerinden geleni arkalarına
Meğer
Teker geçmiş o ara üzerinden
Hâlâ tam bileni yok
Kaşla göz arasındaki o karanlıkta
O kazanın kazara mı
Yoksa tedbir yönünden
Kolun takoz yerine kullanılmasından mı olduğunu

Hangimizin geldiyse aklına
Kepez üstündeki kemik hastanesi
Ayrı bir hikâyeydi de o yarım saatlik yolculuğumuz!
Görünce bizi doktor, gecenin bi yarısında
Koridorun ortasında
Horon ekibi gibi şen şakrak, kırık bir kolun etrafında
Açtırıp kapattırdı da elini, parmağını
Verip Bademağaçlı komşusu Kırık Çıkıkçı Parlamento'nun adresini
Derdest yollayıverdi evlerimize
Yıkıldı sanırsın koca hastaneyi ardımızdan çarpılan kapıların sesinden...

Kızlar da bize
Dünyalar güzeli eşi
Bilmez ki sırf onun yüzünden
Sorgusuz sualsiz cennete gideceğini.

GÖSTERİCİ

“Gösterici!”

Diyor devletin televizyonlarında
Devletin spikeri
Ellerinde öldürmeye yeminli
Fitilleri ateşlenmiş, benzin şişeli,
Yüzleri maskeli, peçeli katil, serseri sürülerine
Sanki köşe başı kemancısı, şarkıcısı
Sanki ip cambazıymış her biri

“Kokteyl”miş

Şehirlerin meydanlarında
Kolluk güçlerinin korumaları rahatlığında
Bazen can taşıyan otobüslerin camlarına
Bazen kurbanlarını tanımadıkları kalabalıkların ortasına
Çivilerle güçlendirilmiş
Ejder ağızlarından can pazarlarına
Alev kusa kusa fırlattıkları ölüm ikramlı bombaları

Bırak kovalayanı, tutuklayanı

Ellerini tutanı

“Dur!” diyeni olmadan

Bariş süreci savaşçıların

(Aynı yerlerde, aynı yıllarda çaldıkları iki baklava hatırına
yaşlarından fazla hapis cezalarına çarptırılan çocuklara inat)

Şüpheliyim hesaplarının sorulacağından

Lakin hiç kuşum yok

Ölen suçsuzların, günahsızların öldükleriyle kalacaklarından

Sadece oyları uğruna gariplerin kanlarında yıkananların daima

Bir ellerinin yağda,

Bir ellerinin balda olacağından

BİR BİLEN

Başı, Eğridir Gölü'nün göğsünde dinlenen Kapı Dağı ayırırdı
Çoban Sülü'müzün köyünü köyümüzden
Birbirimizin bağında, bostanında aranırdı
Sürülerimizin kaçkını sığırımız, sıpamız
Aynı dağın isle eskitilmiş kaçak ardcından,
Aynı gölün kamışındandı
Toprak damlı, yuvgu taşlı evlerimiz
Aynı yağmurların aynı çamurları yaşanırdı yollarımızda.
Birkaç dönümlük kumdan bozma topraktı hepimizin varı yoğu

Cumhuriyetin mayasıyla yoğrulmuştu hamurlarımız
Öz oğluydu Anadolu'nun
Adaşı Muhteşem'e yakındı saltanatı

Apayrı bir gücüydü,
Dilinin süsüydü,
Öyküsüydü çobanlığının,
Bozmaya kıyamadığı şivesi
Tanıdıkça anamızı, onun da arttı babalığımıza hevesi
“Bir bilen”e çıkardı adını
Köylüsüne, kasabalısına adıyla hatırını sorabilen
Akıl ambarlı hafızası

Bildiyse O bildi bir yerden sonra
Verdiyse O verdi
Demokrat Parti'nin çiftliğindendi partisinin kıratı
Kendi bile bilmezdi kaç kez tökezletip düştüğünü üstünden
Hiç değıştirmezdi pozunu
İki yana, bi arkaya bakar, ayrık ayrık dişlerinin süslediği

Ayın 14'ü yüzüyle
Siler şapkasının tozunu ceketinin koluyla
Devam ederdi yoluna, hiçbir şey olmamış gibi
Sirk cambazını geçerdı ine bine
Lakin,
Tavşan yerine tespih çıkarırdı, takunya çıkarırdı her seferinde
Acımadı kendine “Baba” diyen
Tek suçları vatan sevdası olan yiğitlerimize
Sehpalara gönderdi bir parmak işaretleriyle
O günlerden öyle öyle döşendi
Din tüccarı hırsızların yolları
Şakası aynasıydı her şeye eren aklının
Yine de farklıydı çoklarından
Ben de hoşgörüsüne sığınıp etmezsem hemşehrime önünden
ardından
Onca yıllık hizmetleriyle ilgili bir iki kelime
Bilirim hakkı, hatırı, vebalı kalırdı üzerimde

Katsaydı 40 yıla yakın emeğini Atamızın eserlerine
Altın yetmezdi heykellerine
İnsan ölünce ölmemeli
Ruhu bedeniyle gömülmemeli
Ardında bıraktıklarıyla ölçülür o süre

Hâlâ dinlense de sözleri
Yeni bir at arasa da yan gözleri
Kendinden önce gömüldü
Memleket sayelerinde!

BAKKALIMIZIN TEZGÂHTARI

Hoşgeldin,
Eski köye yeni âdet.
Tezgâhına güller açtıran letafet
Başka söze ne hacet?
Sayende kurtulduk nihayet
Bakkalımızın sabahlardan
Üstümüze markası gibi yapışan
O gudubet suratından.

Nerden bulduysa
Günah çıkarır gibi
Ekmek yerine su aldirtan
Kırık testili yedivereni

Yanlış anlaşılmaz elbet
Zaten bu yaşta
Ayaküstü iki kuru laftan başka
Ne olabilir ki benimki?

Bakma sen,
Sohbetlerini “Biralarıma meze ettiğim,
Eskiden günde bir kere zor gittiğim yeri
Sırf bu yüzden yol ettiğim”
Şom ağızlı dedikodulara
Torba değil ki ağzı milletin

Artık sen de bir iş yap da bundan sonra diş dokunur
Sarma şişelerimi bir daha
Boyundan büyük, kara kara çarşaflara
Sanki gizler gibi ayıplı bir şeylerini
Sanki cin var da içlerinde
Çıkıverir de bir yerlerde
Katıverirmiş gibi birbirine yerleri, gökleri
Hepsi ateş olsa kaç para

Sanki o kadar birayla
Ayaklar yalpa
Ağızlar nara, dolaşılır da ortalıklarda

Veriversen ya onları da kendin gibi içleri göründür
Kıyamet mi kopar,
İncilerin mi dökülür?

Senin ortadayken
Kalıbına baş kaldıran dik başlı göğüslerin
İşvene bol gelen
Bi karışlık giysilerin
Her biri ayrı ayrı kalp delen sürmeli kirpiklerin
Son saldırıdan zor kurtulmuş gibi
Her yanı yırtık pantolonların
Yitiğini arar gibi fıldır fıldır buğulu gözlerin!

Aslında:
Ne meyde,
Ne meyhanede,
Ne şişede,
Ne cindedir.
İnsan denen şeytanın içindedir tüm kötülüklerin anası
Eğer varsa ayıbından saklanacak
Âlemin yüzkarası, utanılası
İnsanoğlunun o kırılası parmağıdır oldum olası
Yine de,
Hem kimin neyine “şeytan meytan, cin min”?
Sen dururken karşımda böyle
Bir içim!

HIRSIZIN KEYFİ

Kimse bu devirde
Kendi hırsızına “hırsız” (!) diyemiyor her yerde
Daha “hı”sı çıkmadan ağzından
Hırlayıveriyorlar her yandan
Hırsız övülüyor
Sen suçlanıyorsun bir yerde
Ezberlettiler herkese
Hiçbirinin boş yere çalmadığını
(Eğer “Rahmetli” (!) olup da teneşire
paklatmadılarsa kendilerini);
Ya bal tutup yalıyorlardır parmaklarını,
Ya “iş de yapıyorlardır” (!) yanında,
Ya da alınları değiyordur secdeye!
Rütbelerine göredir her birinin ganimetten payları.
Aslanınki ayrı,
Çakalınki ayrı.
Kimi bulduğuyla yetinir.
Kimi çoktan fittir kömüre, makarnaya,

Kimi zamana yayar,
Kimi ilk fırsata saklar niyetini
(Rızasıyla veren hayırsever elden alan bakanımızın dediği gibi)
“Merdivenin önüne yatar da öder”
“Orospudan önce” aldığı bahşişinin diyetini!
Kimi
Cumadan cumaya Kuran ayetlerini
“Bakara makara”ya sarar da atar tivitini
Kimi;
Düşman çatlatır,
Göstere göstere servet değerindeki rüşvet kol saatini!..
Ne desen kızarmaz hiçbirinin kösele yüzleri
Hangi lügattense bunların dilleri,
Kimlerse dinlerinin tanrıları?!
Ben bunların hepsinin gelmişini geçmişini
İtini köpeğini
Görmek isterim elbet günün birinde
Rabbimin önünde!

MÜSEKKİN

Yollanmasa kış ortasında karlı dağların tepesine
Veya sınır boylarının bir mermi mesafesi en ileri karakollarından birisine
Adam yerine konmadığını sanacaktı kendi memleketinde Memedim
Kaderi sanacaktı en gerilerdeki yerini

Boşa gidecekti
O halaylı, köçekli, davullu, zurnalı uğurlanmalar
Kursağında kalacaktı hevesi
Koymazsa;
Doğalı beri gururla seyrettiği babasının kol saatli askerlik resminin yanına
Biricik oğlunun bordo bereli resmini
Nasıl geçecekti elleri kınalı yavuklusunun evlerinin önünden?
Ne derlerdi ilerde
Köylük yerde
Çoruna çocuğuna
Konu komşu?

Hiç derdi değildi.
Koruduğu sınırların gerisinde kimlerin ne işler çevirdiği
Kös dinlerdi
Uğruna seve seve can verdiği vatandan gayrısını

Ne zaman duysam bir şehit haberi
Benden önce gönlüm düşerdi
O adresleri birbirinden çileli Düşler köyünün yollarına

O;
Ocağına ateş düşmüş
Dumanı yerine avazı tüten
Kapılarının önü yırtık ayakkabılarla dolu
Kamburu sahibiyle yarışan
Yarısı kerpiç
Getirdikleri bayrağa düzgün yüz bulamayacak kadar perişan
Taziyeevinin başköşesinde kurulu bulur devlet erkânını

Yanlarında,
Siyasetçileri
Yakın yerden bir kumandan
Mutlak bir kameraman
Elleri şişeli
Bir doktor
Bir hemşireleri
Ve bir de,
Anadan babadan, o asil kana can atan
Üstlerinde “Müsekkin” yazılı şırıngalarıyla

İyi de be kardeşim,
Bildim bileli
Sadece böyle aileler için mi icat edildi
Bu mübarek müsekkinin?!

TAZIYE TEKMESİNİN ÖDÜLÜ

Dağlar gibi çökmüşken bağrımızın üstüne
Somalı 301 madencinin acısı
Görüverdim taziye yerindeki kalabalığın içinden, dua eder gibi
havalardaki

bir elin

Önündeki bir garibin ensesine bir hışım tokat gibi iniverdiğini
Kol düğmelerinden tanımıştım
O günlerdeki başbakanımızın mübarek elini
Eminim gül bitmiştir vurduğu yerde
Hangi kardeşine feryadıysa, hangi haddini bilmezsin
O mübarek eli öyle hiddetlendiren
Hemen anlattı peşinden
Fıtratlarıymış,
Kaderleriymiş zaten
Ekmekleri canlarından önce gelenlerin, vaktinden önce böyle zulümlü
ölümleri

Bir de olsa

Bin de olsa sayıları

Kardeş de, baba da olsa hısımlıkları, akrabalıkları

“Hiç hadleri değilmiş” böyle ulu orta yerlerde, devlet büyüklerinden

Avaz avaz sorumlu aramaları

Görür de başındaki büyüğünü öyle kavgalı, küfürlü

Durur mu iki dirhem bi çekirdek, futbol meraklısı

Durumdan vazifeli özel kalem müdürü

O da tuttuverdi

Kardeşine yüreği yanan garibin ellerini, ayaklarını iki askere
Göklere doğru kaldırttı da poposunu
Göstere göstere âleme
Patlatıverdi tekmesini
Taziyenin anısına mühür gibi
Gol atar gibi boş kaleye
Ayağıyla yapıştırır gibi kartvizitini

Söylememiş miydi ulu önderimiz
“Ben sporcunun ahlâklısını severim” diye?

Şaşırdım doğrusu
Öyle emekçi dostu (!) bir ayağa ödülünün ta bu yıllara
kalmasına
Yine de su serpildi yüreğime
Hem Avrupa'nın en medeni yerlerinden birine
Hem milletimizi temsilen ataşemiz olarak
Hem de kendinden önceki büyüğümüz
O fıldır fıldır gözlü,
Cumalarımızın meşhur “Bakara, makara” tivitçisi
Para dolu ayakkabı kutularıyla ünlü
Hırsız bakanımıza komşu!
Yine kimbilir kimlerin çocuğu!

ÇIKARAYIM MI ÇİZMELERİMİ?

Soruyor sedye üzerinde
Bir gün önce aynı cehennemde, 301 arkadaşını yitirdiği yerde,
Ölümün eşiğindeki, yarısı yanmış Somalı madenci
“ıkarayım mı Çizmelerimi?”
“ıkar!” de bakalım bir kere
ıkarabilir mi?
Yetebilir mi elinin ayağının gücü?
O zaman ne demeye,
Hâlâ;
Canından önce geliyor da, devletin  kuruşluk arşafı?
Gnl razı değil de onu bile kirlletmeye!

Hem bir kez ölür insan
Ve bir kez gömülür.
En çok bir metreyi zor bulur
Mezarının yüksekliği
Bu garibinki her gün mezar
Ve bin mezar boyu derinliği
Ve bi o kadar üstündeki toprak
Umurunda değil toprağın üstündeki
Ne güneş,
Ne iek,
Ne yaprak!
Her gün girer o madenin ölüm gibi kapkara ağzından,
Ak bir lokma için.
ıkar bir kömür parçası olarak simsiyah.
Sadece gözleri oynayan mezar kakımı gibi.
Her gün aynı terane,
Aynı hikye!
Söyleyin ey,
Doğduğundan beri
Sırtından atamadığı keneleri!
ıkarsın mı çizmelerini?

DEDEMİN DEREBEYLİĞİ

“Sineğin akıllısı, yoğurt kesesiyle şehre gidermiş” diyen dedem
Bırakmış da Eğridir Gölü’nden su içen bağıcı bahçesini
Kuyularından kovalarla su çekilen
Yaylalarına heves
Üç koyunun peşinden
Elli haneli dağ başı köyünde almış soluğu
Zor olmamış kendine çok benzeyen nenemi bulması

Kendi çapında, derebeyliğe cesaretlendirmiş
Cebinin üç beş kuruşuyla
Köylülerin birbiriyle yarışan efendiliği, fakirliği

Akşamlara kadar çalıştırırday garipleri
Geçen yılın pekmeziyle
Sirke satan suratıyla
Lütfeder gibi öderdi paralarını

Beni bile kaçırdı namaz vakitleri
İbrik tutuşumu beğendiremezdim
Abdestine su dökerken
Başkalarına yedirirken varını yoğunu
Beş kuruşunu görmemiştım
Sadece ben iken
Başarılı öğrenciliği gurbette geçen torunu

Üzümünü, kavununu çalardım bağından, bostanından
İzlerimizden tanırday hepimizi
Zaten o zamanlar
Lastik markasını basar gibiydi toprağa ayakkabılarımızın altları

Çoktan hak ettiğim tokatını yemiştım harmanın orta yerinde
Delip delip tersine çevirmiştım kökenindeki karpuzlarını
Ben de okkalı bir küfür savurmuştım arkasından, anasına avradına
Bu sefer onunkinden fazla oldu babamın tokatı
Nerden bilirdim, o kızgınlıkla onun avradının babamın anası olduğunu?

GEZİ NOTLARI

MAYIS ÇİÇEKLERİ

Bu sefer de yetmişimde kesişti yollarım
Gönlümün gençliğiyle
Neler demiştim nlerinden, arkalarından
Kendilerini unutturduklarını sanıp
Sessizce çekildikleri köşelerinde
Utandırdılar Gezi'de
Yeniden yeşerttiler umutlarımı
Onlardı işte ulu nderimizin Söylev'inde milletini emanet ettikleri
Bayramlar getirdiler
Güzel günlere susamış yüreklerimize
Kırk yıl ncenin o kara Hıdırellez'inden
çyle, beşiyle değil, bu sefer miyonlarcasıyla
Binbir renkli MAYIS ÇİÇEKLERİ
Kendi ruhlarına indirdiler hepimizi
Halaylar çekirdiler, horonlar teptirdiler
Trklerimizle, havalarımızla
Tencerelerimize, tavalarımızla
Sokmadılar evlerimize sabahlara kadar

I. İKTİDARIN DEPREMİ

Tam da herkesi her şeye alıştırdıklarını sandıkları anda
Dünyalarını başlarına yıkan depremlerine tetiklettiler
Hayallerimizin hırsız, Cumhuriyet düşmanlarını
Kendi yıllarının gerilimlerini
Kendi elleriyle yaktıkları çadırların kıvılcımları
Kestikleri ağaçların feryatlarıyla
Taksim'di merkez üssü
Dalga dalga yayıldı yurda
Deniz'lerin izlerinden
Ödlerini kopardı, ağızlarına getirdi yüreklerini
Hepsini birden silip düşürecek tsunami korkusu
Bu yüzden,
Gördükleri yerde tepelerine yığdılar en azılı güçlerini
Üçlü beşli grupların

II. İKTİDARIN SAVAŞ ALANLARI

Barut dumanlı savaş alanlarıydı iktidara meydanların tamamı
Öfkesiydi, kinyıydı yıllarının silahları
Topuydu, tüfeğiydi,
Polisiydi, copuydu,
Elleri sopalı, palalı
Sokak aralarında “Öldüm!” diyene vuran
Eşkıya kılıklı katil sürüleriydi,
Acımasız kolluk güçleriydi
Zehir uçlu mermileri ekmek yolundaki çocuklarımızı bulan

Tek suçları Atalarının yanında durmak olan “çapulcu”ların,
Bayram yerleriydi
Sanat alanlarıydı,
Gösteri merkezleriydi,
Aynı zamanlarda aynı meydanlar

Sadece canları, yürekleri, sevgileri, güler yüzleriydi silahları

Kimi barut dumanlarında mağrur bir gelincik heykeli
Kiminin önünde piyanosu
Kiminin elinde kitabı, sazı, kemani
Dilinde fıkrası, şarkısı, nüktesi
Kimi memkeketin geleceğinde sözünü
Kimi ekmeğini bölüşürdü yer sofralarında

Her biri, yurdun her yanında
Ya grubuyla
Ya tek başına
Ya sanatçısı
Ya eşlik edeni
Ya izleyeniydi.

III. TURNUSOL VE ONURLU DİK DURUŞ

Turnusol kâğıdıydı Gezi insanlığın
Yıllardır başımızda adam sandıklarımızın tarihi utandıran dinli, imanlı
yalanlarını
Sanatçı sandıklarımızın
İki lafı bi araya getiremeyen cehalet tüccarı zavallılıklarını
Anında ortaya koyan

Onurlu dik duruşuydu aydınlığın
En toplumcu
En uzun
En sevgi dolu
En doğa dostu
Kırmadan bir fidanın dalını
İncitmeden bir kuşun kanadını
Kanatmadan kimsenin burnunu
Vatan olunca konu;
Bilekleri kan grubu dövmeli milyonların
Anında Meydanları doldurduğu!

AYNI RESİM

Zor bulmuştum sürgün zamanı
Çok sevdiğim “Aydın-Muğla”nın
Aydın girişindeki yarı bodrumlu, en uçtaki evini

Gündüz bile korkuyordu tek başlarına
Sessizlikten, yalnızlıktan, çorum çocuğum.

Çalmadığım kadardı ömür boyu cezasına katlandığım solculuğum

İlk günleriydi 12 Eylül’ün
Erken uyumuştum
Televizyon izlerken, pencereden görmüş eşim
Tam teçhizatlı bir manga askerin, tank gibi bir araçtan gecenin içine
indiğini
İlk zilde açmış bulunmuş binanın girişini
Ben kapımıza vurulan yumrukların tekmelerin “Aç, aç!” gürültüsüne
uyandım
Siperlendim kapının duvar yanına
Yeni duymuştum daha Ege’de bir dostumun aynı şekilde
vurulduğunu
Çıt çıkmıyordu
Çocuklarımızın her birini bir yere saklamaya çalışan eşimden
Bir film şeridi gibi
Çok şey birden geçti gözlerimin önünden
(Ne bulurlardı ki evimde?
Daha ilk günden okutmuştum
Aklından sol geçen kitaplarımı
Banyomuzun sobasına
Bir duşuma ancak yetmişti sol yanımin suyu)

Bitmiyordu vuranların, bağırانların tekmeleri
“Yoksa kırarım!” diyen sesleri
Daha sıcak geldi birinin
“Adam bir şey söylüyor” lafı
Meğer;
Bir partinin muhasebecisi ev sahibimizmiş aradıkları
Yazlıkta olduklarını anladıktan sonra çekip gittiler
Özür bile dilemeden
Sadece “Korktu adam” dedi
İçlerinden biri
İki laf edemedi birbirimize
Çıkarabildik saklandıkları yerlerden
Yüreklere kuş yavruları gibi çarpan çocuklarımızı

İşte o yüzden:
Servis ettiler ya sabaha karşı
İktidar zorbaları
Suçsuz günahsız Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin kapılarını
kırdıkları o resimleri

“Bundan böyle herkes başına gelecekleri bir daha düşünsün” diye
diye
O günlerimize götürdüler ailemizi
Yapar geçer de bazıları o resimleri
Memleketi kendilerinden çok sevenlerin evlerinde
Kara kara fırçalarıyla
Hiç getirmezler akıllarına
Arkalarında,
Hangi ruhları, hangi silinmez yaralarla, nasıl bıraktıklarını!

RESİM

Hâlâ karşına alıp bir Türk',
Anlatmaya gerek kaldı mı Atatürk'?!
Koy tüm yaptıklarını bir yana
Dağıt kalabalık resimlerini kutuptan kutba
O'nu hiç görüp tanımayanlara
Sor
Sadece, "Kim?" diye
Anında dağ olur üstünde
Akından karasına, ırkların tüm parmakları

Güneş kadar şavklı yüzü
Kalbe dolan gülüşü
Gk mavisi gözleri
Buğday boyalı, başak yeleli saçları,
Karakter çizgili alnı, kaşları.
Resim filan değil
Her biri kâğıda düşmüş heykel başları!

Ya üstüne başına ne demeli?!
Savaşın değil, düğünün sanki
Barut yerine iek kokan elbiseleri.
Tek dğnyd zaten
Zaferden zafere koştuğu cepheleri.

Amadı yakasını paçasını
Dünyaya karşı
İnat olsun diye, şimdikiler gibi
nce kendinin ilikliydi düğmeleri
İki yakasını bir araya getirdiği milleti önünde

Hiç şüphe yok ki
Yaradan da bilirdi de eserinin kıymetini
Hep titrerdi üstüne
Onca ateşe atardı da
Hiçbirinde kıyıp çizdirmezdi elini eteğini
Daha güzelini çıkarırdı her seferinde!

Sanmasın kimse çekti de gitti
Kendi gibi milyonlarcasını ekti de gitti
“Konu vatansa gayrısı haram” dedi de gitti
Başkaları gibi kendisi için milletini değil
Milleti için kendini yedi de gitti.

Gitmedi,
Çekti emanetini her şeyin sahibi
Göklerdeki yerine
“Artık anlaşılmıştır” diye, eksiltmeden hiçbir yerini

Koyup o kocaman işaret parmağının arkasına
Bekletiyor dizinin dibinde
Gözünün önünde
“Belki yine günün birinde” diye!

Elinde Nutuk
Dilinde akıl ve ilim
Yüreğinde milletin sevgisiyle!

IMF’CİLER ve SÜNNETÇİM

Gelmedik kalmazdı başımıza
Bu “Devlet malı deniz”cilerin yüzünden
Ayıramaz olmuşuk bir zamanların IMF’lilerini
Dizlerimizin dibinden
Gurbetçilerimiz gibiydi
Bir mehterimiz eksikti geliş gidişlerinde
Özenle seçilmiş yüksek bir merdiven üstünde resim çektirmek olurdu ilk işleri
Ağzıma getirirdi yüreğimi
Çocukluğumdan kalan sünnetçi korkum
Gitmezdi gözlerimin önünden
Art niyetlerini gizleyemedikleri hin hin gülüşleri
İçlerinde can yakacakları belli aletlerini sakladıkları şişman karınlı siyah çantaları
Hazır inikken donumuz
Tutmuşken kirvelerimiz kolumuzu
Belli mi olurdu
Elin sünnet bilmeyen
Dinsiz imansız domuzunun
Neresinden, ne kadarını
O Düyun-ı Umumiye’deki gibi tamamını birden
Ta dibinden kesip kesmeyeceği

GÜVEN

Hangi aklın işiyse,
Bu devirde,
Benim gibi bir emeklinin piknikteki mangalının peşinde nasip
aramak?
Belli ki beceriksizliğimeydi güveni
Geldiğimizden beri etrafımızda
Bi sağa, bi sola, bi ileri, bi geri
Kuyruk sallaya sallaya dolaşan kedilerden birinin.

Biraz mahzun,
Biraz kuşkulu,
Biraz ağlamaklı,
Geçip çömeldi karşıma
Klasik aslan heykeli misali.
Beklediği de oldu sonunda
Tam kızarmak üzereyken
Düşüverdi yarı canıyla beraber gözü yerdeki köftelerden biri
Sahibi gibi burnu havalardaki maşamın ağzından.
Naçar, verdim kendisine
Beklemedi kaptı
Zamanı değildi mutlaka nazın kibirin.
Acelesi vardı

Aldı ağzına,
Döndü arkasını
Koşa koşa götürdü karşımızdaki kulübenin arkasına.
Beş dakkada döndü aynı yoldan, aynı şekilde
Bu sefer daha emindi adımları,
Daha dikti kulakları.
Tamamen gönlümün ikramıydı ikinci köfte.
Onu da götürdü aynı telaşla, aynı yere.
Gördüm ki üçüncüsünde
Düşmüş önüne beş kişilik ailesinin
“Bakin işte bu kadarız yavrularımla” der gibiydi
Ve artık ondan sonra
İki aileydik, kedilerimizle soframızın başında
Birlikte yedik, içtik nemiz varsa, ikimiz, kavunumuz dışında
Birlikte kaldırdık sayılır fakir soframızı.

Bir kere daha almıştım hayattan dersimi.
Demek ki,
Her zaman, her yerde, her yaratılmışta;
“GÜVEN”miş sadece
Her kapıyı aan sevgilerimizin, dostluklarımızın temeli.

ÖZÜR

Özür diliyorum sizlerden
Hemşehrim Sayın Demirel'in yeğenleri
Yahya Beyefendi,
Murat Beyefendi!
Çok lafınızı etmiş
Çok çınlatmıştım kulaklarınızı eskiden
Devletten çaldıklarınızla ilgili
Zira o sadece sizlerdiniz o zamanlar
Necip milletimin göz önündeki yiyenleri

Hiç aklıma gelmezdi
Ardınızdan;
Amcanızın "Bir zarar gelmez" deyip de arka çıktığı
Koruyup kolladığı
Elleri tespikli
Ayakları takunyalıların pabuçlarınızı dama atıp
Kırk Haramilerin de üstüne tüy dikecekleri
Yine de,
Sizler az buçuk vermiştiniz hesaplarınızı
Çekmiştiniz cezalarınızı

Bunlar ganimet bellediler Cumhuriyetin miraslarını
Çaldıklarıyla övünüyorlar
Gerek görmüyorlar saklamaya
Minare çöp kalıyor kılıflarının yanında
Don lastiğini geçti hırsız hâkimlerinin ellerinde kanunlar.
Yetinmediler sadece parayla pulla
Sorularını çaldılar gençlerimizin
Ordularını çaldılar
Dünyalarını çaldılar
Devirlerini
Geleceklerini çaldılar milletimin.

CUMHURİYET ÇINARIMIZ TARIK AKAN

Melekleri kıskandıran yüzüyle ayrıldı aramızdan,
Kocaman bir Cumhuriyet çınarı daha!
Çınar denince; sağlamlık, heybet, ululuk, asalet
Nice badirelerden -kabuğununki kadar- yüzünün akıyla çıkmış bir
bilge.

El el, binlerce şefkatin siperinde,
Cıvıl cıvıl yuvaların sığındığı emin bir gölge,
Bazen bir pınar başı,
Bazen hür suların yoldaşı,
Ve de uzun bir ömür gelir akla.

Sağlamdı sağlamlığına!
Zira memleketin kavruk yanındandı hamuru,
Atamızdandı maya.
Yıllar boyu,
Kültürler teknesi Anadolu'da
Sanatla, insanlıkla yoğrula yoğrula, derin oydu sert kayalara yolunu,
Kaçmadı kolayına.
Karıştırmadı duruluğuna ellerin çamurunu.
Okulundaki yüzlerce pırıl pırıl yavrunun cıvıltılarıydı gururu.

Kuraklaştı artık böyle çınarlara memleketim!
Ya daha fidanken kopartılıyor boyunları ele gelenlerin
Ya kıdemlisi oluyorlar değişik hapishanelerin
Ya kurbanı faili meçhullerin!

Hem günün,
Hem milletin
En ortasında yakılıyorlarda cayır cayır, topluca,
Ne gören oluyor, ne duyan
Ne canı acıyor kimsenin
Böyle oluyor karanlık denen kahpenin aydınlığa vicdanı.

Böyleyken memleketin hali
Çınar kadar bile olsa yaşları
Erken sayılır Tarık Akan'ların ayrılışları.

Oyunu için değildi bu seferki gözyaşları.
Bendini yıkmış bir matemdi
Hatırası önünde sessizce eğilen o dost başları.
Bir devdi ellerin üstündeki kuş kadar hafif.
Bir ışık huzmesiydi
Avuçların içinden kayıp giden.
Yer ağlarken gülüyordu gökler
Onunla tamamlar gibiydi yıldız eksikliğini.

Üzerindeki bayrağımızda buluşturdu ellerimizi son kez, yoluna yemin
ettirir gibi,
Gözleri arkada kalmadan!

HELALLİK ve BEDDUA

Sen!

Hem derimi yüzersin eline geçsem

Hem;

Az bulursun en azılı cehenmen ateşlerini bana

Hem de;

Baka baka gözlerimin içine hakkımı yersin sabahtan
akşama

Yalanlarınla dolanlarınla, anlamadığım dilden

Yetmiş birden, kız olarak yenilenen hurili

İçilip içilip sarhoş etmeyen şarap ırmaklı cennetin için

“Ölü evinden doğan, yörtük sırtından kurban” misali

Camin benden

İmamın benden

Seccaden benden

Tespihin bile benden

Hani soracak ya günün birinde

Helallik için

O musalla taşının başında

O “imam efendi” denen,

“Yetim hakkı, kul hakkı”ıyla ilgili

Ne kalırsa üstünüzde benden

Zehir zıkkım olsun

Daha şimdiden

Dediği gibi

Daha yönünü bu taraflara dönemeyen o sümüklü muhtereminizin

Her zerresine

Ateşler içinde döne döne yanın e mi?

“... ÇINARI” OLMAK

Çınar denilince:
Ağacından önce,
Adamın, adamlığın hakedilmiş
“Çınar”lığı gelir aklıma.

“Hayat” denen o “uzun ince yol”un dikenli yokuşlarında
Çınarların kabuğu kadar yüzünün akı,
El değmemiş suları kadar duru ruhu,
Pul pul dergah yamalı hırkası,
İlim irfan dolu bilge bohçası,
Ve yaralı canıyla
Feleğin eleğinden geçmiş ululuğun adıdır bir bakıma.

Konusuna, işine göredir çeşidi.
“Cumhuriyetimizin Çınarı”,
“Dilimizin Çınarı”,
“Demircilerin Çınarı” gibi
Hepsinin emekten, özgürlükten yanadır tanrıları,
Çıplaktır kralları her zaman.
Kimselerin şüphesi olmaz arlarından, namuslarından.
Tek yumurta ikizleri,
İç içe matruşkası gibidir birbirinin.
Çınarla “Çınarlık”
Yoktur ayrılıkları gayrılıkları
Üstlerine titrerler şanlarının şereflerinin
Su sızmaz aralarından
Sofralar kurarlar zaman zaman soğuk sulu çeşme başlarında
Doğadandır çiçeklerle bezeli halısı, kilimi
Dünyalar dar gelir sohbetlerinin neşesine
Yaradılışlarının özündeki sevgileriyle
Sanata, sanatçıya doğrulur gölgeleri

Bu yüzden ozanlarımızın çınarı
Nâzım'ımızın vasiyeti peşinden
Moskova'nın içi Novodevichy'de aldı soluğu çınarlarımızın gelini
Tutup mezarı başında
Vatan aşkıyla yanıp tutuşan ruhunun ellerini
Hasretlerini gideriyorlar ölümsüzlüklerinin
El ele,
Gönül gönüle
Selamlar gönderiyorlar öztürkçelerinin vatan kokan şiirleriyle
Kuşlarla, rüzgârlarla
Yaprak yaprak, mısra mısra
Karlı Kayın Ormanları'ndan
Kuvâyi Milliye Destanı'ndan,
Memleketimin İnsan Manzaraları"na

Aynı yeşil haşmeti,
Aynı şarkılı kuş yuvalarıyla
Aynı çınarlar
Şimdi binlerce ellik
Bir şemsiyesi
"Tatlı huzuru" Kalamış Parkı'nda bulan
Türkçemizin hocası
Dağlarca'nın başında.

Biz de onun o uzun soluklu çocuk yaşında fidanının ellerine teslim ettik
Daha dün yıldızlara uğurladığımız Dostluğumuzun Çınarı
Dingil'imizin
"İnsanlık Rehberi" "bayrağını
İkinci evi
Antalya'mızın sanat merkezi
Ansan'ın önünde

Güz günlerinde soyunur ağaçları
Sarı kahverengi giysilerini,
Yükseklerde kilitlenir kar beyaz elleri
Tepelerinin tünel tünel taçları olurlar sevdaların
Sanki yeniden seyredeler
Yellerin ellerinde
Gözlerinin önünden hayal gibi uçup giden yaşanmışlıklarının
Eksiğini, gediğini.

Pınar başlarından düşerler
Ayaklarını yıkadıkları berrak suların peşlerine
Yoldaşı olurlar dereler boyu
Gittiği göllere, denizlere kadar
Güneşin altında gölgelenir
Ay ışığının yansımaları seyredeler çakıl taşlarında
Asmaların, sarmaşıkların halatlarıyla bellerinden bağlanırlar
şelalelerde birbirine .

Fırlayıverirler bazan
Kırlardan, bayırlardan
Tüfeksiz efeler gibi.
Açarlar kollarını yanlara, yastıklarlar sırtlarını taşlara kayalara
Aşkalarını üst üste kalplerle göğüslerine kazıyan sevgililerin
ellerinden beklerler
Başı kaçak yelli keyflerinin iki yudumluk kahvelerini.

HANGİ YÜZLE?

Duydum yer ayırtmışsın cennetten
Hem de peygamberin dizinin dibinden
Hangi yüzle?
Ya anlamamışsın okuduğunu
Ya yine doğru sanmışsın sizinkilerden duyduğunu
Biliyor cümle âlem
Adem'le Havva'nın sadece bir elma yüzünden
Cennetten kovulduğunu.

ŞİPSEVDİ

Mecbur muyum uzaklardan komşum
Ayda yılda bir yolcusu olduğum duraklardan seni karşılamaya,
uğurlamaya?

Hangi ustanın elleriyse seni öyle oralara her gün başka başka çizen?!

Geçen hafta yüreğine inmişti gözlerimin
Sürmeli gözlerin

İki gün önce;
Yarisını götürmüştü ömrümün
Yarısı var, yarısı yok Ada'n tufan giysilerin

Dün,
Gün görünmüyordu afrandan tafrandan
Burnun Kafdağı'nın doruklarında
Ufuklardaydı bakışların
Bir solukta yutacak gibiydin kurbanını

Şimdi daracık ya her şeyin
Sanki üstüne yapışık
Hem masrafsız
Hem zahmetsiz
Bari çıplak çık be güzelim!
Ağırdır elbet senin gibi başı kavak yelli “şipsevdi”yi sevmenin bedeli
Belli mi,
Bu gününün sevgilisi, yarın hangi elinin kiri?

PORTAKAL ÇİÇEĞİ

Portakal bahçelerinde bir bülbül yuvası gibiydi evimiz
Gündüzümüz ayrı, gecelerimiz ayrı güzeldi
Kuş sesleriyle süslenirdi rüyalarımız
Yeşile boyalıydı mevsimlerimiz
Güneşimiz mor dağlara doğar
Koylarda yıkardı ayaklarını ormanlarımız
Mehtapla sevişirdi denizlerimiz

Erken değiştirdiler betonla yerlerini
Elleri ayakları kırılarak atıldılar bahçelerinden
Hem onlara sevgimden
Hem günah çıkarır gibi
Soyu sülalesiyle doldurmuştum çevremizi
Selamlaşıyoruz her gelip geçişimde
Ben biraz kaldırıyorum ellerimi
Onlar biraz eğiyor bellerini
Onlar başımı okşuyor yapraklarıyla
Ben ellerimle onların yapraklarını

Baharla takıyorlar inci inci küpelerini, gerdanlıklarını
Bakmaya kıyamazsın çiçeklerinin çocuk yüzlü masumiyetine
Okşayıversen azıcık
Büke büke boyunlarını dökülüverirler avuçlarının içlerine birer birer
Sarı beyaz arası mumdan kanatlarını

Kör olan, kokularından anlar baharın geldiğini
Biri yeter bir mahalleye
Akşamdan alırlar kapılardaki, pencerelerdeki yerlerini
Ayırmazlar burunlarını, gözlerini camlardan, pencerelerden
Sabahlara kadar
İflah olmaz röntgenciler gibi
Ne karanlıktan korkarlar, ne yükseklikten
Azıcık açmaya gör birini
Sormadan dalarlar içeri
Evlerimizin davetsiz misafirleri
Yaramaz çocuklara benzerler
Beş dakkada kokularıyla boyamadıkları yerini bırakmazlar
odalarımızın

Acabası gitmez aklımdan
Tanrımın böyle bir kokuyu, böyle bir güzelliği sadece arılar, kelebekler
için mi yarattığı?
Yoksa;
Hep buralarda dolaştığı söylenen Sevdalar Tanrıçası Afrodit'in mi
unuttuğu?

CİLVEKEŞ

Bu sene de rastlamıştım aynı bahçemizdeki aynı cilvekeşe
Mevsim aynı mevsim
Meşe aynı meşe
Biraz daha yaklaşısam anlayacak gibiydim söylediklerini
Sadece lehçe farkı var gibiydi aramızda
İnsan sandım önce
Şaşırdım kuşu görünce
Kumruymuş meğer
Belli ki
Sevgilisiydi yanındaki
Hiç duramıyordu yerinde
Bazen dans ediyordu etrafında döne döne
Bazen onun dalında dil döküyordu yalvara yalvara
Kavga eder gibiydi bazen
Dönüveriyordu homurdana homurdana kendi dalında küser gibi
Bi ara tek başına uçup gidiyor yarım daire
Sonra onu da takıyordu peşine
Pürneşe birlikte çiziyorlardı aşklarını göklere

Dil döküyordu ara ara
Öncekilerden farklı
Sanki yalvara yalvara
Ya günlükte başka, aşta başkaydı dilleri
Ya kuş dilinden başka bildikleri vardı aralarında
Açıktan sevişiyordu
Bu utanmaz hovarda
Baka baka gözlerime
Ya beni hiç görmüyor
Ya tümünden boşveriyordu
Ya onun da umurunda değildi sevgilisinin yanında dünya.

SONBAHAR

Yine ısırır gibi okşamaya başladı yanaklarımı
Adına türküler yakılan o hazan rüzgârları
Yine istediği gibi sarıya, kırmızıya boyayıp boyayıp soyuyor
Kısa çıplak hazırladığı ağaçlarını

Daha dün
İnatlaşırken gördüm karşıımızdaki parkın çöpçüsüyle
Biri süpürmeye çalışıyordu
Önceki mevsimlerin yaşanmışlıklarını
Tüm şahitleriyle

Diğeri
Aynı yerden yeniden yapmaya çalışıyordu
Dünyanın en güzel tablolarını
Kiminin kuş dili
Kiminin el gibi
Yazlık elbiselerini dizerek yan yana, üst üste
Aralarına kırmızı güller serpili
Sarı sarı sayfalı
O eski hatıra defterlerinin titizliğiyle

NİL

Nil'di adı
Dün gece yarısı
Olimpos'un eteklerinde tanıdığım tatlı tanrıçanın
Sığamıyordu kabına
Niagara'dan fazlaydı çağlayanları
Afrodit'i kışkandırmıyordu bir yanı
Akdeniz'i dalgalandırmıyordu kahkahaları
Farklı diliydi
Kleopatra'dan çalınma gizemiydi
Dostlarını, arkadaşlarını ışığının etrafına pervane eden

Laldi karşısında bülbüller
Al aldı yanağında,
Katmer katmerdi gamzelerinde,
Kor kor, alev alevdi dudaklarında gller
Hançer hançerdi kalplerde kirpikleri
İnadınaydı;
Her anını doya doya yaşadığı dünyasında somurtkanlıkla hesabı
O fıldır fıldır gözleri
O fıkır fıkır yüreği
O şakacı,
O hınzır parmağının insafıyla doladığı yumağında
Canının istediği gibi oynuyordu kurbanıyla
Acımadı yaşıma
Bakmadı yaralı gönlümün feryadına, yasına
Siler gibi pasımı
Meze etti benim gibi adamı
Sohbetlerinin en ortasındaki masasına
Hiç derdim değıldi
Şipsevdi şiiirlerimin ayıplanması, kınanması

Lakin,
Ne sözlerim yeterdi
Ne biçare kelimelerim

Şiirden öte;
Deste deste bestenin,
Tutam tutam neşenin,
Kucak kucak sevginin tarifine
Bir nehirdi bir anda çöllerimi yeşillendiren
Bir sam yeliydi;
Estiği yerleri yakıp kavuran
Bir kasırgaydı;
Tabuları yıkan
Çekti de gitti arkasına bakmadan
Attı da gitti.
Üç günlük beraberliğinin hatırasına
Bir ömürlük imzasını.
Ya farkına varmadan
Ya umurunda olmadan
Giderken gönlü yaralı
Dünlerimden neler götürdüğünün

Öptü ya şakacıktan bir kere
Göstere göstere millete
Daha dönmeden evime
Göklere çıkardılar resmimizi
Sanki öpülmeye değmezmiş gibi yüzüm,
Sanki hep benim kaderimmiş gibi hüznün
Sanki;
Ne onun,
Ne benim duygularım, anlamazmış gibi dostluktan, kardeşlikten
Sanki;
Sağırılmış gibi
Benzerini görmediğim
Başına buyruk öyle bir güzelliğe
En övündüğüm insanlık yanım!

DAĞLARIN ASUMAN'I

30 yıl önce,
Bir kır bahçesinde tanıdım
Sevgiler ieği yediverenimizi.
Endemiğiydi kucağına doğduğu Kibele topraklarının
İktidarların yıllardır gülmeyi unutturduğu lkemde
Inadına,
Bitmeyen neğesiydi evresinin
Yüzüne sığmayan kakhahalarıydı enerjisi.

Bir değil, bin değil
Belki bin kere bindir sevgilerinin eğidi.
Dünyaları kucaklatır herbirine,
Sırtını döner tek hünerleri asık surat olanlara,
Acımasızlığın insafına bırakır kaderlerini.

Ceylandan alınmığ gibidir kendinden sürmeli gözleri
Dosta candır varlığı
Heyecandır gençliğinin sırrı
Yitiğidir sohbetlerimizin.

Gezi'den önce eylemli Gezi'ciydi
Yüreği doğa sevdalı
Sırtı gelincik adırılı
Eli bastonlu
Çapulcu'dan önce çapulcu'ydu
Ata'mın izinde

Sığmaz ele avuca
Birdir içi dıŐı
Berrak suların çakıl taşları gibi
Ne kin tutar ne kibir,
Ne fke bilir ne küfür.

Nal toplatır yaşam hızı
Mahşerin dört atlısına.
Sırf bu yüzden
Yaşının semtine yaklaşamaz yılları

Saçları yellerin ellerindeki
Derslerinden yeni kaçmış bir liseli kızdır her zaman karşımdaki.

Dumanlı dağların doruklarında
Eksiğini giderir erken baharların
Lâlelere, sümbüllere,
Al yanaklı şakayıklara, kardelenlere karışır güzelliği.
Ormanlarda çağlayanıdır şelalelerin.
Hürriyetini kartallarla, şahinlerle
Sofrasını karıncalarla, sincaplarla bölüşür.
Teke Yöresi'nden hemşehrileri dağ keçileriyle kesişse de yolları
Ara sıra huy kapmaz kötüden
Hiç bir zaman keçiye benzemez inadı.

Aslan gibi oğluyla
Güller gibi kıızıdır muradı

Kışlarda ummanlar dar gelir kulaçlarına
Yarışmalarda rüzgarlara çevirtir bisikletinin pedallarını
Görmeyin ödül kürsülerindeki
Amazonlar çatlatan halini,
Deymeyin o zaman
Yüreği hürriyet sevdalı Cumhuriyet kızının keyfine.

BÜLBÜL DEDE

Ekrem'di de adı
"Bülbül Dede" diye kaldı "Sevgiler Defteri"imde
İscehisarlı dostlarımla babası.
Onca toz duman arasında
Mermerlerinden aktı blblne kara sevdası.
Gelin odası gibi bakardı
İş yerlerinin karşısındaki yuvalarına
Budamazdı gözünden sakındığı dalını
Adam arardı bülbül zamanı derdinden anlayacak.
Ağız kulaklarına varırdı beni yakınlarda görünce
Çocuklar gibi tepine tepine iki eliyle çağırırdı uzaklardan.
Sonra tutar bileğimden
Eğdire eğdire belimi
Doğru götürürdü
Ağaca döndürdüğü o daldaki yuvanın altına
Yumurtadan yeni çıkmış yavruların "cik cik"lerini dinletmeye

Benim için hep aynı olan sesler
Doyumsuz bir besteydi ki ona
Beklerdik artık
Her birini ayrı ayrı,
Dne döne, üstümüze başımıza işetene, pisletene
Dizlerimizde derman kesilene kadar
Naçar dönerdik, geldiğimiz gibi
Yine de orda kalırdı aklı

Dinlesindi artık kalanını, geldisini, gittisini vakti olan
Onunla yatar, onunla kalkardı
Onlarla bir yapardı uçma talimlerini
Kanat çırpır gibi indire kaldıra, ellerini ,kollarını

Mevsimler değişir
Güller kurur
Dökülürdü yapraklar
Uçar giderdi bir bülbül ailesi daha
Bakakalırdı arkalarından ağlamaklı.
Onlar yeniden dönene kadar,
Dut yemiş bülbüle dönerdi
Bıçak açmazdı ağzını
Konu bulamazdı başka sohbetlerine

Duydum,
O da uçmuş peşlerinden bir kere
Gidip dönmeyesiye

Eminim Rabbimin
Cennetinin güllü, bülbüllü, en güzel bahçelerinden birini,
Parmak kadar kuşuna
Dağlar kadar sevgisiyle bağlanan
O muhterem kulundan esirgemeyeceğinden.

TÜRBAN ve ALTIN SÜLÜN

Yıllar önce

Kafeste görmüştüm altın sülünü

Ona benzettim dün yolda gördüğümü

Süzülüyordu aheste aheste

Kuş kıskanırdı görse

Onunla aynı örtündüğünü

Etekleriyle süpürüyordu

Gözleriyle süze süze, kirpikleriyle vurduğunu

Kafdağı'nın süsü gibi duruyordu

Ahu gözleriyle gül dudakları arasındaki tomurcuk burnu

Doğarken erittiği sarı sevdalı bir güneş gezdiriyordu sanki tepesinde

Tan kızılığı harelî Azize heybeti

Altın şelaleleri süzüle süzüle omuzlarından

Belinin ortasındaki geceler ummanına dökülen

Ey güzel Allahım

Ey yer göğü yaratan

Hani yoktu ya senin parmağın

Geçmişte iki laf kaçtı diye ağzımdan

Yine senin yarattığın güzellikleri

“Türban” denen çaputlarla saklıyorlar diye

Tövbe artık, tövbe!

Bundan böyle kurban filan zahmet etme göklerden

Ya beni kurban eyle onun uğruna

Ya onu çıkarma bir daha yoluma!

ESKİMEK ve KORKU

İhtiyarlık koymuşlar eskimenin adını
“Dolduruyor” diyemiyorlar da ömür zamanını
Kılını görsem eskiden tarağında saçımın
Veya fırçamda dişimin azıcık kanadığını
Onlarla yatar, onlarla kalkardım
Uyku girmezdi gözlerime

Şimdi dişlerimin tamamı takma
Kel de kafamın bir yarısı
Yarım metre yakını alındı da bağırsaklarımın
Çoktandır merdivenlerle kavgalı dizlerim, bacaklarım

Gözlerime iğne yaptırırken
Muayene sırasını kaçırıyor da kulaklarım
Ne dilim alıyor eski tadını
Ne hatırlamak istiyor aklım
Kâbusa dönen rüyalarımı

İşin garibi;
Artık dert etmemeye başladı dertlerimi içimdeki o eski pimpirikli
Ya kendi değişti zamanla
Ya yerini değiştirdi bir başkasıyla
Ya bıkıp kaçırdı peş peşe dertlerimden ipinin ucunu
Ya başkalarının daha kötülerıyla örtmeye çalışıyor suçunu

Korkuyorum doğrusu, dualıklarımı Yaradan’a götürmeye
Kızır da bir gün o kalabalıkta
“Ben senin iyi edene kadar oranı buranı
Yenisini yaparım” deyiverir diye!

DOST YARASI

Tiryakisiydik birbirimizin sevda misali
Zamanlar dar, dertler vız gelirdi bize

Kahkahalarla beslenirdik sabahlara kadar
Her gün bir yenisi düşerdi dost defterimize
Yere mi gelirdi sırtı insanın bunca dost arasında,
“Lafı mı olurdu canın” laf arasında
Yine de ayıp olurdu kendi yapmadığını başkasından beklemek
Eğer sayılırsa emek
Önceden biraz vardı da üstlerinde

Bahaneye yoktu gerek, sarıldım telefona
Hal hatırdan sonra
Ikına sıkına “Hemen öderim” dedim
Anlayacağınız, biraz borç istedim
Aman ne sevindi sesimi duyduğuna
Öyle söyledi
“Kalp kalbe karşıymış” dedi
Ben onu aramasaymışım,
Diğer eli telefondaymış,
Aynı dertten o beni arayacakmış meğer
Güldüm için için
“Daha kimlerim var, kimlerim
Beni kendime nergislendirenlerim!”
Açtım;
O yılların “dost defteri”ni

Taradım sıradan
“Seni ararım”dedi ilki
Saatler geçti aradan
Bozuldu telefonu belli ki
Kimine bir daha ulaşmadı gür sesim.
Kimi “notçu kız” koydu araya kendi bulaşmadı
Kimi ölümüne göz dikti gül gibi karısının
“Kefen parası” dedi
Kimi çok yıldızlı otellerini
Kimi zengin madenlerini yedi
Hem kime neydi derdinden, kederinden?
Zaten herkesin boyunu aşkınımış kendi derdi
“Zaman da biraz tersmiş”
“En mutlusu da benmişim” aslında
Ağız birliği öyle dendi
Utandım kendimden
Bu;
Ne “bir yokluk, ne kefen parası”
Bu, katıksız dost yarası
Hilmi!
Bir kez daha gördün mü zordaki yerini?
Ama sen akıllanmazsın,
Birden ikiden anlamazsın
Yarın yine gülerler yüzüne
Yine tutarsın ellerini!

ŞAH ARDIÇ

Torosların bağrındaki otağında tanıştım Şah Ardiç'la
Ayakta karşıladı
Yıllarca taşını toprağını tırnaklarıyla kazıdığı öz yurdunda
Bir suçlu gibiydim bilge heybeti karşısında
Baş nöbetçisi gibiydi ormanların
Başı arşa
Kolları ufka
Soyunun kovalandığı Elmalı Ovası'na doğruydu yüzü
Atalarımızla düşmüştü tohumu Anadolu'ya
Akranıydı oralardaki Türkmen soyumun
Eni, boyumun misliydi
Şapka düşürüyordu doruklarla yarışan boyu
O bulmuş gibiydi sedir ormanlarında ölümsüzlüğü, Gılgamış'ın
yerine
O bağırınıyordu fermanlara inat
Dadaloğlu'ndan önce
"Dağlar bizimdir!" diye

Tanımaz mı kokusundan
Burnunun ucuna kadar sokulan can düşmanlarını
Ne iki lafa değer buldu
Ne belli etti korktuğunu
Demiştir mutlaka kendi dilinden

Kadim komşusu
Koca Sedir’le Koç Sedir’e
Lakin yerlerinde beklemenin ötesinde
Ne gelirdi ki gariplerin ellerinden,
Güle güle derken bile
Sanki eski düşmanlarımı değil
Tanrı misafirlerini uğurluyordu
Bir yandan;
Kocaman kartal kanatları altındaki yeni yetmelere
“Korkmayın, daha başınızdayım”
Bir yandan “yine bekleriz” der gibiydi bizlere

Şaşıyorum Rabbime
Ortadayken bunca şaheserleri
Bunca hünerleri
Ne ihtiyacı olabilirdi ki
Bizim gibi âciz kullarına kendini ispat için
Nuh’un gemisi
İbrahim’in göklerden indirilen kurbanı
Musa’nın asası
İsa’nın babası
Muhammed’in ağzı örümcek ağı mağarası gibi
zorlama mucizelere?

VAZGEÇMEM DİNGİL'İMDEN

Soyadındaki küfür gibi kelimeyi
Ünü etti adının önüne
Adamın bilgeliği.

Aynı yılların çiçeği burnunda şefleriydik ilimizde
Ben; kükürt soluyorken O'nun ilçesinde
O; Sütçüler'in kekik kokulu Tota Yaylası'nda
Prometheus'uydu emekçilerinin
Belliydi; zirvede bir Zeus'unun olduğu
Cüce kalıyordu yanında yüce dağların doruğu
Bizlerin yakınından abdestsiz geçmekten korktuğu
Sahte seccadeli başmüdürümüzün kiblesine doğruydu
Buz gibi sularının içi
Balık istifi içki şişeleriyle dolu
Koca Çam'ın kovuğu

İple çektüğimiz hafta sonu sohbetlerimiz olurdu
Isparta meyhanelerinde
Masamızın başköşesinde bizleri bekler bulurduk memleketin
dertlerini
Oydu içimizdeki tek yevmiyeli
Onun cebinden geçerci.
Benim gibi yolsuzların yolu
Antalya'da da aynıydı durumu
Kıskandı Tanrı
Yeni bir tufan ısmarladı Nuh'unki gibi
Adaşı, hemşehrisi Çoban Sülü'süne.
O da aldırmadı gemisine
Sürüsüne koyun olmayanı

Yüz yüze de olsa kazaları
Sırt sırtaydı dünyaları
Yoktu zaten eyvallahı
Sevmezdi kendinden meşhur Süleymanları
Okyanuslar yıkayamazmış onların ellerinin kanlarını

Erzurum'a savruldu o fırtınada
Son yolculuğuydu devlet hizmetindeki
O'nu bu sefer
Ne zeytin dallı barış elçisi,
Ne Bursa'nın kılıç kalkan ekibiymi karşılayan.
Faşizmin örgütlü, telefon ihbarlı
Elleri sopalı, palalı, kemik kıran ekipleriymi
İstasyonlarda, otobüslerde yollarını dört gözle bekleyen sevgilileri

İçi yana yana ayrıldı
Ehliyetsiz ellerde adam değirmenine dönen mesleğinden
Kaptılar hemen
Elleri çiçekliydi bu sefer kapısında bekleyenlerin
Cebindeydi işinin yedeği
Geçiverdi rehberliğe
-Boşa gidecek değildi ya Avrupalardaki onca emeği!
(Laf aramızda;
Olmazsa kendisinin kılavuzu
Bulamaz da dağlarda yolunu
Ya kendi kafasını yarar
Ya kırar getirir de konuğunun kolunu.)

Ne meslekler denemişti
Çocukluğundan beri
Babasına terzi ıraklığından
Camilerdeki hafızlığına kadar!
Onda da bülbül gibi okuduğu Türkçe ezanını bitiremeden indirdi
minareden Demokrat Parti.
Ruhlarını bilir aslında dinlerin
Ondan öğrendim ben dinsizliği

Horlatmadı mesleğinin birini diğerine
İkisini de beraber götürdü gittiği yerlere
“Kitabımı yazdı!” ilk defa
Asırlardır Anadolu’nun eserleriyle
Yan yana ks gibi duran bitkilerinin
(Varını yoğunu verip eşine dostuna bedava sattığı!)

Bitiremez hikâyelerini
rneğini boynunda gezdirdiği
(Değeri, kendi yanında hiç kalan)
Elmalı definelerinin

stne insanlıktan, sanattan bir Şey bulaştırmadan ayrılamaz
On dakika yanında oturan
Telefonundaki kızıdan öğrenir kışın arayan sergilerdeki,
syleşilerdeki yerini

Baharda;
Sevgilisi çiçeğe çevrilmiş tanrılardan biri sanırsın
Karaöz yolundaki Anemon tarlasında
Dionysos'un torunu gibi davranır Keçiborlu bağlarında
Aslan gibi kükrer Kocatepe'de
Nâzım'ın yerine, "Şayak Kalpaklı"yı okurken

Bakmaz yaşına, zahmet değildir O'na
Hep aynı delikanlıdır milletin hizmetinde
Bitmeyen savaşıdır demokrasi
Zaman olur, koçbaşısıdır ısmarlama muhkem barikatları önlerinde.
Zaman olur, zor kurtulur 12 Eylül'ün karabasan günlerinde

Ne yapar yapar, kendi kazasının üstündeki Menderes'in başına taşır
İlk müzik yarışmasının yerini
Pan'la panikletir milleti
Afrodit'tir, Eros denen güdüğüdür olmazsa olmazları
Mutlaka Zamfir'in flütünü dinletir de bitirir
-Herkesin yenisini beklediği- söyleşisini.
Onurdur bana hakkında iki laf edebilmem
Köprü olsa geçmem üstünden
Kendimden geçerim
Vazgeçmem Dingil'imden!

ŒPHE

Bir kapıyı kaparken diğerini aan Allah

Hem vallah

Hem billah

Artık illallah!

KapatmıŒsın üstüme kapılarını

AtmıŒsın denize anahtarlarını

Kendinden yana

“Balık bilmezse, Halik bilir” diye kıymetini

TakmıŒsın ayağıma zincirini

Bileklerime kelepeni

Ne demircini gönderiyorsun, ne ilingirini!

Sonunda ben de herkes gibi

Hiç haberim olmadan

BaŒkalarının 10 dakkalık keyfiyle

“Nasıl olsa verilir diye nasibi”

Dnyana gönderdiğin gariplerinden biriyim

Ve ben;

O “alın yazım” denen

Derin açtığın çukurda

Doğarken elime tutuŒturduđun rolmle cebelleŒirken,

Yine senin izinle

Gnderiveriyorsun sahnenin istediğin yerinde

En azılı koluğunu

Doğrultturuyorsun zerime

BaŒtan beri niyetinin resmi gibi duvarda asılı beklettiğin silahını

Doğru suçüstü!

ık ıkabilirsen içinden

Söyle Allah aŒkına

Hangi oyununun parçası bu sefer üstümde denediğin?!

VEHBI’NİN KERRAKESİ

Köşe başındaki ekmekçinin önünde rastlarım zaman zaman
Kendinden önce görünür dişleri
Ayaküstü sohbetlerimiz olur ordan burdan
Vehbi’ymiş adı
Komşumuzmuş karşımızdaki apartmandan
Bana acıdığını söyledi
Görünce gazetelerimi
“Benim de vardı” dedi “Senin gibi bir iki dostum, akrabam
Okuya okuya bunları
Kimi hayata küstü
Kimi yatağa,
Kimi hapishaneye,
Kimi hastaneye düştü
Kimi doymadan göçtü gitti bu yalan dünyadan.
Kendime göre, gazetelerim, kanallarım
Açarım sabahlara, akşama kadar
Garı gız gırla
Güler oynarım, şu üç günlük ömürde!”
Kendi diliyle öğretti bana
“Vehbi’nin kerrakesi”ni!

KAHVELERİMİZDE KÜLTÜR

Hiç değişmedi köyümün kahvelerindeki kültür
Dillerinin tespihidir
Hatır sorar gibidir küfür
Bazen içerde bülbüldür dışarıdaki serçe
Kimi yanında götürür dev aynasını
Umduğuyla bulduğunun farkını yaşatır kendince
Dereden tepeden döndürür, döndürür getirir lafını
Hiç şahidi olamayan askerlik anılarına
N'eder, eder
Kendini pek çok seven komutanına attırır
O meşhur, “Gel len eşşoğlu eşşek”le başlayan tokadını
Yine de mutlaka o güldürür sonunda yüzünü
Kurtarır da komutanını bir zorundan

Kabul olmaz sanır 66'lıların
Gruplardan bazıları
Arada bir sormazlarsa kağıtlarının, analarının, avratlarının hatırlarını

Çoğu
Başkalarına okutur ters tuttuğu gazetesini
Haddi hesabı yoktur
Kasabadan kazara duyduklarıyla
Akşamlara kadar kurup yıktığı hükümetlerin

Kimi sıkıntısından zor atar kendini içeriye
Burnundan solur
Karanlıktaki sandalyesinde
Çeler altına ayağının birini
Eğer şapkasını yana
Avını bekler
Bir elinde şak şak tespahiyle
Pususunu kurmuş aslanlar gibi

Çalımı korkutur adamı uzaktan
Diker gözlerini, bir şeyler arar gibi yerlere
Artık kim çıkarsa nasibine, hazırdır pençe
Bir yumrukta çıkartır hıncını
Kodu mu oturtur
Gözlerini belerte belerte
Masayı oynatır hışmından
Çayları titretir bardaklarında.

EMMİNİN ABDESTİ

Pek kaçırılmaya gelmez
Köyümün; düğün, bayram, ölüm gibi kalabalık günlerindeki
Bazı “dini bütün” emmilerin
Tek kişilik “çeşme başı gösterileri”

Çuşluk vakti görünürler ortalıklarda biraz biraz
Yoklama verir gibi
Konuşurlar ordan burdan
Fark ettirene kadar kendilerini
Sonra kaybolurlar birden
Öğle ezanından hemen önce
-Belki kimsesi olmayan- evinin
Herkese açık bir yerinden
Namazını her şeyine önceleyen sesi duyulur
“Camiden sonra”dır lafı mutlaka
Kimse karşısındaki?!
Neyse ertelediği işi?!
Sonra “Güm!” diye vurulur kapısı
Atar kendini sokağa
“Din, iman ondan sorulur” artık
Az eğer belini
Üstünde ceketini evde bıraktığı siyah yeleği
Kıvıra kıvıra gömleğinin yenini
Gezdire gezdiren, gelene gidene fıldır fıldır gözlerini

Oynata oynata dudaklarını
Buluverir çeşmeyi
Sanki kabul olmuyormuş gibi evinin abdesti
Sanki o biliyormuş gibi abdest yolunun duasını
Sanki millet bilmiyormuş gibi muhteremin geçmiştteki hinliğini

Öyle diniyle, canıyla canhıraş görünce ilim irfan dolu emmisini
Köyün yeni gelini
Yarım döndürür bedenini korkusundan
Çekiverir yarım dolu testisini, güğümünü oluktan
Geciksin isterse biraz
Ertesi gün pazarda görür ipliğini

Emmi de “emmi”dir hani
Kavga ediyor sanırsın suyla
Yeni görmüş gibi hapşıra, tıksıra
Öyle bir yıkarki elini yüzünü
Sonra çıkarır da ucu delik, topuğu yenik, rengi tarlasının toprağına boyalı
çorabını
Öyle bir vurur ki çeşmenin taşına
Düşman başına!
“Tutuştı” sanırsın çeşmeyi, tozundan dumanından
Burnunun direği kırılır kokusundan

CAMİ DUVARI

Çok pantolonlar yırtar, çok ceketler boyardık
Köyümün kendim gibi iş kaçkını sinamekileriyle
Dizilirdik yaz günleri,
Telefon tellerindeki kuşlar gibi
Birilerinin hayrına, doğru dürüst budamadan getirip
Cami duvarının diplerine bırakıverdikleri kavak, söğüt dallarında
Gölgeyle dönerdik
Ne sorunlar çözerdik memleketle ilgili
Kaç hükümet kurar, yıkardık akşamlara kadar

Görmeyelim oradan geçen eli dut sepetli, üzüm sepetli birini
Bir de doldurttuk mu boş mideyle
Sahibinin dizinin dibinde sessizce bekleyen testimizi
Ordan geçen çocuklardan birine
Yanı başımızdaki çeşmenin buz gibi suyuyla
Değmeyin keyfimize

Çok şükür, az ötedeydi de tuvaletimiz
İşeyenimiz, sıçanımız olmazdı tembellikten donuna!

ANAMIN AŞKI

Çöpçatanın şakası gibi dururdu,
Anamla babam yan yana
Anam: Tenden biraz esmer,
Bahtı: Baştan kara, bedenden kuru
Bildğin; bir garip çalığışu!

Ya kapı komşusu babam;
Çakır gözlü,
Boylu poslu,
Köyünün yakışığı,
Hem de biricik çavuşu!

Bilmez mi?
Küçücük köyde
Ünü Kadı'ya çıkmış nenem,
Gözünün önündeki biricik kızının kimlere tutulduğunu ?
Lakin,
Ne gücü yeter, yedi bela oğlan tarafına
Ne küçümsenmeye elverir gururu

Hem,
Laf mı yok ki Hafız Yakıplarda?
“Kız mı yokmuş buralarda öyle oğlana
Bağlı bahçeli,
Koyunlu kuzulu.
Nerden çıkmış elin çulsuzu?”

Köy tabiriyle;
“Almayınca inek, emmeyince dana”
O güne kadar ne yapmışsa eller
Onu yapmış onlar da
Gavilleşivermişler gündüzden
Kendilerine göre kurmuşlar köyün horozlarını
Geceden hazırlamış anam olacak
Kendi kadar küçük, yüreği kadar büyük bohçasını
Erkenden dşvermiş
Daha tam ermemiş
Gözlerden ırak arpa tarlasının yoluna
Kolunda bohçası
Elinde orağı
Yanında kendinden ufak Gosdak Dayısıyla.
El işte, gözler oynadıta
Orak,
Bazen ekinde, bazen taşta,
Bazen parmakta.
Seninki,
Görür görmez avuşunu
Arpa bir yana,
Dayısı bir yana
Artık kim bakar tarlaya, arpaya?
Kim bakar dayıya?

Ne köy görmüş böyle bir aşkı,
Ne Durmuş avuş vermiş böyle bir marşı
Ne Gara Sebire koşmuş
Ekinlerin arasından
Arkasından kurşun yetişmeyen böyle bir yarışı

Bağırrsa duyulur
Sussa ayıp olur
Koşsa söz olur ilerde
Yavaşlasa yetişen olur peşlerinden

Gün kavuşmadan gecesine
Onlar ermiş muradına
İki kız, üç oğlanla
Biz çıkmışız
O sevdanın kerevetine

Hâlâ şaşarım
O günkü hâliyle
Aşkının
Anam Gara Sebire'ye
Neler ettirdiğine

Yatmadan önce
Eşeler dururdu
Gurbetçi misafirlerimize
Sorsunlar da
Dip köşe
Bi güzel anlatsın hikâyesini sindire dindire!

İYİLİK MELEĞİMİZ NURAN

Tanrı'yla iyi zamanlarımın armağanıdır
Ailemin iyilik meleği Nuran,
Benim kardeşlerimden, dostlarımdan, akrabalarımıdan
Kucağına doğduğu çocuklarımlın analarından fazladır sevgisi
Hem oyun, hem okul arkadaşıdır sevgili eşimin

O; gelin gitmiş, geçmişi belli bir komşudan
Bilinen onca hüneri, o melek gibi huyuyla
Hemen yokuş başındaki bi kız, bi oğlanlı eve

Bense, komşu ilin adı benden duyulan bir dağ başı köyünden
Burunlarından kıl aldırmayan
Her biri dalında uzman
Soyunun sülalesinin ayrı ayrı imtihanlarıyla
Aynı eve damat

Ondan aldım çocuklarımlın en sıcak mjdelerini
Askerlikte Ankara'nın,
şeflikte Eğridir'in en soğuk günlerinde

Fırsat yarattığını söylerler de,
Her yerde tutamadığım dilimin,
Yurdu beraber gezmemize
Nazarlık beraberliğimizin eseriydi sadece
şimdilerde,
"İyi ki yaşamışız!" dediğimiz hatıralarımız
Nesi varsa gittiğimiz yerlerin yaşanmak için yaratılan
Onları yaşadık
Birbirimizin sayesinde

Akdeniz'den Karadeniz'e
Erzurumun karından
Muğla'nın baharına

Denizse deniz
Ormansa orman
Dağsa dağ
Eğlenceyse eğlence

Yarım asrı geçti ailelerimizin iç içe sayılan beraberliği.
İyi gününde, kötü gününde
Hep gülen yüzüydü
Hiç değişmeyen resmi
Ne astı, ne ekşitti suratını bir kere

Sanatsa eğer lezzet,
Çok toplandık anasının el verdiği masasının çevresinde güle oynaya

Adı gibi
Nurdan güneşidir buz dağlarının
Tamamı beyazdan kocamandır sevgi yüreği

(En iyilere dediği gibi Rahmetli babamın)
Taş atsın, kolu açılsın kardeşim Nuran'ın!!!

VEDAT'IN "TINTIN" I

Bizim de Toprak Ana'mız
Nuran'ımızın ilk eseriydi Vedat'ı
İlk göz ağrısıydı ailesinin
Kuzusuydu nenesinin, dedesinin
Maskotuydu hepimizin
Tanıştığım günden beri
Oğlan delisi evlerinde
Hep onaydı sevgilerin aslan payı
Sevgilim halasından önceydi, süsüydü resimlerimizin

Bazen ellerimizin gülü,
Bazen çevremizin dil bilmez bülbülü,
Bazen kucaklarımızın boncuk gözlü bücürüdü.

Bölüşeni yokken sevgisinden gayrısını
Onundu zor bulunan oyuncakların hepsi.
Ben bile ona arar bulurdum hareketli resimleriyle ilk gördüğüm
kitapların en iyilerini.

Dilinin yetmediği yerde
El işaretiyle buldururdu istediğini
Keçiborlu'da tutup kolumdan ite kaka, zorla götürdüğü mutfakta
Tezgahın üstündeki muzla ödetmişti ödülünü

Başının belaları,
Evin kızları koşmaya başlayınca ortalıkta, biraz kaçtı oğlumuzun
keyfi
Tedbirler aldı,
Yasaklar getirdi kendiliğinden.
Ya,
İndirmedi bayramlarda
Baklavaların, böreklerin konduğu alt katlara
Ya kavgayı göze aldı pek ayrılmadı dizlerinin dibinden.

Bir oyuncacı vardı
Uzun saplı, tek tekerlekli
Sesinden dolayı “tıntınım” diye ağladığı

Kimseleri tınmazdı “tıntın”ının yanında
Yeterdi onun arkadaşlığı ona
Isınmazdı başkalarına
Onunla atardı sessiz şehrin, çocukluk yıllarında
Yollarda, meydanlarda havasını.

Elinin altındaydı her isteği
Zira
“Han!” dediği yere han,
“Hamam!” dediği yere hamam yapacak ünlü dedeleri vardı
İhtiyaçlarının yanibaşında

Kuru kahveci Hoşafçı’nın tam karşısında gazozcu, dondurmacı
Manifaturacı Çöllü’nün bitişindeydi tatlıcısı, pastacısı

Baştan beri,
Onunla bölüştük her tayinimde
Memleketin her yanını
Kültürünü, coğrafyasını, tarihini, doğasını, manzarasını

Birlikte toplar ormanlardan çileğimizi, mantarımızı
Birlikte topladığımız kozalaklarla yakardık mangalımızı

Feryat, figan çıkmasa avazı, Kastamonu yaylalarında
Sırt üstü çimlere uzanan babasını ayağından yiyeceklerdi kesim
işçilerinin mandaları,

Şaşırp bağırmasa
Denizi taşıracaktı Datça’da
Yüzüstü deryaya atlayan, balina yavrusu kadıncağızın cüssesi.

Tasası değildir gönlünün
Ömrünün hiçbir yerinde kimselerin etlisi, sütlüsü

Baştan beri,
Hiç değişmedi devletten yana sohbetlerimizin ne türü, ne yönü
Dünyayı çeksen altından
Dağıtamazsın dikkatini ayıramazsın alnının teri, yüzünün akı, elinin
emeğiyle
Adım adım kazandığı işinin başından
Tenezzül etmez devletin kuruşuna
Tırnaklarıyla geldiği yerdeki alçak gönüllü duruşu
Verir devletine vergisini kuruşu kuruşuna
Oturur güle, oynaya işinin başına

Sert taşlarla da olsa işi
Taşlar kadar sert olsa da soyu, sülalesi
Hepsinden ayrıcalıklıdır
Yumuşak başlı, alçak gönüllü huyu
Belli ki Esin'i vardır yanında esinlendiği
Eşi yoktur eşinin
Ayrı birer peridir İmge'si, Ceren'i

Sevindim ağzından duyduğum sedir ormanları kurma fikrine.
En azından doğadan,
Bir ceylan budu gibi kanayan yaralarla koparılan taşlardan
kayalardan özür dilenir,
Örnek olur iyiden güzelden yana başkalarına diye.

DOĞA DOSTU ZERRİN'İMİZ

Hazıra konmuştuk
Bir kızımız daha olmuştu
Onun sıcakkanlı ruhuyla ısıtmıştık Afyon'un kışını
Bir imtihanlıkmış saltanatımız
Erse de, başının üstüne kondurduğu Murad'ına
Çıkarsa da kerevetlerine aslan gibi iki oğlunu
Yine de uçurmuş sayılmayız yuvamızdan
Bir ünlemelik komşuyken Antalya'da evlerimiz
Aynı attıkça birbirimizin dertlerine yüreklerimiz

Kucak açar sadakatlerine insandan fazla güvendiği
Dünyanın bizlerden önceki sessiz sahiplerine
Dert edinir dertlerini
Onlara ayırır koltuklarının, minderlerinin baş köşelerini
Saygıda kusur sayar sevgisine
Ortalıklarda ipini koparana ulu orta söyleniveren “kedi, köpek”
laflarını
Şahsına özeldir her birinin ismi
“Mimi”yse “Mimi”dir mesela kedisi
“Hayat”sa “Hayat”tır köpeği

Sadece o çeker sülalesinde şiirlerimin kahrını
Halasının havasını, tavrını taşır bizlere
Ceylanları kıskandıran mahzun yüzünde
Kimseleri üzemez iyi niyeti
Atmaya görsün bazı şeyleri içine
Dili susar
Gözlerine resmeder dertlerini!

LALE DEVRİ

Hem bende yaşar hayallerim
Hem fırsat kollar açığıma
Olur olmaz yerlerde rezil etmek için
Hele biri var ki içlerinde
Sığmaz ele avuca
Nerde görse bir lale
Veya faytonda feraceli bir dilber
Götürüp bırakıverir
Boğazın ortasındaki o üç sandallı meşhur iskeleye
Davetsiz gediklisi etti beni o mahallenin
Hep aynı manzara, gözlerimin önünde

Her sandalda, hep hazır bekler bir sazende,
Bir beyzade,
Birinde de mutlaka bu garip benzade

Bak, yine göründü yeni yetmesiyle
Buraların dillere destan Ermenisi
İskeleyi çınlatıyor kakhahaları
Tempo tutturuyor dalgalarla sandallara
Göğüslerle kalçalar
Görülmemiştir daha
Hiçbir dilberin her bir uzvunu sandaldakilere çarpa çarpa
yeniden tanıştırmadan
Geçip de yerine oturduğu

Yan sandalın konuğu
Şu faytondan inen feraceli dilber
Öyle bir çeker ki eteğini,
Gecelerden doğuyor sanırsın
Lale soğanı topuğunu
Davetiyesi gibidir kazara(!) düşürdüğü mendilinin
Gün boyu oralardan ayrılmayan kokusu

Artık âlemi kalmamıştır beklemenin
Çekilir kürekler Göksu'ya, Kâğıthane'ye
Ay utanır arından
Bulutlarla perdelenir ara ara

Avazı göklere çıkar
Şarkılarla gazellerin
Yıkar Boğaz'ın iki yakasını
Hop oturur, hop kalkar
Sabahlara kadar Marmara

Benimki;
Ne “Kedinin ulaşamadığı ciğere murdar” hikâyesi
Ne de
Atıp da koca Osmanlı'yı iki yosmalı bir kayığa
Sadece 12 yılıyla yargılamak, kınamak olamaz asla!

Ama sen,
Kuş sütüyle beslersen
Yıllarca kanını emdiğin aç milletin gözleri önünde onca dönmeyi,
devşirmeyi
Nasıl tutabilirsin ki gemini, gevenleri?
Hep kandıramazsın kimseyi
Gün olur, az gelir vezirlerinin, sadrazamlarının kelleleri bostancıbaşlarına
Bakmazlar gözlerinin yaşına
Patrona Halil gibi tellakların terliklerine takunyalarına
kovalatırsın saltanatını

Koy hepsini bir yana
Ahları var
Suçsuz, günahsız lalelerin
Öyle bir devirde aşüftelerle anılmasına
Sırf o yüzden
O gün bu gün
Alı al,
Moru mor biçarelerin!

ÖZAL DEVRİ

YAĞMA HASAN'IN BÖREĞİ

Bir de,
12 Eylül ürünü Özal'ları gördü bu garip ülke
Onlardı:
Milletin kalan ahlakını belinin ortasından kıranlar
Talandı zamanları
“Yağma Hasan'ın böreği”ydi fakir milletimin dışından tırnağından
artanlar

Bir yaşında bir kurumunun, çiçeği burnunda müdürüydüm
Yolgeçen hanı Afyon'un
Uçak olmadığından her yere
Kim, neresinden neresine gitse yurdumun
Ordan geçerci yolu
Orda görmüştüm devlet katındaki dostlarımın çokluğunu
Hiçbiri çiğneyip geçmezdi
İçi rahat etmezdi
En ünlü lokantalarının ortasında sormazsa hatırıma
Ezberlemiştik garsonlarla
kimlerin ,kimlerle gelip nerelerde, neleri sevdiğini
Hiç kaçırır olmazdı vaktini saatini
Zaten hiç önemli değildi öğün vakitleri
Açtı her zaman, hepsi
Bir haberleşme ağı kurulurdu bir gün önceden, rütbelerine göre
Garantiye alınırdı ziyaretleri
Kiminin özel kalemi
Kiminin beraberinde getirdiği hazır yiycileri marifetiyle
Misafirimize göreydi ikramın çeşidi

İl sınırında karşılanırdı bakanlık düzeyindekiler
Dizilirdik trafiği durdurulmuş yol üzerinde
Telefon tellerindeki kuşlar gibi
Gelirdi bir zaman sonra muhteremimiz
Sıradan sıkır, geçerdi ellerimizi birer birer
Artık kimlere nasipsek o gün
Orda çekilirdi kahrımız
Orda yenilir, içilir tıksırıncaya kadar
“Yağma Hasan’ın böreği”
Herkes silerdi ağzını
Düşerdi evinin yoluna gerisin geri
Kimselerin umurunda olmazdı,
Değirmenin suyunun nerden geldiği
Tencere kaynamazdı belki bazılarının evlerinde
Günlerce kapatılmayan hesaplar yüzünden

Çok tekliflerim oldu nazımın geçtiği vali ilgililere
Hazırda bekletilen 40 kişilik bir karşılama ekibiyle ilgili
Hem daha gösterişli olurdu
Hem bizler gidebilirdik işlerimize
Hem onlar bir tek telefonla toplardı hepsini
Zaten ne işi dert eden oluyordu içlerinde
Ne soran ve hatta ne de bilen
Dürbünle bile iki kilometreden bir yaşındaki fidanları seyredenleri
görmüştü gözlerim,
Yağmurlar çiselerken!

ZEUS ve ÖZAL AİLESİ

Hellen'in Baş Tanrısı Zeus'unkine benzetirim Özal ailesini
Birinin kadına, kızaydı hovardalığı
Bizimkinin devlet kesesinden eşine dostuna
Birinin Afrodit'iydi iflah olmazı
Zeyno'nun sadece zenginliğe, iyi markalı arabalaraydı sevdası
Poseidon'un dalgaları yerine, dinle korkutuyordu Amca Korkut
milleti
Bakanımız Yetim Hüsnü'ydü içlerinde en garibi

(Orasından burasından kırparak Apollon'a benzetecek değildik ya,
babasının katilini bir türlü bulamayan oğul Ahmet'i)

BaşTanrıça Hera'dan az değildi
Baş Papatya Semra Hanımefendi'nin kaprisleri
Kolay unutmam Isparta sınırında bizlere ettiğini
Orda da dizilmişti devletin ileri gelenleri yolun kenarına
Vali Beyimizin gözetiminde
Geldi, durdu, yolun ortasında, kocaman bir gemi gibi arabasıyla
Açıldı kapısı
Bir dev anası gibi indi içinden

Tuttu sol eliyle kapının üzerini
Kafdağı burnunun hizasından seyrederken karşı dağları
Lütfedip uzattı diğer mübarek ellini
Geçtik önünden birer birer, çok sevdiği şak şak tespihi gibi
Göz göze gelmeden
Hiç olmazsa kocası
Önümüzden geçerken yüzümüze baka baka sıkıyordu ellerimizi

Bu sefer de onlar kirletti
Papatya gibi bir güzelliğin beyazını
Bir devrin laleleri gibi.

Yine de,
Bir bildiği varmış “Rahmetli”nin milletimizle ilgili
İlmini yaptı
“Zenginim işini bilir” fikrinin mirasçıları
Onlar şimdi necip milletimin baş hırsızları
Kırk haramileri!

GREL'E (Baykuşlar Kümesi)

Gördün mü sevgili Gürel,
Ne günler gösterdi kahpe felek son demimizde?
Bir zamanlar semtinize yönünü dnemeyenler tünemiş
"Baykuşlar kümesi"ne dndrmüşler
Her gelip geişimizde aydınlanıp çıktığımız yerlerinizi
İçin yanar görsen
İşgale uğramış sanırsın
Boşunadır ne desem
Daha girişte karşılar seni
"Reis" dediklerinin iki duvara sığmayan sahte glşl iki resmi
Yeller esiyor şimdi yerinde
Emeklerinizin sergilendiğı duvar kitaplığımızın
Başına taş gibi düşmüş biri
Merdiven başına oturtmuşlar Menderes'i

Üst kata taşımışlar payitahtı
Müdür makamının tam karşısındaki iki kapıya dikmişler
Baba-oğul, iki padişahı
Tavanları deliyor saltanatlarının keyfi
Şerefymiş gibi Abdülhamid'in
Memleketimin iki katı vatanı satma huyu
Yetmemiş gibi babası Abdülmecid'in
Saray sevdası yüzünden boynumuza doladığı Düyun-ı Umumiye yılını

Nanik yapa yapa izliyorlardı her gelip geçeni
“Merak etmeyin, Cumhuriyet düşmanları olarak tekmilimiz birden
yeniden tepenizdeyiz” der gibi

Hangi haddini bilmezsin hinliğin?
Ulu önderimizin bir cami çıkışı 20 kişilik siyah beyaz resmini
Tam karşılarındaki kalabalık orman resimleri arasına gizleme fikri
Eminim, yüzüzlüğün ve vatan hainliğinin son padişahı Vahdettin’in de
Binanın yola bakan önyüzünde fırsat kolluyordur yeri

Boşuna mıydı,
O dillere destan devrimci “tam bağımsızlık kuşağınızın”
Dolmabahçe önlerinde
Amerikan askerlerini
Deniz’lerle beraber denizlere dökmeler?
Boşuna mıydı,
O yiğitlerin vatan uğruna
Güle güle kendi sehplarına artıkları tekmeler?!

ÇUBUK GELİN

Hizmet için seçmiŐti yerini
Ayağını Akdeniz'e uzatmıŐ
Anadolu'ya koymuŐtu elini
Bulutlarla da oynassa mağrur başı
Çağlara eđmiŐti ince belini
Torosların nazlı gelini
Ne bulursa doğadan oydu ss ps
Bazen anadan ryan
Bazen ince bir tld rts
Toprağı, kınasıydı elinin
Yolu, kıvrım kıvrım kuŐađı
Nergisi, kekiği kokusuydu terinin
Dayardı da yanağını melteminin ılgıt ılgıt nefesine
Kulak kesilirdi kekliğin son bestesine
İçi bir başka gülerdi gözlerinin
ıngıraklar, kavallar ninnisiydi evinin
Lakin kapandığını gören olmazdı gözlerinin
Ne kendine uykusu vardı, ne kolcusuna
Bir kahvesi eksikti garibin
Kendi kapısında kulu olduğu yolcusuna

Gökyüzü, yorganıydı, yıldız iŐlemeli
Ay ışığındaki heybetine ne demeli
Daha bir doğrulurdu da üstüne dizlerinin
Açar ellerini göklere
Dalardı uzaklara dua eder gibi

Bereket Tanrısı sanırdı kendini
Agzlyd yeŐilden yana
Zeytin, incir dizer gerdanına
Nar, portakal doldururdu koynuna

Not tutmuş birer birer
Boyunu aŐmıŐ defteri
Pek okunmuyor da eskiler
Neler gelmemiŐ başına

Kimlere değmemiş ki eli
Soyumuzu saklamış Karain’inde
Termessos’unda kafa tutmuş İskender’e

Daha dün Belbaşı’nda karşılaşmıştı Atamızı
Gül yüzlü, üç etekli Türkmen’iyle...

Şimdi görün o güzelin halini
Eşkîya dağa kaldırmış ağzı var, dili yok gelini
Çullanmışlar üstüne boylu boyunca
Pençeyi geçirmiş, tırnaklarıyla
Yine öç alıyor insanlık, iyiden, güzelden kendi huyunca
Kimi vurmuş kazmayı beline beline
Gerine gerine
Kimi kırmış bileğini, yırtmış eteğini
Darmadağın yüzü gözü
Toza toprağa bulanmış tacı
Bulutlar kapmış gelinliğini
Savaş yerine döndürmüşler her yerini
Doldurmuşlar dinamiti ciğerine ciğerine
Kekik yerine barut kokuyor her yerinden
Uçabilenler çoktan terketmiş yurdunu yuvasını
Kaçamayanların vay hâline
Sırasını bekliyor her biri toprağa dönmüş yüzleriyle
Titreye titreye
Dünya gelip geçiyor da yangının ortasından
Gözleri kör
Kulakları sağır herkesin
Ses çıkmıyor kimseden
Var olmasından başka suçu olmayan güzele

Hani bizdik Yaradan’dan ötürü yaratılanı seven
Hani hep yabandı çevre
İnsanlık bizdeydi sadece
Hani atalarımızdan emaneti geleceğimize?
Geç bunları bir kalem
Bitirmeden âlemin bizlere lütfedilen güzelliklerini
Uyku girmez insan denen kendi soyunun katillerinin gözlerine

KÖYLÜ

Tepedekilerle el eleyken tanııştım köylüyü
Selamı lütuf
Tenezzülüydü tebessümü
Erken koıtu zirveden

Ellerin üç elması yerine
Onu düşürmüştü göklerden felek kaderime

Kendime fazlayken kendi köylülüğüm
Sanırsın ilave emeklilik ikramiyem
Eksiğimizimiş meğer
On parmağında on hünermiş
Şimdi beraber ağlayıp beraber güldüğümüz
Yedivereni dost meclislerimizin

Sözlerinin maymuncuğudur
Kimselere değmeyen küfürleri

Bedeli vardır muhteremi sevmenin
Kaktüs çiçeği koklamak gibi
Hazır olmak gerek
Yardım beresi çekmeye

Bazen de eski bir radyoya benzetir kendini
Hiç belli olmaz sohbetin en koyu yerinde hangi telinin, neresinden koıtuğu
Döner sırtını, küser, oturur kaskatı
Bulana kadar dostları yerini
Sirke satar suratı
Göstermek ister gibi, sözleriyle seyrinin farkını
Işıkların ayaklarını kaydıran tepesinden bellidir, ebesinin ellerinden
başımın üstüne fırladığı

Sapiens'in yeni bir evrimi
Başka bir homo denemesi değilse eğer
Kimbilir ne kadar uğraştırmıştır Rabbimi
O kadar renklerine
Ne depo bırakmıştır aratmadık,
Ne kiler

Şeytandan tüy
Ummandan gönül
Keçiden inat
Dolunaydan yüz
Kelaynaktan tüy
Gemici fenerinden göz
Bir yanı şeker,
Bir yanı biber dil
İyi bir aşçıdan el
Ağustos böceğinden çene
Çok geliriz bu yüzden ikimiz bir meclise
Hak getire dinden, imandan
Duvara as nazarlık yerine

Bindirirsin de gecenin 12'sinde
Memleketin ödüllü rehberiyle
Cebinin beş parasıyla
Belediyenin batıya giden son otobüsüne
Yarı yolda indirilmezse maskesizliğinden
Dünyanın yuvarlaklığına güvenir doğuda varacağı evi için

Aslında pek farkımız yoktur da birbirimizden
Nazımızın fazla geçtiğindedir
Ona bu yazabildiklerimiz, söyleyebildiklerimiz!

EKİN ORAĞINDA ÖĞLEN YEMEĞİ

Hangi çiftçimizin tuttuysa duası o sene
Oldum olası iki yakası bir araya gelmeyen köylümün
Yağmuru bol, azdı çekirgesi
Baharın yeşil günlerinde bile
Sevine sevine dönerdi tarlalarımızdan babam rahmetli
Sanki O okur, üflerdi nazardan

Tırpan işlemediğinden
Taşımızdan kayamızdan
Orağa düşerdi işimizin tamamı
Erken girmiştik keşiye o yüzden
Hem iş çabuk ürerdi o kalabalıkta
Hem daha şenlikli geçerdi zaman
Kolay unutamam
Kara tarlanın ortasında
Tek başına
Kurşuni bir duman bulutu gibi duran
Boz Armut'un gölgesindeki öğle yemeğimizi

Zaten yarım saati geçmezdi evimizle arası
Anam yeni getirmişti
Üzeri yufkalarla kaplı buram buram bir tencere domatesli bulgur aşını
Herkes kendi taşıyla kırdıktan sonra kendi soğanının başını

Çarpıştırma çarpıştırma kaşığı
Döne Gelin'in kabını döndüre döndüre ezdiği kese yoğurdu
ayranında
Ve ardından
Aşüfte göğsü gibi elden dolaştırılan bakır tasta üfleye üfleye
üstünün

samanını

Bir güzel içtikten sonra Kirazlıdere'nin buz gibi suyunu
Artık kimse engelleyemezdi
Kimsenin bir saatlik uykusunu
Sigarasını içtikten sonra katılırdı o gruba Komşumuz Deli Memet
Değiştiremezdi 40 yıllık huyunu kimsenin hatırına.
Çıkarırdı tabakasından tütününü, kâğıdını
Özene bezene sarıp, diliyle de ıslatıp yapıştırdıktan sonra
Duman duman tütürürdü yorgunluğunu
Kuş tüyü gibi gelirdi ki her birine
Kollarına yastıkladıkları kesekler
Artık vız gelirdi
Döne Gelin'in veledinin zırlaması
Goca Veli'nin horlaması
Top atsan umurunda olmazdı kimsenin.

GÜLLER GİBİ

“Bana da yaz” dedi
Can dostum Gürel’in
Gözleri çocuk gözlü sevgili eşi
Eminim;
“Kendin şiiirsin” sözümü, bilgiçliğime verip geçtiğinden
Lakin görmemiştim,
Tanıştığım otuz seneden beri
Güldü mü,
Doğaya
İnsanlığa
Sanata
Cana
O’nun kadar dobra dobra
O’nun kadar canıgönülünden
O’nun gibi gözlerinin içi güller gibi gülen
Üzüldü mü, gelincikler gibi boynu bükülen
Kardeşten öte bir güzeliği!

KADIN

En yüce sanatın
En tepesindeki adıdır kadın
Tek başına yeter
Tanrı'nın Tanrılığına
Yaşam ırmağıdır hayatın
Geçtiği yerde baharı yaşatan

Nazar boncuğu gibi kalır
Analgının yanında diğer güzellikler
Dinlerden de, kitaplardan da binlerce sene önce
Dünyada ilk defa
Anadolu'nun o yaratıcı ruha armağanıdır
Toprak Ana Kibele'nin tanrılık tahtı

Gururudur köklerimin
Ana yurdu
Orta Asya'nın göklerinde bulduğu
Hatununu erine
Arıların, karıncaların kraliçeleri gibi koruttuğu
Gök Tanrı'sı.

Kadını sevmedi benim dinimin Tanrısı
Saymadı insandan
Yazdırmadı adını
Vazifelerini artırdı
Haklarını kısıtı adım adım

Bir yandan;
Cenneti vaat etti analıklarının ayakları altına
Bir yandan;
Sırtlarına sardı cehenneme çevirdiği ayaklarının altındaki
dünyalarını

Hem onlarla yarattı peygamberlerini
Kimini babalı
Kimini babasız
Ona ettirdi terbiyelerini
Hem güvenmedi,
İçerde aklına,
Dışarda sadakatine
Kendi doğurduklarına bıraktı idarelerini
Onlar bildi, kimi nasıl seçeceğini
Nerde örtünüp, nerde güleceğini
Küme küme kumalarla, cariyelerle donattı etraflarını

“Başkaları, onunla simgelerken en güzellerini,
Gözü bağlı dilberinin terazisine teslim ederken adaletini,
Onun eline verirken hürriyet heykellerinin meşalelerini,
Ödüllerle taçlandırırken aydınlanmadaki emeklerini”

Benimki;
Şahit istedi şahitliğine
Değer vermedi fikrine
Vardır diye Yaradan’ın arından, namusundan bir bildiği
Din belledi
Sevap belledi, fırsatçı kulları
Kâr bildi ettiklerini
Üstünde denedi insafsızlıklarının gücünü
Çarşaf denen geceyle örttü gündüzünü

Ya tercümede
Ya Kitap’a eli değenlerin
Çıkarıcı kasıtlarında arıyor insan aklı
Aynı Tanrı’nın kulları arasındaki bu kadar farkı
Yine de,
Hiç kesmedim umudumu
Bir gün hepsinin düzeleceğinden!

TORUNUM EGE

Sevgili Ege,
Doyamadan bebekliğine
Geçip oturdun karşımıza defter kitap
Bilirim!
Hem maharet
Hem cesaret ister de sana hitap
Zira; hiç belli olmaz da senin yanında
Hangi cmlem, neresinden, ne kadar fazla, ne kadar eksik
Hangi kelimemin kuyruğu uzun, kulağı kesik?
Bir de,
Telefonda kerpetenle zor alınırken ağzından iki kelime
Ben de bu sefer mektupta denemek istedim şansımı
Hem ben düşüne düşüne yazarım canımın istediğini
Hem sen canın istediğinde okursun, istediğin yerini
Bir de,
Haberin yok galiba
Son günlerde senin yüzünden neler işittiğimden
Huylarım varmış sana benzeyen
Duymazdan geliyormuşum içime gelmeyen şeyleri

İddiası vardı ellerimizde büyüyen babanın, evlat yetiştirmekle ilgili
Gözünden sakınırdı
Kıyamazdı sana.

Gelişin sürpriz, neşe
Gidişin derttir bize
Hani uğurlarız ya Antalya'dan
“Güle güle gidin.

Yeniden sağlıklı kavuşalım” diye diye
Su dökeriz ya ardınızdan
Döner dönmez evimize
Açar açmaz kapımızı
Unutulmuş onlarca Ege buluruz evimizin her köşesinde
Kimi hâlâ oturuyor olur salonun ikili koltuğunda
Dizlerini çekmiş karnına, elinde tabletiyle
Kimi yatmadan önce dişlerini fırçalar
Kimi zil çalar yemek saatinde
Kimi elektrik düğmeleriyle oynar
Laf atarız onlara, yeni bir şey öğreneceğimizde

Hele biri var ki içlerinde
Hep kitap okur yatağının üzerinde
Yüzükoyun uzanmış
Bir avcunu desteklemiş çenesine
Çevirmeye çalışır sayfalarını diğer eliyle
Ayaklarını diker tavana
Farkında olmadan sürter durur birbirine
Parmaklarımızın uçlarına basa geçeriz kapısının önünden
Rahatsız etmeyelim diye

Ayrıca bizim de var
Yıllardan beri yanımızda getirdiğimiz birbirinden güzel Ege’lerimiz
Kimi evden çıkarken bebek arabalı, eli yapraklı
Kimi Kalamış Parklı, salıncaklı
Kimi güler yüzlü, kimi ağlamaklı
İşte sen biraz daha uzayıp, biraz daha büyüyüp yeniden gelene kadar
Onlarla oyalanıyoruz bizler de...

AZİZ'İN AZİZLİĞİ

Ziyaretine gitmiştik
Kızıyla, sevgili eşimle
Azizlerden Aziz bir arkadaşımın İzmir'deki evine
Omuzundaki mavili kuşuyla karşıladı
Kardeşlerimden kardeş sevgili Aynur'u
Hava atmakla suçladım
“Görürsün” dedi.
Daha yudumlarken kahvemizi
Başladı seninki maharetlerini sergilemeye
“Hoşgeldin cicim,
Nasılsın görmeyeli?
Seni çok özledim.”
Daha bir sürü iltifatlar
Bir sürü benzeri hasretlik sözleri
Susturamadım gevezeyi
Yemedik içmedik
Gider gitmez Ankara'ya
Samanpazarı'nda aldık soluğu

Aynısından aldık kuşun
Birkaç hafta geçti geçmedi aradan
Bir sabah ben yalnız başıma dönerken yatağında
Salondan sesini duydum
Uyku sersemliğinde sevgili eşimin
“Hoş geldin cicim.
Nasılsın görmeyeli?”
Ne duymuşsa İzmir’den
Çoktan unutmuşum kuşumuzu
Ayıplanası bir kıskançlıkla doğruldum yerimden
Gördüm ki kapının aralığından
Koymuş kafesi karşısına
Konuşturmaya çalışıyordu
Aynen ordan duyduklarıyla
Dedim ki utancımдан
Sen o dille onu öyle konuşturana kadar
Bana öyle konuş
Ben kuş gibi öterim sana!

SEVGİ RENKLERİ

Sevmektir yaşamak
Olmakla olmamanın bıçaksırtı farkıyla geldiğin dünyaya
“Yaradılış armağanı” olarak
Yanımda getirdiğin en değerli cevherindir sevgi
En güzel rengidir
Bir ucunu başkalarının gerdiği yaşam ipinin.
O ipin avucunda biriken yumağıdır hayat
İçindeki sevgi renklerin kadardır kıymeti
Farkı yoktur kaderin elinde; kedinin oyuncağından
Hiç belli olmaz nerede, nasıl kopacağı!
O ana,
    O koca ağzını,
        Büyük bir iştahla,
            Sonuna kadar açmışken
Seni bir lokma gibi gören toprak
Ve:
Her anına ancak bir fırsat tanırken zaman
Senin ancak;
Ucu elindeyken ipin
Sevgi renklerine yeter gücün

Kurumuş pınarlara benzer sevgisizlikler
Çiçekleri solmuş,
Kuşları çoktan uçmuş.
Ne bir anlık pişmanlıkları vardır başkalarına,
Ne bir damla gözyaşları

“Sev!” diye başlar
Dinimizden önceki kitaplar
Mayasıdır sevgi sevginin
Aynasıdır sevgide kişi karşısındakinin
İster Yaradan’dan
İster yaratılandan olsun sebebi
Her şeye inat
Sevebildiğin kadardır insanlığın
İnsanlığın kadardır dünya!

Ne zoru vardır her çeşidinin
Ne kimsenin iznine ihtiyacı
“Sevmenin tam vakti”dir her zaman
Sevmeye başladığın yerden işlemeye başlar
Mutluluğun saati!

ÇÖPE ATTIM

pe attım,
Demokrasinin katili bu seçim sonrası
Nem varsa
İnsana, insanlığa dair

Boşunaymış meğer
O;
Koca koca ağızların
Meydan meydan kelimesini kaırmadığım ahkâmları
Boşunaymış
Kanal kanal
Sabahlara kadar uyumadan başlarını beklediğim tartışmaların lafları

Dargınım okullarıma, hocalarıma
Dünyaları sığdırdılar da, o zorluklarda, bilgi fakiri koltuklarına
Ne hayaller kurdurdular da geleceğimizle ilgili
İyiden güzelden yana
Söylemedi hiçbiri dilinden dudağına
“Artık bir yerden sonra
O ar, namus, haya denen şeylerin bu kalabalıkta herkese
yetmeyeceğini”
Ve “Asıl onların baştacı edileceğini”
Varımızı yoğumuzu bitirene kadar tepemizde tepineceğini
Karınları doysa doymayacağını gözlerinin

Bu sefer başka yandı içim
Ölüden yok sayılır farkım
Kapattım dışarıya pencerelerimi
Artık kendime ayırdım kendimi.

AYDOĞAN

Mesleğimin son senesinde dert edinmiştim
Çocuklarımın derslerini
Geçmiş hizmetlerime ödül gibi gönderildiğim Antalya’da
Başlatmamışlardı görevime
“Sakıncalı!” bulmuşlardı
Arkadaşım milletvekilinin seçim bölgesinde
Amirlik koltuklarına elleriyle oturttuğu kulları

Tam bu uğraşlarımın göbeğinde
Dibimde bitiverdi
Gökten düşmüş gibi
Sayın Türedi hazretleri

Ne ismini duymuştum o güne kadar
Ne görmüştüm milli parkla ilgili bir hizmetini
Derdi de değildi zaten beyefendinin
Demek ki o varmış o zaman
Yıllarının emeği
Çocukların dirliğini düzenini bozmayan
Öğrenirdi gerekirse her şeyi
Hem belli mi olurdu memlekette
Keserin de, sapın da kimlere, nasıl dönüp dönmeyeceği?

Sırt sırta da olsa herkesin bildiği politikalarımız
Aynı işi bölüştük kısa bir süre
O muavin, ben müdür
Kapılarımızdan gülerdi odalarımız birbirine
Ne kızıp küsecek vaktimiz oldu
Ne koruyup kollayacak tanıdıklarımız.

Tutkalmızıdı kulluklarına doymayan amirlerimizin
Fıkraları aratmayan acınası düşmanlıkları

Eksilmedi peşimden
Kumar odasında milletimin işlerini düşünen
Vekilimin gölgesi
Zaten elimdeydi emeklilik dilekçem
Ve;
Hayatla ilgili hiçbi şey öğrenemedim sayın muavinimden
Emekli ettim kendimi
Çok sevdiğim mesleğimden

30 seneye yaklaştı ben ayrılalı
Daha az zamanda
Her sene başka bir yere ekilmiştim
Geçmedi beyefendinin iki yataklı kamyonu, Çubukbeli'nden yukarı
Yürümedi ayakları
Otuz basamaktan fazlasını
Demirbaşığıdı
Amirlik makamına yakın, iki itibarlı odanın
Ve hâlâ el üstünde tutulanı
En akıl danışılanı idaresinin

Eminim elleriyle seçtiği lojmanın ikiyi geçmediğinden
Gelinlik oldu, iki yaşında bıraktığım kraliçesi
Askerden geldi nerdeyse iki sene sonra doğan şehzadesi
O istemedikçe
İki dünya bi araya gelse
Kimse kıpırdatamaz muhteremi yerinden

Netice;

İki durup bi düşünmeli “Aydoğan” demeden
Buzdağının üstüdür görüneni

Âlemi sığdırır iki düşünüp bi attığı adımlarının arasına
Kırmaz kimseyi
Zaman ayırır dostluklarına
Çok iyi bilir hangi çayın taşıyla hangi kuşun vurulacağını

Hani derler ya: “Ev alma komşu al!”
Önce ev yapar, tasarımı kendinden
Yattığı yerden Akdeniz’i seyreden
Sonra komşu arar kendine, dört başı mamur sofralar düzenleyen
Beni de çağırır ya ara ara
Yörük sırtından kurbanlara
Kimbilir neler vardır
“Tilki kurnazlığı”ndan değil, “tavşan uysallığı”ndaki kafasında!
Çocuklarına çevre aramaktan tut da,
Sohbetin güzelliğine
Ve de artık,
“Ne çıkarsa bahtına” kadar.
Onun da geldi ya emekliliğine sıra
Umurunda değildir artık Ali’nin geldiği, Veli’nin gittiği...
Gülüydür içinden tayin masallarına!

BAŞMÜDÜRLÜK ve LİYAKAT

Yanı başımızdaki Akdeniz Üniversitesi'nin bir sunumuna götürmüştüm
dostumu

Biz girdiğimizde salona
Yüzlerce insanın karşısında
Eline tutuşturulan kâğıttan bildiri gibi bir şeyleri okumaya çalışıyordu
adamcağızın biri

Ne zaman ayırsa satırlarından gözlerini
Gezdirse biraz üstümüzde
Bir hâl oluyordu dönüp aynı yerlerini bulana kadar
Kahkahalara boğuyordu salondakileri

Kendi de gülüyordu pişkinliğe vurdurup
Başmüdürümüş dünya kenti Antalya'mızın
Yetişemiyordu o kocaman makamının küçücük imdadına
Bıçareliğinin becerisi, kültürü
Dolduramıyordu renkleri o kadar bol ormancılıkta
Fıkra gibi, şiir gibi, sanat gibi, hatıra gibi şeylerle o kısacık zamanı

Her tartışmada değişmiyordu durum
Terler basıyordu oturduğum yerde
Yerlere geçiyordu yüzüm, değişik mesleklerin önünde
Yer yarılıp giremiyordum içine
Engeldi boyumla, en arka sıralardaki yerim
Kimselere görünmeden oralardan sıvışıp gitmeme

Hadi, böylelerinin cahil cesaretinden öte bir seviyesiydi
Yüksek mevkilerdeki tanıdıklarından
Öyle makamları dilenebilmeleri
Mesleğiyle ilgili
İki lafa gücü yetmeyen LİYAKATSİZ'leri
Antalya gibi bir yerde, onca adamla aynı sıraya oturtan
Gözleri, gönülleri körlere ne demeli?!

“Başmüdür” dedin mi eskiden
Görmeden düğmelerimizi ilikleten bir saygıyı yaşadık önünden,
ardından
İtibarımız olurdu dışarda güzelliklerle anılan adı
Çevresi onu
O çevresini tanırdı
İkinci bir eğitmeniydi mesleğimizin!

FATİH ORMANI ve KÖPRÜ

Bedeli ağırdı
Şehrin reisine üçüncü köprüden bahsetmenin
Düşman bellerdi
Kükrederdi aslanlar gibi
Ters getirirdi adama kepçesini
Pişman ederdi doğduğuna
Vururdu masasına yumruğunu
“İhanettir!” derdi
-Adını her yerde tepe tepe kullandığı, şerefine görkemli kutlamalar
düzenlediği- Fatih’in emanetine
“Kurban etmektir” derdi
“Şehrin son akciğerlerini”
Gözleri doymayan rantçıların para hırslı projelerine

Göğsüm kabara kabara, imrene imrene dinlerdim
O’ndan öğrenir gibiydim mesleğimin eksikliğini
Bilmez miydi o günlerin çevre dostu,
İçinde okulumun da olduğu
“Orman” denen o mucizenin
Aslında,
Adına “doğal denge” denen binlerce yıllık karşılıklı özverili kardeşliğin
Kendi içinde mutlu bir ailesi olduğunu?

Bilmez miydi,
O 21’indeki bilge Sultanın
O çağlarını aşan meşhur
“Ormanından dal koparanın”la başlayan fermanyla neyi koruduğunu

O yüzden oraların
Dünyada eşi olmayan,
Fatih'in adına yaşıatılan “doğaseverlik abidesi” olduğunu

Görmez miydi,
Her gittiğinde
Ağaçların diplerinde
Ceylanlar gibi dinlenen bentleriyle
Bizans'tan beri
Dünyanın en güzel imbiğinden şehre su gönderen
Koca Sinan'ın o muhteşem kemerlerini

Nelere kadirse
Putlar kırılırken ceplerde unutulmuş o namussuz para
Çok sular geçirmiş ki beş yılda köprülerin altlarından
Unutturdu sözlerin hepsini
Okutmadı tozdan dumandan 500 yıllık fermanı
Hiç bakmadı gözünün yaşına
Çiğnetiverdi uçtan uca Boğaz'ın o kuğu boynundaki o zümrüt gerdanlığı
Yavuz'un beton ayaklarına
Sanki Fatih, köprü olsa geçermiş gibi üstünden
Geçmiş kulağında küpe olan torunu
Uçabilenler uçtu yuvalarından
Sonunda “haram” dedikleri domuzlara da yüzmeyi öğretiler
Boğazın sularında
Şerlerinden kaçarken
Rumeli'den Anadolu'ya!

BAŞAK

Mevsimlerimizin solmayan çiçeği,
Sevgilerimizin yaşayan abidesidir Başak
Su gibi berrak
İçleri gülen ahu gözleriyle bakar dünyaya
Ege'den Karadeniz'e, kökleri derinlerdeki kültürlerin
Deryalar imbiğinden süzülen duru bir damlasıdır Marmara'da
Ne kin, ne kir, ne öfke barındırır ruhunda
Işıktır çevresine
Âşıktır insanlığa
En büyük tutkusudur
Biricik torunuma analığı, arkadaşlığı
Gönül dostudur ailemizin
Onurdur kalemime O'nu yazmak
Lakin sayfalar güler lafının fazlasına
“Gelinim” diyemem
Ötedir evlatlarımdan
Övüp de nazar değiremem
Susup da giremem günahına!

OĞLUM SERHAN

Eğridir Gölü manzarasıyla beslendi ana karnında
O da, karların eline doğdu ablası gibi
İş bitim düdüğünü beklemesinden belliydi sabrı

Koşu yolundaki komandoların “Yaylalar yaylalar” türküsüydü
Sabah uykularının ninnisi
O da kucağımızda başladı yurdu dolaşmaya
Onun da her yaşına ayrı bir yerini düşürdü memleketimin
Dokuz köyden kovduran dilim

İlk adımlarında kendi buldu çikolatasının yolunu
Kimselere bükmeden Isparta’da boynunu
Uzatıp istediğine parmağını
Yazdırıp geçti defterimize

“Mavi sürgün” dese de bazıları
Güzelliklerinden fazlaydı Muğla’nın çocuklarımdan aldıkları
Bodrum’dan kiraladığımı sansa da evimizi ilk anda sevgili eşim
Şehrin hemen girişindeki bir yerin yarı bodrumlu katıydı paramın tercihi
Orda yaşadı çocuk ruhları 12 Eylül’ün suratsızlığını
Daha ilk haftası

Bir manga askerin bir gece yarısı baskınında
Yumruklarla, tekmelerle kırmaya kalktıklarında kapımızı
Ne dolaplarımızda saklayacak yer bulabilmiştik onları
O telaşla
Ne yataklarımızın altında
Anladıklarında aradıklarının yazlıktaki ev sahibimizin oğlu olduğunu
Sadece “Adamlar korktu!” lafını bırakıp ayrıldılar
Kim vurduya gitme korkusunun yüreklerimizi ağzımıza getirdiği
yerlerinden
Geldikleri karanlıklara doğru

Aynı evin kuduzuydu birinde paçasını delen
Gözleriydi Bodrum yolu üstündeki Güvercinlik’te gözlere gelen
Orda da yüzüne atmıştı pençesini, başka bir dostumuzun başka bir köpeği
Taa o günlerimizin eksiğidir bir gözünün iki kirpiği
Gık dememişti
Benim korkudan vazgeçtiğim iğnelerin hiçbirine

Alışamadan ayrıldı öğretmenlerine
Antalya’nın yeni başladığı okulundan
Dokuz sene kaldığımız Afyon’da bile bozmadık alışkanlıklarımızı
Üç ayrı eve taşındık eşyamızı
Sonuncusundaki kargaşada çaldırdık bisikletini

Boyunu aşan davullarla kutladık bayramlarımızı
Kocatepe’nin, Dumlupınar’ın, Tınaztepe’nin siperlerinde tanıdık tarihimizi

Atamızı andık son günlerinde fırsat bulup da gidemediği
Eskişehir ormanlarında

Gezdiğimiz yerlerde farketmeden öğrenmişti çok sevdiği sürücülüğü
Becerememişti kaçmayı köyümüzün imamının bayram namazındaki
şahsıma özel vaazından
Lakin o kurtarılmıştı en azından
Fakülte yolundaki otobüstekilerle rüyalarımın küfürlü ağzından

Apollon'u andırırdı bukleli saçlarıyla
Sayesinde geziyoruz şimdi
Elinin traşı, dazlak kafasıyla, eksik kalan yerlerimizi
Her biri ayrı bir gül goncası gelinimle, torunumla
Edremit Körfezimin Kaz Dağlarına karşı
Gemi Yatağı'ndaki evlerinin damında
Beraber doğuruyoruz
Yaz ortalarındaki dolunayları
Beraber buluyoruz
Şehir ışıklarına çaldırdığımız yıldızlarımızı
Beraber batırıyoruz
Balkonlarından göz kırpa kırpa batan kan kırmızı akşamların
güneşlerini

Başımda bekliyor 12 yaşındaki oğlu
Keyfimin kahvesi için
Pişirmese de 40 yılı geçkin sayılır sormasının hatırı

İddiası vardı:
Benimle evlat yetiştirmekle ilgili
Memnun değilmiş gibi cümle âlem
Kendine verdiğim terbiyeden!

KIZIM SİBEL

Haberini alır almaz geleceğinin
Kapısının önüne çekildi “Küçük Hanımefendi”nin yaylı arabası
En iyisindendi markası
Dosta düşmana karşı(!)

Anası bir doğurdu,
Anasının evinde,
Ebesinin eline, sobalarının başında

Ben dokuz, Ankara’nın kışında
Sabahtan “acele” yazdırdığım postane köşelerindeki telefonun başında
Akşama doğru gelene kadar
Kucağına doğduğu “İyilik Meleği” Nuran kardeşimden müjdesi

Diyecek yoktu artık o saatten sonraki kız babasının keyfine
Annesinin kurtulduğuna ayrı
Kız olduğuna ayrı
Sağlıklarına ayırdı sevincim

Askerlik zoru
Ancak hafta sonu görebilmiştik birbirimizi
Aylar önceden mektuplarla arandı da,
En son Anadolu’nun İlk Tanrısı Kibebe’nin üstünde kaldı adı
Erzurum’dan beraber aldık teskeremizi
Kastamonu’nun en iyi ormanlarında geçirdik üç senelik şefliğimizi
Orda doldururdu kucağına, bodrumda bulduğu köpek eniklerini

Uyutmazdı sabahlara kadar
Yatağımızın üstünde tepine tepine söylemeden
O günlerin gözdesi
“Kabağı da boynuma takarım aman” kantosunu

Bol bulduğu
Avuç avuç tereyağıyla yağlardı
Ankara yolunda son paramla aldırıldığı Dldl’n
Mantarlar, çilekler toplardık ormanlardan

Ayrı bir hikâyedir dedesinin Ankara Garı'nda şakadan kaybolup da kendini döne döne aratması

Gölünde yüzdük Eğridir'in, Tünektepe'nin komandoları nöbetçiliğinde
Çok turfanda kirazlar yedirirdi oyun rüşveti
Açıkgöz arkadaşlarına
Sabahlara kadar ne bulursak seyrederdik ilk televizyonumuzda.

Gül bahçelerinde gezindik Isparta'nın
Pek ayrılmadık su başlarından
Kamplar kurduk Muğla'nın koylarında
Kuduz köpeklerine kaptırdık paçalarımızı

Daha sırtımızı ısıtmadan Antalya'nın güneşi
Yüzümüzü tanımadan denizi
Afyon'da aldık soluğu
Tiyatrolarında oynadık hürriyetle ilgili

Politikacıların cirit attığı mesleğimde
Dokuz köyden kovduran dilimin üstünde gezdi memleketi
Getirdiklerinden fazlaydı her bir yerin götürdükleri

Hep horlandılar
Ders yılı ortalarında katıldıkları sınıflarında
Hâlâ silemediler
Yandaşlıklarını üstlerinde gösterme sevdalısı bazı zavallı öğretmenlerinin
çocuk ruhlarında açtıkları yaralarını

Zerre ödün vermez doğrularından
Bilmez sır saklamayı
Açık boyacısıdır âlemin
Dert edinir dostlarının dertlerini
Lakin, bulmakta zorlanır karşısında benzerlerini
İyi bir boksör gibidir, kolay yakalar açıklarını
En büyük gönül yaralarındır
Zordakilerin çıkmazları.

NİMET'İM

Elli seneyi geçti evliliğimiz
Szlerimizde kalmadı
“İyi günde, kötü günde “(!) beraberliğimiz.
Eşim değil, sevgilimdir her zaman

Şiirlerini yazar,
Resimlerini izerim zaman zaman
Kalemlerim zorlanır ahu gözlerinde

İlk günden yoktu zaten
Gözünün üstünde kaşı

Sevdim diye
Verivermediler hemen
Boyuma bosuma bakıp.
Az sormadılar önümden ardımdan
“Neyin nesi, kimin fesi?”

Bilmem, beni sevmedi
Bilmem, kızlarını kıskandı
İli ayrı davrandı
Mahallesi ayrı
Tafirasından geçilmezdi havasının
Bana saklardı karını kışını
Gln taşırdı inadından o sene!

Dili olsa söylese
dibek'in o ünlü yokuşu
Kaç kez ptrdğn
Buz pistine döndürdüğü
Evlerinin nn

Dilim sussa
Havuca dönen burnum kaçırırdı ağzından
Ayazlarının neler çektiğini

Aşktı bu
Vız gelirdi de hepsi
Dağları delmiyorduk ya sonunda
Ferhat gibi

Lakin her gelişimde
İmtihanlarım olurdu
O güne kadar görmediğim
Her biri işinin ehli
Kılı kırk yaran
Hiçbiri burunlarından kıl aldırmayan
Aile meclisleri önünde

Kamerayı geçirdi her birinin gözleri
Kimi ruhumun
Kimi bedenimin resmini çekerdi

Hiç unutmam birinde
Dizinin dibinden eksik etmediği teyzesinin ettiğini
Çıkartıp da siyah camlı gözlüğümü kadınların önünde
-sudan bahanelerle-
Çevresine;
“Bakin işte, birşey yokmuş damadımızın gözlerinde” der gibi
Sabrımı denediğini

İkidir beyni
Biriyle bulmaca çözerken
Bilemezsin diğeriyle izlendiğini

Tuzak gibidir akrabalarına sözleri
Yanılıp da atlayıverirsen bir yerinde
Anında yedi sülalene ödetir hesabını

Yoktur saklısı gizlisi
Hiç derdi değildir
Kimsenin etlisi sütlüsü
Bir kırmızı balon, bir mavi boncukla değiştirebilirsin
İçindeki çocukla en koyu küskünlüğünü

Hani derler ya; “kitap gibi”
Ona göre dir o laf
Gecenin en karanlığında el yordamıyla bulursun istediğini

Ortadandır notu herkese
Benim gibi bir merhabayla “en iyi” deyip de
Şaşırp kalmaz sonunda

Hiç eğdirmedi başımızı öne
Çocuklarımıza verdiği terbiye

Sitem eder de her aklına geldiğinde:
Ya bülbülün diline,
Ya eğilmeyen belime bulur da kabahatin büyüğünü
-Sık sık değişen görev yerlerimizle ilgili-
Söyemez nedense hiçbirinde
Dilinden dudağına
Memleketin tarihini, coğrafyasını yerlerinde,
Yeni yeni dostlarıyla bir bir öğrendiğini
Gerçi; hava hoştu da benim için
Nasl’olsa ezberlemişti eşyamız yıllar yılı
Kutularındaki yerlerini
Bir “marş marş” a kalırdı gerisi
Onun parmaklarına oluyordu her yerde olanlar
Kısalıp uzayan perde boylarından tut da
Çocuklarımızın formalarına kadar!

TERK EDİLMİŞ SANDAL

Uzatıvermişler yüz üstü,
Sahilin kuytu bir yerindeki çakılların üstüne
Sehpadan koparılmış bir suçlu gibi
Öylece yatıyordu boynunun ipiyle
Masa yerine kullandık sırtını birkaç kere
Rakı döktük, şarap döktük üstüne
İçirir gibi
Belki iki laf ederiz diye eskilerden
“Bana mısın?” demedi
Küsmüş gibiydi feleğine

Kendisi değilmiydi,
Daha dün
Atıp atıp güzelleri koynuna
Şarkılarla, gazellerle
“Bu koy benim, şu mehtap senin”
Geçerken yanımızdan, bir selâmı çok gören

Böyle eder işte elin oğlu
Bitiverince işi
Çekiverir ipini
Kirlî bir mendil gibi
Atıverir bir köşeye!

EGE'YE MİSAFİRLİK

Yaz ortası misafiryidim Ege'nin
Ellerimin parmakları kadardı beldesinin evleri
Üstümde bulutları süpürülmüş pırıl pırıl bir gökyüzü
Özlem giderdik
Sessizliği dinledik gönlümüzce
Şehir ışıklarının yıllar önce çocukluğumdan çalıp çalıp götürdüğü
O yıldızlı gecelerimden biriyle

Gün ağarırken fark ettim
Sol yanımdaki meyhanenin akşamdan kalması gibi
Yeşil yorganının altında kıvrılmış yatan o ince yarımadayı
Sabahın ilk ışıklarında
Koyundaki sandallara çarpıla çarpıla yalpalıyordu hâlâ
Sudaki hayali

Düşüne düşünce yazmaya çalışıyor gibiydi
İmbatının yumuşak uçlu kalemiyle
Köpük köpük, çizgi çizgi yüzüne
Bitmemiş hikâyelerini
O bilge medeniyetler denizi

Göklerle denizin boydan boya bir fermuarı gibiydi karşımızda
Tanrılar Dağı İda
Görür gibiydim mor bir tülün arkasından
İlk güzellik yarışmasının çıplak güzellerinden
Tanrıça Hera'yı, Atena'yı, Afrodit'i
Kimbilir kaç kez yıkanmışlardı bu sulara

Şuh bir kadın kadar davetkârdı Edremit Körfezi
Binlerce yıllık sevgilisi Anadolu'nun kollarında

Tarihinin nişanesi gibi asılıyordu ufkuna
Kızıl akşamlarının altın güneşi
Tutuşturdu sanırsın battığı yerden denizi

Yer yer, ara ara
İstedığı yerden girerdi martılar manzarama

Bir yanımda
Dalgaları dağlara tırmanan zeytinlikler okyanusunda
bulurdum kendimi
Bazen rüzgârlarla kulaç atar gibi olurdu üstlerinde
Bazen dans eder gibi
Dağıtıp dağıtıp topladığı saçlarının ahenginde

Altındaki kültürlerin toprak genindedir mutlaka
Yüzleri bir başka gülüyor buralarda insanların
Ege'de pazar yok galiba
“Budalalığın maskesi” asık surata!

FAKİRİN SOFRASI

Bir mrlk ibadetten sayarım
ç günlük misafiri olduğum dünyanın
Nimetleriyle yaşadığım dolu dolu zamanlarını.
Sormasın bi Allah'ın kulu
Benim gibi cebi delik çulsuzun böylesi mutluluğunu

Her Şeyden nce
Hızırın eli dolaşır
Halil İbrahim bereketli soframızın üstünde
Göklerden düşse bizimkilerden biri elindeki bir ufak ŐiŐesiyle
İneceği yerlerin gölgesinde serilir kuş sütlü çilingir sofrası.

Feleğin çemberini
Eğdirsem de başımda
Eğmedim belimi
Bkmedim boynumu bir kez
Tasası olmadı kimsenin ekmeğimde aşımda.

Yeniden keşfine çalışmam
Elma hırsızlığından tescilli yoldaşım Adem'den beri
znn ruhu üzüm suyu olan güzelliklerin.
İzlerinden giderim sadece
Kendimden nceki byklerimin
Hikayelerinin göğsünde dinlenir dertlerim

Kâh Hayyam'ın murabbalarıyla,
Kâh Neyzen'in çorba tasıyla içerim
Kâh Nesimi'yle iner çıkarım gökyüzüne
Kâh Kerahat vakti saatisi Abbas'ın uçan halısıyla Beşiktaş'tan
getirmeye giderim
Őairin sevgilisini

Bazen yalnız başıma,
Bazen dostla arkadaşla
“Bir tek daha ver” diye diye sakilerime
Sıkışırım sandallarının bir kenarına
Mehtabı seyrederim Heybeli’de
Huzur ararım şarkılarla Kalamış’da

Ve ayrıca bir defterim var benim
Asıl hane sahibinin daha gelirken elime tutuşturduğu.
Hesabım var zulasında
Vadesi ahirette
Miktarı limitsiz
Ucu açık
Yazdırıp geçerim zor zamanlarımda
Dostlar meclisinin “Muhabbet neş’esi”yle
Ucu açılmamış sevgiler kalemime
Sarı Çizmeli Memedağası değilim ya sonuçta Rabbimin.
Elinde zaten herşeyim.
Bilirim şakası yoktur,
Suçüstünden müebbet tıkıverir içeri.
Üstelik buradaki adresim belli, telefonum belli
Huriler meydanının ortasından göz kırpa kırpa
Akan şarap nehrinin kıyısındaki konumum belli.
Öderim aynıyla borçlarımı
Cennetin bahçelerinde
Şarabıysa,
Maşrabasına Main Irmağı’nın göz değmedik kevselerinden güğüm
güğüm, bakraç bakraç
Güzeliyse,
Sabahtan sabaha el değmediklerinden istediği kadar.

Ç YİĞİTLER

Ne zaman otursam
Ata armağanı, iki yudumluk masama
Boğazıma dizerler yiyip itiklerimi tam karşımdan
Düğüm düğüm, lokma lokma.
Resimleri erevelerine
Güzellikleri resimlerine sığmayan
Tam bağımsızlık kahramanı  gln
Yüreğime hançer hançer saplanan bakışları.

Elleri ayaklarına dolaşır hatıraları önünde
Hayallerimin, duygularımın, tutkularımın,
Umutlarımın sarmalında bulurum kendimi

Zaman olur, yaşım utanır
Her birini e katlayan yıllarından
Dişe dokunur bir işe yaramamış gibi fazlası

Zaman olur, gururlanırım
Peşimizden gelen kuşakla
Aynı gönül yolculuğundan

Zaman olur, kıskanırım
Milletime,
Düğüne gider gibi lme giden sevgilerini

Zaman olur,
Alır başımı giderim Samsun 'a
Girerim kollarına
Onlarla yürürüm Atamın izlerinden
Güneşler doğura doğura
Gümüş derelerin ufuklarından
Ölümsüzlüğün yeri Anıtkabir'e kadar

Zaman olur, umutlanırım
Birden huzur dolar iime
Onurlu mayaların izlerinden beklerim
Dip dalgalarımızın kabarmasını

Zaman olur, mahkeme salonlarında bulurum kendimi
Savunma yerine, yargılarken görür gözlerim
Düzmece mahkemelerin, ısmarlama hâkimlerini
Ölüme inat
Aristo gibi not düşe düşe insanlık tarihine
Göstere göstere
Milletlerin şanlı tarihlerinin cellatların kırılan kalemleriyle değil,
Kahramanlarının asil kanlarıyla yazıldığını!

Sanki;
Resim çektirirken almış gibiydiler adlarını

O;
En baştaki yeşil parkalı
Beyaz kürk yakalı insan güzelinin
DENİZ'lerin dalgalardan sonraki sütlüman enginliği vardı
Ceylan bakışlı, duru yüzünde

Kavruk benizli, kara bıyıklı
Hedefine kilitli gözleriyle
Bir Anadolu aslanıydı diğer baştaki

Kapatamıyordu çocuksu yüzünün masumiyeti
Ortadakinin ölümüne inanmışlığını

Başları dik gidebilmek için sehpaalarına
Başkalarının hayrına tuttukları ölüm oruçlarını bozdular son günlerinde

Alacağı çoğaldı milletimin
Vaktinden önce derilmiş gül bahçelerinden
Zamanlar geçer, yerleri değişir herkesin
Kimi ayrıldığında unutulur görevlerinden
Kimi ölür de kurtulur çevresinin hor bakışlarından

Lakin,
Hep aynı yaşta
Aynı güler yüzleriyle
Yüreğimize kazılı kalır böyle yiğitler!

SÜLEYMANLARIMIZ

Süleyman'larından geçilmez geçmişimiz
Koy hiç işimizin olmadığı, üç bin sene önceki
Kuş dilli "Hazreti"imizi bir yana,
Diz diğer üç meşhurumuzu belli aralıklarla
Şahından, padişahından, cumhurbaşkanına
Bu topraklardaki resmimiz çıkar ortaya

İlkiydi;
Bizi Selçuklu'yla Anadolu'da toplayan
Hani şu türbesini Suriye'deki şehitlerimizin arasından kamyonlarla apar
topar kaçırdığımız
"Yenildim" diye kendi soyundan bir komutana
Arından, oracıkta canına kıyan

Yetmemiş gibi Muhteşem'imize
40 yılı aşan saltanatı
Başköşemize taşıdı tahtını yıllar boyu
Onlarla yatıp onlarla kalktı necip milletim
Onlarla yaşadı haremde
Papaz kızı Hürrem nenemizin
Şeytana pabucunu ters giydiren düzenbazlıklarını
Düşe düşe içine,
Akıta akıta ağzının suyunu,
Boza boza çorunun çocuğunun namusunu!

Gıyabi cenaze namazını kıldı da
500 yıl sonra, içi yana yana Şehzade Mustafa'nın
Bir kere bile getirmedi aklına
Bu saltanat değirmeninin
Yönünü o yana bir kere ödemeyen atalarının kanlarıyla döndüğünü
Davullu zurnalı gittiği Viyana'nın ganimet yollarından
Yıllar sonra
Ardında milyonlarını bıraka bıraka payitahta kadar nasıl kovalandığını

Anadolu'nun öz oğluydu
Çoban Sülü.
Gülüydü memleketin
Babası Hacı Yahya Emmi
Anası Ümmü
Elleri öpülesi Nazmiye'siydi haremının tek hazinesi
Isparta'sının gülü kadardı süsü püsü
Hoş bakardı her şeye
Anadolu'nun alçak gönüllü görgüsü, terbiyesi

Onun da adaşı kadar sürdü saltanatı
Gel gör ki,
O da sürü gibi güttü bu milleti
'Baba' dendikçe kendine
Onun da arttı anamıza hevesi
Olmadı onun da elini tutan
Bildiyse o bildi
Verdiyse o verdi

Kendileri olunca konu
Onun da
Sonu pek değişmedi işlerinin
Muhteşem'in perde gerisinden oğlunu boğdurduğu ipin
500 sene sonrasına uzanan diğer ucuydu aslında
Kendine "baba" denen muhteremin
Tek suçları vatanını sevmek olan aydınlık yüzlü çocuklarının
boyunlarına
Bir parmak işaretiyle dolattığı organlar

O günlerden öyle öyle temizlendi
Günümüzün Hürremlerinin, Rüstemlerinin
40 haramilerinin yolları!

DOSTUMUZ AMERİKA

Böyle olur dost dediğin
Doruklardaki koltuğundan buyurur
Olimpos'un Zeus'u gibi
Her yerden duyurur sesini
Ölüm olur ŐimŐeđi
Bir eli yıldıza
Bir eli güneşe değer
Dar getirir dünyayı iki ayağına
Okyanuslar yıkayamaz ellerinin kirini

Kulu kölesidir her milletin satılmıŐı
Köpek bađlamıŐ sanırsın Őerefsizlerin ağızlarına
Daha fazladır asıl sahibine hırlaması
Eksik etmez nefesini gariplerin ensesinden
Kızdırmaya gelmez
Gördük geçenlerde komŐumuza neler ettiğini
“Demokrasi mi ne yokmuş” da ülkesinde
Őaplatıverdi ensesine
Arifeyi gösterdi de, bayramı göstermedi
ektiriverdi ipini kendi milletinden birine
Diliyle selamlattı müslüman âlemini
Soydurdu da erkeğini, kadın askerine
Bindirip stne
Kravatını da taktırıp yular niyetine
YarıŐa soktu Arap llerinin kum pistlerinde

Ara ara bize de oluyor da kızdığı
Suumuza göre
Bazen oturduğu yerden gösteriyor parmağının yerine beyzbol sopasını
Bazen mektubuyla ahbablığımıza denk getirip
İstiyorum diye rehindeki sıpasını
Ne aptallığımızı bırakıyor, ne salaklığımızı

Ağırmiş ki birinde suçumuz
Konduruvermişti tepemize “gündüz feneri” Dışişleri Bakanı
Condoleezza’sını
Ayağına serilen kırmızı halı gizleyememişti eteğinden damlayan kanları
Kimler görünmüyordu ki
Yamyam mağarasının sarkıtları gibi ayrık ayrık duran dişlerinin arasından
En gerilerde;
Sabahlara kadar “Kökler” dizisinden izlettikleri nenesi Isaura’dan
Atom bombalarıyla yaktıkları
Dumanı üstündeki Japon bebeklerine kadar
Zaten fark etmez onun için cinsi, çiği, pişmiş
Var ki her bir ölünün ayrı bir getirisi
Ateş atar durur âlemin istediği yerine

Biz de onun sayesinde aldık geçenlerde
Din kardeşimiz Libya’dan öcümüzü
Neydi o Kıbrıs çıkartmamızdaki zorumuzda Kaddafi denenin ettiği?!
Vazifeymiş gibi üstüne
Kendi elleriyle gemilerine yükleyip yükleyip gönderdiği benzinleri, lastikleri
Bindiriverdik tepesine tepesine
Ta İzmir’den kaldırdığımız uçaklarımızla
Gösteriverdik gücümüzü
Kimselere uşaklık filan etmeden!

DOSTLUK

Sevgi mayalı hamurunu yılların kabarttığı
Bir gönül birlikteliğidir DOSTLUK dediğin
Ötedir:

Analıktan, babalıktan, hısımlıktan, akrabalıktan
Elek üstünde kalanlarındır kendi seçtiklerinden
Balıkların deryaları,
Kuşların, kurtların havası gibi
Hissetirmeden ağırlıklarını
Sende sen olanlarındır

Karatıdır, aynasıdır dost dostun
Ruh yontucusudur
Ne boyu bellidir, ne bosu
Sığmaz olur olmaz kalıplara
Aşk gibidir bazen
Onun da kördür suçlara, günahlara gözleri
Bazen de düşmandan fazladır kahrı
Dermanıdır dertlerinin
Bazen anahtarı sendeki sandığıdır gizlerinin
Kimsesidir kimsesizliğinin
Biri eksilse yanımdan
Yarısını götürür dünyamın

Taş olsa kasıt aramam attığına
İnanmam dost gülünün dost yaraladığına
Ya güllerinde taş vardır öylelerinin
Ya yüreklerinde

“Dost” dedim mi birine bir kere
Ya bıçağı değer kemiğime
Ya benimle gider mezara!

DİNGİL'İME

Baharın başında yaprak döken ağaçlar gibiyim iki senedir.
Yıl geçmemişti daha sevgili eşimin acısının üstünden
Bu seferde abiliğine sevdalı dostumuzu gönderdim aynı yere.

Ne ağladım,
Ne üzüldüm.
İmrendim sadece.
Adamı değildim
“Zamanı mıydı şimdi?
Bu muydu Dingil’liğin” demenin .

Onun o engin bir deniz gibi, alçak gönüllü bilgeliği bilirdi zira
Herşeyin en iyisini.

Öylesini yakıştırdı ki bu sefer kendine ,
Yıllardır sevdalara sara sara dinlettiği ağaçlar gibi ayakta,
Onlar gibi dik
Konferans salonlarında
Dostları arasında
El sallaya sallaya...

Sanada güle güle!
Tanyan herkesin
Güzellikten yana çok şey öğrendiği
İnsanlığın zengin gönüllü rehberi!

ÇAT KAPI

Giriyorsun herkesin köyüne
Yeşillikler içinden
Cennete girer gibi
Sanki elleri çiçekli melekler tutuyor ellerinden
Varıyorsun da yeşillikler içinden evlerin önüne
Ne kimse görüyor seni
Ne sen kimseyi

Öyle mi köyüm?
Gurbette geçti ömrüm
Sürpriz niyetine bile
Bir kez olsun çat kapı açamadım kapımızı
Kendimden önce varırdı haberim
Ya köyümün başıboş köpeklerine
Ya anamın bol bahşişçi müjdecilerine yakalanırdım her seferinde
Hele bir de güneş varsa tepemde
Ufuktan beri
Titreye titreye yaklaşan hayaletten farksız olurdu görüntüm

SON ÇIĞLIK

I. ORMAN YANGINI

Yangını hatırlatan her kelime
Benim de ateş atıp geçer yüreğime
Elim ayağım kesilir birden
İçinde hissederim kendimi
Kâr etmez ne desem
Dumanı tıkar nefesimi
Sıra sıra yangın şehitleri perdelenir gözlerime
Her yangın başka bir cehennem kursa da kendine
Dilim varmasa da birine “diğerinden iyidir” demeye
Yine de hepsinden başkadır orman yangınları
Zira
Dünyadır,
Vatandır,
Geçmiştir,
Gelecektir yaktıkları
Bir başlamaya görsünler yemeye
Azla da doyurmazlar ki karınlarını
Çok iyi bilir o açgözlü huylarını
Varlığını yurduna adanmış meslektaşlarını
Onun için onların
Yeni bir Sakarya’sı
Yeni bir Dumlupınar’ı
Yeni bir Gelibolu’sudur
Her zaman, her yangın

Başkaları yangından tüttürürken çubuklarını
Onlar!
İki çamı için memleketin
Karılarlarını dul,
Yetim bırakır çorlarını ,çocuklarını!

II. YANGINDA ORMANCI

Bir de yangınlarda görün onları;
Fidanlarla bir
Fidanlar gibi
Birerli, ikişerli
çerli, beşerli
Avuçlarında son tutam yaprak
Yapraklar gibi
Dereli, tepeli kavrulup savrulurak
Göklerde nasıl taht kurduklarını!

Aylar önceden hazırdır aslında her birinin her şeyi
Sefere çıkacak diken üstündeki komutan gibi
Kapısının önünde savaşa boyalı kırmızı atı
Değneğine dayalı yüzü gözü, taşla kayayla yaralı, boynu bükük,
Burnu havalı postalı
(Sağlığında gözü kapalı kaç kez geçmişlerdir de o sıratı)
Bir kocaman yüreği
Bir yangına inadı
Ve bir de,
Kışla nndeki Yemen redifininkinden sadece fesi eksik çantası

Bir gözünde:
Meşcere haritası, pusulası, cep feneri ve şapkası
Ve olmazsa olmazı,
Yatak odasının üçüncü kişisi; telsiz telefonu
Karısının şom ağızlı kuması

Diğer gözü sanki demirbaş
Soğuk nevale hepsi
Ya hiç el sürülmez
Ya karın ağrıtır, ya baş

Bir tam kuru ekmek
Birer yumrukluk iki baş kuru soğan
Zeytin, peynir veya çökelek

Zulada da;
Bir hin parmağı
Bir namussuz kör şeytan
Bir de kahpe felek

III. YANGINDA ORMAN

Böyle de mesleği ormancılık, sevdası orman olan
Farklı mı,
Elma hırsızlığından cennetten kovulan içgüveyi Âdem'in koynuna
Yıllarının emeği
İlmik ilmik, oya oya çeyiziyle
Telli duvaklı, el pençe divan
Kimsiz kimsesiz bir gelin gibi sokulan ORMAN
Bir de onu görsen yangınlarda
Saçı başı tutuşmuş o masumiyetin
Kızgın suya atılmış istakozlar gibi çığırına çığırına
Vura vura başını taşlara kayalara
Alev alev, duman duman arşa yükselişini
Bir duysan!
O güne kadar sesi hiç duyulmayan
Teker teker
Ve de ortak
Kitabımda yeri, lügatimde tarifi olmayan
Aynı andaki canhıraş SON ÇIĞLIĞINI
Ağlamak mı desem,
Yalvarmak mı,
Sitem mi ,dua mı,
Allahaismarladık mı?

Bir devdir orman yangını, yerken acıkan
Bir alevdir ipini koparan
Ya dönmezse rüzgâr tersine
Ya yağmazsa yağmur tepesine tepesine
Ya bitirip de tamamını
Dikmezse bayrağını tepelerin tepesine
Kafesine sokulamayan!

BİTKİ ve İNSAN

Yarı yaşında tanıdı
Bağrında filizlenen bitkiyi dünya
Gözünden esirgedi
Merhem etti keline
O da bildi, baba ocağının kıymetini
Ayağından kilitledi doğduğu yerlere kendini

Çiftçiden çiftçi
Ferhat'tan sevdalıydı
İlk o deldi tırnaklarıyla taşları kayaları
Yapraklarıydı onun toprakları
Gönüllü ırgatlarıydı; güneşi, havası, suyu

Kuş sütüyle besledi
Kucağına doğan hayvanlar âlemini
Kimini eteklerinde gizledi
Kimini tepesinde tepindirdi
Farklı süslendi her birine her mevsim
Sıcak bir aile yuvası içindi çilesi
Başardı sonunda
Tam bir “Oh!” çekip oturacağında
Karşılıklı özverili kardeşliğin “doğal denge” sofrasına
Çıkageldi seninki tilki tilki
Yemiş elmayı, içmiş suyu, suçüstü kovulduğu yerde
Hiç eğitilmeden ehil bir elde
Âlemde aldırmaşlar Âdem'e soluğu
Elinde ayıbını örtemeyen bir incir yaprağıyla
Zengin bir eve içgüveyi gibi
İyiymiş önceleri
Ne zaman ki gelmiş akli başına

Depreşmiş eski huyu
Ecel olmuş
Elinin değdiği, gözünün erdiği çevresine
Toplatmış tasını tarağını
Kim varsa baştan kendine kucak açan
Sürmüş çıkarmış kokusundan uzak kuytulara
Nefes almakta zorlanıyor şimdi
Herkesne nefes veren o güzellik

Kazmayı küreği zor geçse de insan denenin boyu
Bulduğunu yutuyor
Karadeliği geçti açtığı kuyu
Yalnız bir insan çıplak bir dünyaya göre yapmış ki hesabını
Âlemin kasabı
Günden güne artırdı doğayla, bitkiyle kavgasını
Kazandığında mutlak kaybedeceği!

SAMSUN ve İLK ADIM

Bir Samsun'u vardı gönlümün
Bir resmi vardı
Ömrümün her yerinde hiç değişmeyen
Bir gemi yanaşırdı limanına
Mayıs'ın 19'unda
Sabaha karşı
Sarı saçlı
Umman gözlü
En şavklı güneşimizi indirirdi kıyısına
Karanlıklarımızın içinden çalıp getirdiği
Önden Karadeniz'i kucaklar
Arkasını Anadolu'ya yaslar da, uğurlardı
Dört gün önce İzmir'de "ilk kurşun"umuzla açtığımız hesabımızı
Üç yıl, üç ay, üç hafta sonra, aynı yerde son kurşunumuzla
Dünyanın en büyük başkomutanı olarak kapatmaya

Duygularımın doruğa çıktığı
Zaferler ayı ağustosun son haftasında
Elimde kumanda, dolaşırken kanal kanal
Yüreğimi kabartmış, gözlerimi yaşartmıştı gördüğüm ilk manzara
Samsun'da bir kocaman stat
Stada sığmayan
Üstünde sadece "Başkomutan" yazan bir pankart
"Ha işte böyle olur" demiştim."İlk adımın sahibi."
On dakika sonra gördüm gerçeği
Meğer başka bir resim varmış o pankartın başında
Karıştırmışım o teferruatı
Ardındaki kalabalıkla
Bu sefer farklı yandı içim
Demek ki yeni bir "başkomutan" bulmuşlar kendilerine
Silsinler o zaman her yerlerinden Atamızın ismini
Şimdiden yıksınlar heykellerini!

DUMLUPINAR

Pranga

Adam;
Almış da sazı eline
Bir türkü dolamış diline Dumlupınar'dan
“Kurtulduk!” diyordu “prangamızdan” gerine gerine!
“Engelimizdi herşeyimizin önünde.”
“Doğru” diyorlardı
Hem Afyon'un,
Hem Kütahya'nın fikirleri sorulan akhevveleri
Gözünü yaşartıyor, göğsünü kabartıyordu insanın
Topraklarını kanlarıyla vatan yapıp kendilerine hediye eden dedelerine
Torunlarının bu devirde böylesine ağıtlar yakacak kadar kadir kıymet
bilirlilikleri

Meğer başkaymış dertleri
Attırmış da reisi olduğu Dumlupınar'ı
Ankara'daki devlet yetkililerinin işbirliğiyle
Başkomutan Tarihi Milli Parkı'ndan
Onu kutluyorlarmış kendi aralarında, kendi dillerinde

Bir raporları varmış ellerinde
Afyonlu bakanları önderliğinde
İllerinin Kocatepe Üniversitesi'ndeki tarih bilgelerine sipariş ettikleri

Ve onların da,
(Kiminin koltuk diyeti,
Kiminin cehaleti,
Kiminin açıktan ihanetiyle)
Hiç bekletmeden
On yerinden yaralı ceylana benzettikleri haritalarıyla
“Ateşler içinde kalıp da, milli parkı hakedecek kadar yanmayan”
yerleri bir kalemde “pat” diye ortaya koyuverdikleri
Sanki önceki plan,
Kılı kırk yaran kırk uzman eliyle yapılmamış gibi

Hem nasıl bulabildilerse
Eni birkaç,
Boyu en fazla yirmi kilometrelik alanda:
İki yüzerden
Karşılıklı dört yüz bin kişilik iki ordunun günlerce
Topuyla, tüfeğiyle döne döne gırtlaklaştığı
Mermilerin havada çarpıştığı bir yerde
Yüreğine ateş düşmemiş bir ocak
Yanıp yıkılmadık
Ayak basılmadık bir köşe?

İHANET

“Kurtulduk!” diyordu “prangamızdan.”
Dumlupınar’ın milliyetçi reisi
Attırmış da ilçesini
Adını verdiği
Başkomutanlık Tarihi Milli Parkı’ndan.)

Öyle yapıyorlar son zamanlarda
Parola gibi bir işaretleri oluyor aralarında
Onunla yatıp onunla kalkıyorlar tepeden tırnağa
Onunla atıyorlar Cumhuriyetin bağrına zehir uçlu oklarını
(Nesi hoşlarına gittiyse mazlumlara işkence aletinin)
İşin acı yanı:
İlk işaret fişeği pranganın
Tam da dedelerimin kurumamış kanı üstünde
Kiminin makamı bakan
Kiminin başkan olarak bağdaş kurup oturan öz evlatlarının düşmandan,
düşman ağızlarından atılmış olması
Hiç utanmadan
Tam da,
Vişana’dan bu yana ilk defa yedi düvele karşı
Nasırlı ellerimizle prangalarımızı kırdığımız meydan muharebesi
topraklarının en ortasından

Hiç bakmamış gibi Afyonlu bakan
Şuhut’tan kapı komşusu
Çocukluğunu avlusunda yaşadığı son karargâh binasına
Fark etmemiş gibi her akşam gölgesi damlarına düşen Kocatepe’yi
Geçmemiş gibi evlerinin karşısından
“Akşehir üstünden Afyon’a doğru” Atatürk’ün kağnıları

Unutmuş gibi nenelerinin ninnilerinden dinlediği
Hısımsından, akrabasından cami cami, meydan meydan yakılan
yiğitlerinin çığlıklarını
Silinmiş gibi burunlarından kokuları
Kulaklarından feryatları

Ve diğerlerinden her biri
Her açtıkça pencerelerini
Çıkmıyor gibi karşlarına
Dağlarının, tepelerinin boynuna engerekler gibi dolanan
İşgal altındaki kadınlarımıza, kızlarımıza zorla kazdırılan düşman siperleri
Yokmuş gibi dilleri
Çevresini kuşatan abidelerin, şehitliklerin
Kimin olsa böyle kutsalları, pamuklara sarar, gözlerini oyarlardı yan
bakanın
Ülkemin kurtarılışındaki emekleri kadar, memlekete tavırları
Niyetlerinin tercümanıdır dillerinin utanmazlıkları

Bilmiyorlar gibi yaşadıkları yerlerin şanlarının, şereflerinin
Her evden en az iki şehidimizin kanlarıyla yazıldıklarını
Yarın başka bir yerine lazım olsa aynı yiğitlerimizin canları
Oralarıdır o zaman onların Dumlupınar'ları
Çanakkale'leri
Ne farkları varsa her birinin
“Keşke Yunan kazansaydı” diyen ağzı salyalı vatan haininden?
Umarım bu seferki hesapta kaçırmazlar böyleleri dedelerinin gemilerini!!

BAŞKOMUTAN

Biz biliriz Atamızdan
Nasıl olur başkomutan
Önce bir geçmişi olur uzaklardan
Sonra bir resmi:
    “Şayak kalpaklı”
    At üstünde dik duran.

Sonra kocaman bir yürek
Sadece vatan için çarpan

Ve bir de;
Kürk yakalı bir asker paltosu
Kaputtan
Kıvrılıp içine
Yastık yapıp kolunu
Yurt kokulu toprağında
Sevgilinin kollarındaymış gibi uyunan!

Ve bir de;
Cephelerin en ortasında
Tam üstünde göğsünün gazilik nişaneleri
Bazen bir kırık kaburga
Bazen şarapnel parçalı bir saat

Bir de;
Harama hileye eli hiç değmemiş bir el
Kendine güvenilen
“Gel!” deyince gelinen
“Öl!” deyince ölünen
Peşinde gölge gibi gezdirilen fermanlara inat
Ölmeden milletine giydirilen kefenleri yırtmaya yeminli!

Kadehe de,
Kitaba da,
Silaha da,
Başöğretmenliğin tebeşirine de,
Kadına da aynı incelikli.

Bir de başparmak;
Çıplak dağların şafağındaki yıldızlı gecede,
Milletinin şafaktan önce doğacak mavi gözlü güneşinin çenesinde,
Tüm hesapların görüleceği “kıyamet emrini” herkesten önce duymak
istercesine
Yüreği ağzında bekleyen.

Bir de işaret parmağı
Hedefinde hiç şaşmayan
İlk gördüğünde
“Geldikleri gibi giderler” dediklerine
Adıyla anılan son meydan muharebesinde
Anladıkları dilden
Gidecekleri yönü gösterebilen

Üstelik:
“Yurtta barış, dünyada barış” gibi bir öz,
Sebebsiz savaşı “cinayet” gören bir göz,
Bağrındaki düşman analarına bile;
“Evlatlarınız Mehmetçiklerimizle koyun koyuna... Bize emanet
kahramanlar!” diyebilen engin bir gönül,

Ölümüne dünyanın yas tuttuğu
Her renkten kucaklar dolusu gül
Kucaklar dolusu güneş
Kucaklar dolusu sevgi

Başkalarında da varsa bunlardan biri ikisi
Onlar da neden olmasın ki başkomutan?

DİNOZORLARIN BAYRAMI

Zor toplanmıştık
Bir avuç dinazor
30 Ağustos'umuzu kutluyorduk
Havuz başındaki çardağımızda
O kadar çokmuş ki arkamızda bıraktığımız
Eşlerimiz, dostlarımız
Bitmek bilmiyordu şereflerine kaldırılan kadehler
Fark etmemişiz sohbetimizin koyuluğundan
Masamıza kadar sokulan
Biberlerden acı
Dolmalık patlıcanı
Bomba gibi düşüverdi sohbetimizin ortasına
Açtı ağzını, yumdu gözünü
Yudu yudu, sıktı hepimizi tepeden tırnağa
Fırsat bilip geçici şaşkınlığımızı
Bir güzel boşalttı içini

Kendisi de içermiş de bu zikkımı
Olur muymuş böyle, çorun çocuğun içinde?
“Saklısı, gizlisi varmış her şeyin”
“Çocuk” dedikleri de:
Bizlerin kendilerinden çok şey öğreneceğimiz
Komşularımızın yağmur kaçkını, koca koca eşşek sıpararı
Yeminliydi dinlememeye
Gık dedirtmeden benim gibi ev sahibi gevezeye
Sallaya sallaya elini, kolunu, çekip gitti etrafımızdaki grupların arasında
Kale fethetmiş komutan edasıyla
Nutkumuz tutulmuştu
Bakakalmıştık arkasından

Aslında, tam da orada,
Ortada içilmeliydi bu “zıkkım” dediği
Görmeliydi; suyla bile çekilmeyenler
Görmeliydi;
İçinde yaşadığım çevre
Kimin, nerede, ne halt yiyeceğini

Kimi gördülerse elinde kadehle
Sarhoşluk aramışlar gerisinde
Senin içkin, onların dilinde
Herkesin kendi eli, kendi cebinde
Kadeh, içenin,
Testi, Baküs’ün elinde

Adam eleğidir bu meclis
Bir çiçek bahçesidir
Akşamdan akşama binbir rengiyle açan
Yobaza inat
Burda yontulur insan
Burda takar rakkase gülünü
Burda bestedir lisan
Burda öttürür gül bülbülünü

Lafın özü:
Hepsinin vardır bu mecliste bir sözü, bir diyeceği
Yoksa eğer;
Susup dinleyeceği!

UNUTULMAMAK

Dorukyayla dönüşü,
Akşamüstü rakılarından birini daha yudumluyordum
Araç Çayı kıyısındaki değirmen arkının üstünde
Altın şelaleler gibi dökülüyordu suları güneşe karşı
Ormandan topladığım kanlıcalarım
Kavunum
Az da peynirimdi nevailem

Sığır sidiği gibi bir yoldan, üstüme geldiğini gördüm emval
yüklü bir kamyonun
Durdurdum kızarak
İndirdim içindekini
“Çiğneyip de geçilir miydi şu manzara
Hatırına iki yudum içilmeden?”

Saygısından sanmışım
Karşımda tir tir titrediğini
Bir güzel batırırken güneşimizi
Birlikte bitirdik şişemizi
Onu uğurladım sırtını sıvazlaya sıvazlaya
Ben döndüm evime sallana sallana

Yıllar sonra Antalya’da rastladım oralardan bir tanıdığıma
Sordum laf arasında beni “hâlâ hatırlayan” olup olmadığını
Şaşırtıcıydı cevabı
“Abi seni unutan mı var ki, hatırlayan olsun?”
Nerden bilirdim o vatandaşın
Arkadaşımın bölgesinden tomruk kaçırdığını?

HASAN'LA ANILARIM

HASAN'IN YERİ

Bu sefer de Dorukyayla Ormanları'nın konuğuyduk
Dostum Hasan'la
Kurduk çilingir soframızı
Kayın-gökнар ailesinin ortasındaki açelyalarla çevrili suyun başına
Koyduk meşe közü üstüne oralardan topladığımız mantarlarımızı
Kayboluverdi karşımdan
Saygıda kusur etmediğim yetmişliğim
Şişenin taş a çarpan o yürek yakan sesinden anlamıştım başına bir iş
geldiğini
Kaydırıvermiş avuçlarından hemen altımızdaki küçük havuzcuğun
başında
O da hiç bakmadan 40 yılımızın hatırına
Kaçar gibi hasretlik sevgilisine
Sarılıverdi suların kollarına
Kıyamadı damlasını
Ne benim üstten öpmeye çalışır gibi uzanan dilime, dudaklarıma
Ne onun aşağıdan yalvarır gibi uzanan avuçlarına
Nazlana nazlana
Salına salına çekti gitti gözlerimizin önünden baygın baygın baka baka
İyi ki vardı da ağaçların kovuklarında yedekleri!

Köylülerin oraları

“Hasan'ın Yeri” diye anmaya başladıklarını duydum arkamızdan

EŞLERİMİZE ÇAPKINLIK

Karadeniz'in Temel'ini güldürmüştük birinde
İnebolu'daki evlerinin önünde
Dayanamayıp dalgaların keyfine
Kahvaltı yerine, birayla başlamıştık güne
Akşama doğruydu
Yüksekteki mendireğin üstünde, karşıımızdan gelen güzellerle tanışma
yarışına girdiğimiz
Bırakır mıydım birinciliği kimseye?
Hiç vakit kaybetmeden, düşe kalka gidip girivermiştim kollarına
daha “merhaba” demeden
Emindim
Öylesi çapkınlığıma şapka çıkarttığım
Nasıl olsa onlar da benim gibi
Taa diplerine gelince görürlerdi
O güzellerin kendi eşlerimiz olduklarını...

AHİRETE MEKTUP

Sevgili Hasan;
Ben de biliyorum, hayli zaman geçti de aradan
Hem;
Bulunca Yaradan senin gibi meleğini
Kimbilir hâlâ nerelerini gezdiriyordur diye cennetinin
Hem de;
Yeni yeni alışıyorsundur diye çevrene
Bir de ben ta buralardan
Bozmak istememiştim keyfini
Lakin; öyle şeyleri değiştirdi ki zaman
Çatlarım anlatmasam
Hani vardı ya,
Okul önlüğüyle bırakıp gittiğin küçük oğlan,
Büyüdü.
Abisini geçti boyu maşallah
İkisi de
Ben gibiler arkadaşlarının içinde
Gurbetlerden kendisi buldu da büyüğü, dünyalar güzelini
Lakin bu seninki
Seferber etti hepimizi
Altını üstüne getirdi memleketin
Sana gelinlerin iyisini bulana kadar

Çok severdin görsen
Az gelir övgü
Kültür dersen kültür,
Görgü dersen görgü
Gonca yüzlü
Üzüm üzüm gözlü
Tebessümü kahkaha
Bi evde bi kız
Bildiğin, sapsız üzüm
Ne kayın var, ne baldız.

Geçen hafta
Çentik Plajı'nda ettik düğününü
İçkili, yemekliydi.
Dört dörtlüktü her şeyi. Tam senin istediğin gibi
(Gerçi, bin şahit ister de şimdi oralara
“bir zamanlar göldü buralar” demeye.
Daha dün yollarda ayaklarımızla oynaşan suları
Almış başını, küsmüş gitmiş karşı kıyılarına doğru!)
Duyar da durur mu Burdur'un gıranları,
Yalnız bırakır mı öyle bir günde?
Dolduruverdiler meydanları
Hısım, akraba, emmi, dayı
İki dirhem, bi çekirdekti her biri
Hiç inmedi iki elti
Düşman çatlattı
Bi biri
Bi biri
Ne Hatçe'si kaldı gül dalında söylenmedik
Ne oynanmadık çiftetellisi

Zaten Behice,
Bir hafta önce
Merdivenden yuvarlanıp ödemişti o “nazar” denen şeyin bedelini.
Hiç bırakmadı senin gözlerini arkada
Ne gelirse yaptı elinden
Analıksa analık
Babalıksa babalık
Hökümet gibi oturtular O’nu koltuğa
Üstünde kalınca ev sahipliği
Bir hâl oldu garibim, misafirlerine döndüre döndüre boynunu
(İyiymiş de, onun da insanlar gibi her tarafa dönenini bulsalar)

Neyse artık!
Biz de
Ocak başı gibi bir yerde toplandık
İçkici, sohbetçi takımı
Sanki içmeyen varmış gibi
soyunda sülalende!
Hep seni andık
Kulaklarını çınlattık
Kadehler kaldırdık şerefine.
Bil ki:
Bıraktığın yerde kaldı
Adamlığın çıtası
Hep “diğerleri” oldu yanımda senden başkası
Klasik eserler gibi günden güne arttı yanımda değerleri
Gittiğimiz yerlerden eke eke geldiğimiz hatıralarımızın

REİS ve EMEVİ CAMİSİ

Valla;

Bu sefer tümden yaktın bizi be Reis
Ne arıyorsa bizden önce
Emevi Camisi'nde
Putin denen o komünist
Onun bir uçağı varsa kim vurduya giden

Yok mu bizim bu uğurda
Kambur evlerine bayrak yetiştiremediğimiz
Yüzlerce güller gibi şehitlerimiz?

Boşa mı gitti şimdi
Kamyonlarla kaçırdığımız Süleyman Şah Türbesi zahmetlerimiz?
Nüfusunun yarısını üstümüze geçirdik de nerdeyse
O günden beri Suriye'nin
Kabul değilmiş gibi dünyanın en güzel camilerindeki
namazlarımız, surelerimiz
Yüreğimiz ağzımızda
“Bu hafta olmazsa, gelecek hafta” umuduyla yıllarca abdestli
beklediklerimiz

Kurulmuş da bizim bile dilini bilmediğimiz Kitabımızın karşısına
Göstere göstere dosta düşmana
Bir yandan nanik yapar
Bir yandan oynar gibi onurumuzla
Hem ayakkabısıyla
Hem de abdestsiz

ZAMAN MAKASI

Bakma kollarının kibrit çöpü inceliğine
Biri güneşe saplanır onların
Biri hayatın yüreğine
An olur, tik taklarının arası
Dakka olur
Saat olur
Hayat olur dahası
Ayrı da olsa herbirinin süsü, fiyatı, markası
Hepsi aynı yerden kırpar zamanı
Hepsi zaman makası

Sereyim desen
Ne yer yeter
Ne yürek dayanır
Tik taklarının arası bir kırığına
Kimini “Merhaba!” deyip gelirken görürsün dünyasına
Kimini elveda diyemeden giderken geldiği yere
Kiminin feleği aratmaz meleği
Gül serer yollarına
Kimininkinin hep doludur elleri
Az kalır yanında alemin iti, köpeği
Astı mı suratını bir kere,
Sarar da dünyasını sırtına
Sürüverir diken döşediği yolunun yokuşuna
Seyreder de tüm bunları, “Ustasıyım” diyen
Kılını kıpırdatmaz
Getirmez aklına her şeyde olduğu gibi geriye gidenini yapmayı
Bıraktırmaz
Yel kovdurduğu o uzun boylusuna
Aldığı yerlere dertleri
Zehirletmez akrebine!

ZAMANE

Bulmuyordu attığın taş yerini
Belliydi arada bir tutanın olduğu
Yakaladım sonunda
Zaman denen suçluyu
Bir garibin kolunda
Hem bileğinden
Hem de suçüstü
“Değilim” dedi
Hayli diretti önceleri
Ayağını dayadı ileriye
Başını attı geri
Apaçık ortadaydı her şeyi
Parmak izli kurban maskeleriyle doluydu cepleri

Ben de yıllardan beri
Ona buna
İleri geri!
Çıkmasa olmaz sanki Fatma'nın yoluna
Rahat etmez giydirmese
Ali'nin külahını Veli'ye
Yoktur çöpçatanlıkta üstüne
Ne'der eder
İstedliğini sokar, istediğinin koynuna

Dokuz ay der, on gün demez
Anasından önce o alır kucağına
Başkalarına sevine sevine yaptırdığı oyuncağını

Geç de babasını bir kalem
Nerden bilsin ki anası olacak, kimi doğuracağını?
Bellidir de bokunun kokusundan
Kime anlattırın ki derdini
Sağlam bağlar dağarcığını göbeğine
Hiç ayrılmaz peşinden
Oya gibi işler her şeyini
Sonunda o da adam olur hani
Ya, öylemi şimdi
Zamanı mı yeter zamanın bunca zamaneye?
Belli ki;
O da buldu işin kolayını
Çekiverdi bir kenara kendini
Hırsıza, arsız, deliye, divaneye bıraktı meydanları

BURDUR GÖLÜ

Şimdiden duyar gibiyim
Burdurlu hemşehrilerimin
Vakti geçmiş “ahlı, vahlı” feryatlarını
Gözlerinin önünde
Avuçlarının içinden kayıp giden bir güzelliğin peşinden

Ne:

Sadece göklerden düşmüş gök boyalı, seyirlik bir süs havuzu

Ne:

Üstündeki rengârenk bulutların ressamı

Ne de:

Tanrı armağanı nazar boncuğunun denizatı göz bebeği kaybedilen

Bir iyilik meleği aslında

İnsandan çok önceden beri

Kendi yeşillikleri içinde kendi halinde dinlenen

İlkiydi;

Âlemin Taş Devri artığı Âdem’ini

“Adam etme” sevdasıyla dizlerinin dibindeki

İlk tanrısı Kibe’lin kucığında toplayan

Yıllarca

Kültür kültür

Katman katman

Yüzüne baka baka

Yıkaya yıkaya ayaklarını

Yem etmeden kurda kuşa

Günümüzün Burdur’una kadar taşıyan

Nerde görülmüş “insan” denenin iyiliğe iyiliği
İşlerine gelen yerlerinden kestiler kolunu bacağını
Bin yerinden deliler bağrından ciğerlerine kadar
Bırakıverdiler onca acımasızlığın ortasına

Bakma timsah gözyaşlarıyla ahkâm kesip kılını
kıpırdatmayanlara.

Görülmedi daha yokluğunun nelere gebeliği
Hangi gramlarıyla nerelerde neleri dengelediği

Yakındır etrafındaki çölün ortasında bırakılmış dev ölüsünün yanından
burunlarını tıkamadan geçilemeyecek günleri

Göçemeyenler hangi ciğerleriyle hazırlar acaba oralardan arsenik
solumaya

Hangi yüz, hangi dilleriyle devretmeye torunlarına?!

Daha dün yollarda sularıyla oynaştığı

Dünyanın eşi benzeri olmayan

En eski

En mavi medeniyetini...

BEYAZ MELEKLER

Geliyor ya insan
Hiç katkısı olmadan
Her anı ancak bir kez yaşanan dünyaya
Sallaya sallaya elini kolunu

“Tık” dedirtene kadar kapısına
Hiç gelmiyor ki aklına
Doğuştan derde gebeliği
Ve onun da en az kendisi kadar gerçekliği
Artık o saatten sonra
Ne;
Hasret giderir gibi sarılmak mümkün derdinin boynuna
Ne küser gibi kaderine
Çekilmek bir kenara

Geldiği gibi gitmesi için, davetsiz misafirin
Ancak ayaküstü, bir içim acı kahveye geçebilir sözü
Gz üstündeyken; ilmin, hekiminin
Güler yzly, elleri beyaz kelebeklerin
İnsan neyle ki o zaman başka melekleri?

FİLLER ve KARINCALAR

Gezinirken kırlarda, bayırlarda
Üstümde hissederdim bazen ağırlığımı
Ezmekten korkardım bastığım yerlerin canlarını
Çimlerini, böceklerini
Dönüp baktığımda arkama, doğrulurlardı ya
Birer ikişer, silkine silkine
Su serpilirdi yüreğime

Bilirdim zira
Yaradanın bazen
Filine yaptırmadığını
Karıncalarına yaptırdığını.

KORONA GÜNLERİ

Yetmezmiş gibi paçalarımızdan akan dertlerimiz
Neyse Yaradanımıza affedilmez suçumuz, günahımız
Sonunda ‘‘koronamız’’la da tanıştırdı bizleri

Adında hayır yok meymenetsizin
Doğrudan küfür gibi analarımıza
Hiç iyi görünmüyor niyeti
Götürü almış gibi Azrâil’den işini
Gözünden vuruyor burnunu göstereni
En iyisini seçip götürüyor aramızdan
Açamaz olduk kapımızı, penceremizi

Kilitledi üstünden âlemi,
Kattı anahtarlarını cebine
Verdi elimize içerde metreyi
Dışarda maskeyi
İstediği yerde sürdürüyor zulmünün keyfini, sefasını

Bir sürü yardımcı buldu ülkemde kendine
Çıkarıcı dinden
Yalancı siyasetçiden
Güdümlü ilime kadar
Bir gün en iyisiyiz listenin
Ertesi gün en kötüsü

İban verdiler ellerimize on liralık
Sığarız dediler evlerimize
Burnumuzdan getirdiler anamızdan emdiğimizi
Beş liralık maskeye
Kırlarda, bayırlarda
Jandarma düşürdüler iki keçili 70’lik nenemin peşine

Yılını geçirdiler 65'liklerin, ziyaretsiz ev hapsinde
Yeminliler gibi
Daha gün yüzü göstermeden
Geldikleri yere göndermeye
Pencerelerinden seyrettire ettire, keyfinde alemindekileri

Nerden duydularsa o meretin
Barlı pavyonlu alemleri sevdiğini
Haftalarca, aylarca erkenden yüzüne kapattılar içki kokan yerleri

Bilmezlermiş gibi
Dinsiz imansız Çin'den geldiğini
O'nunla kolkola, kılıçla, kaftanla açtılar ibadete
Ayasofya gibi bir eseri

Ya bu derde şerbetli iktidar sahipleri
Ya o musibette korkuyor onlara bulaşmaktan
Ya da sıkışıp kalmaktan
Yüz binlerli cami açılışları,
Üst üste çay kapma yarışları,
“Lebalep” kapalı parti toplantılarında
Su sızmayan saflarının arasında

Tutmuyor ilgililerin bi dediği, bi dediğini
“Allah bir”e inanırlık bırakmadılar kendilerinde
Bir yandan yardım gönderirken
Adını sanını bilemediğimiz ülkelere
Gözlerimize soka soka
Bir yandan
Aşıya sıra kapma yarışında telefonlarımıza yapıştırdılar ellerimizi

Hem “Türk buldu” dediler aşının en iyisini
Hem hiç gören olmadı şimdilik
Türk'ten aşılana birisini

Canımızla kumar oynuyorlar açıktan
Seçeneksizliğin çaresizliğinde
Paramızla pulumuzla
Güle oynaya

Ellerinden gelse
Görseler bi örneğini
Sürüverecekler de “Kalan sağlar bizimdir!” deyip
Akıllarından hiç eksiketmedikleri o “sürü bağışıklığı” denen yere!

Kanımızın rengine boyandı
Dert haritamızın tamamı
Lebalep parti toplantılarında
Alınmadı kimse üstüne
Görülmedi hatasından utanan

“Aynı gemideyiz”
Diyorlar da
Mevkilerini ayırdıkları yolculara
Belli değilmiş gibi sonunda kabağın yine garibin başında
patlayacağı!

Kimbilir daha ne çapanoğulluklarına gebe
Bu gidişin sonu?!

Dediği gibi giderken
Artık para yerine musluklarından dert akan
Milli damat bakanımızın
İki satırlık tele mektubunda
Artık bundan böyle:
Allah hayreyleye hepimizin sonunu!

DİNGİL DESTANI

Demezler mi adama,
“Beğendin mi ettiğini,
Kimin inadınaydı bu Dingil’liğin?”
Görmeni isterdim ayrıca
Benim bile telefonlarımdan taşan
Peşindeki sevgiler selini

Bilirim yakışmaz güler yüzüne
Gözleri yaşlı dizeler
Bu yüzden eski şiirlerim yetişti imdadıma

“VAZGEÇMEM DİNGİLİM”den

Soyadındaki küfür gibi kelimeyi
Ünü etti adının önüne
Adamın bilgeliği

Aynı yılların çiçeği burnunda şefleriydik ilimizde
Ben kükürt koklarken Onun ilçesinde
O Sütçüler’in kekik kokan Tota Yaylası’nda
Prometheus’uydu emekçilerinin

Belliydi zirvede bir Zeus’unun olduğu
Cüce kalıyordu yanında yüce dağların doruğu

İple çektiğimiz hafta sonu sohbetlerimiz olurdu
Masamızın baş köşesinde bizleri bekler bulurduk
Memleket dertlerini
Oydu içimizdeki tek yevmiyeli
Onun cebinden geçerd
Benim gibi yolsuzların yolu

İçi yana yana ayrıldı
Ehliyetsiz ellerde adam değirmenine dönen mesleğinden
Kaptılar hemen.

Geçiverdi rehberliğe
Boşta gidecek değildi ya Avrupa'lardaki onca emeği

Horlatmadı mesleğinin birini diğerine
İkisini de beraber götürdü gittiği yere
"Kitabını Yazdı" ilk defa
Asırlardır Anadolu'nun eserleriyle yan yana ks gibi duran
bitkilerinin
(Varını yoğunu verip , eğine dostuna bedava sattığı)"

Söyledim,
Babalığını herkese kıskandıran
O,
"Gözlerinin üstünde kaşları olmayan" çiçeklerine
Anadolu'nun ilk Tanrıçası Kibele'nin adaşı Sibel'ine
Yüreğinin "tek taşı" Yeşim'ine

Sadece adettendi
Onun gibi birine
Kuyucu Murat Camisi'nde
Helallik istenmesi
Asıl kendisiydi bizlere borçlu kalan
Kimbilir ne hediyeleri vardı daha dağarcığında?
İyiden güzelden
Gnllerimizin Noel Baba'sının
Bizlere vereceği.

Elele kolkola gittik

Ömür boyu üstünde nefes tükettiği,
Taşında, kayasında düştüğü
Likya Yolu'nun ortasına kadar
Üstümüzde; ağlamaklı bulutlar
Bir yanında dostlar, arkadaşlar
Sağında dilleri lal şakayıklı,
Boynu bükük kardelenli Toros'lar
Karşımızda; ufuklara süslenmiş allı yeşilli yazmalı,
Nazilli basmalı,
Çingene şenlikli zilli bahar.

Sanki beraber seyrettik
Aşklarıyla isimlendirdiği
O su perili Defne'leri, Adonis'leri,
Anemonları, Mersinleri
Sanki ara ara hatır sorar gibiydi
Sayın Neyişçi Hocam'la bana
“İkiniz bi susun” markalı tatlı fırçalarıyla

Portakal çiçekleri, kuş sesleri senfonisi eşliğinde emanet ettik
İnsanlık rehberinin onur abidesini
Katmerleşmiş hasretiyle kendisini doğduğu yerde bekleyen sevgili eşiyile,
Kadim dostlarının koynuna

El pençe divan nöbetçi diktik başına
Taşına toprağına kıyamadığı Anadolu'sunun Olimpos'unu,
Kızlar Sivrisi'ni
Hiç birini ailesinden ayırmadığı
Çığlıkara'sının, Çamkuyu'sunun sedir kokusunu tembihledik poyrazına.
Tıklasa duvarına uyandırır
Gönültaş Abdal Musa'sını
İstese aslını takar boynuna
Elmalı sikkeleri'nin,

Uzatıverse Akdeniz'in mehtabına
yıkadır ayağını,
Aya göz kırpar Gelidonya'nın
feneriyle
Yıldızı'nın yüreğini ısıtır
Kimera'nın sönmeyen ateşiyle.

Dostlarının listesiyle doludur da defteri
Sıraya koysa misafirliklerini
Homeros'un Truva'sundan,
Kleopatra'nın Mısır'ına
O tatlı dilinin etrafında herbirine
ayda yılda zor gelir sıra.

Boyun eğmez postacı Hermes'e
Nazını çeken Afrodit'le yollar
selamını
Hailkarnas'ın en meşhurlarına
Balıkçısına, harikasının çıplak modeline
sanatçısına.

Artık bu saatten sonra
Vız gelir uzaklıklar ruhunun kuşlar
gibi kanatlarına
Ne Poseidon'un fırtınaları
umurunda olur
Ne Zeus'un şimşekleri
Bir bakarsın Likyalılarla yardımına
koşar Truva'lı Paris'in
Silivri zindanlarındaki gibi
Bir bakarsın Nemrut'ta
kuşbakışıdır Göbekli Tepe'ye
Bir bakarsın Kapadokya'da tanışır
Tanrıların Arabacısıyla
Aklına estiğinde Eldere'sindedir
Keçiborlu'sunun.
Ne Midas'ın eşek kulakları

derdidir o zaman,
Ne Afrodit'in GÜDÜĞÜ,
Ne de Zamfir'in fülütü
İlk ağızdan
Pan'dan
Menderes'in başındaki
Sazların kamışların danslarıyla
dinler düdüğünü.
Yanılıp da soyunmaz yarışmalara
filan
Soydurmaz derisini Marsias gibi Apollon benzeri tanrılara

Dionysos'una ayırır bir gününü
Yanlarındadır şarap güğümü
Ziyafetler çekerler birbirine
bağlarımızın bağrında
Kadehler tokuştururlar.
"Baba oğul" hasret giderir gibi
Rakıyı, adabı öğretir onlara

"Ne Şam'ın şekeri,
Ne arabin yüzü" demezse eğer
El eder tek tanrılı dinlere.
Yüreği ağızında bekler
Kanatlı bir mucizeyle kurbanımızın göklerden
indirilmesini.
Çöl geçer, Umman geçer Musa'nın
asasıyla

Ey insan özü,
Ey iki gözümün nuru ,
Ey dostlarımın en güzeli!
Açık olsun,
Işıklarla dolsun yolun.
Biliyorum sözün bittiği yerde
olduğumu
Ne farkeder,

Bulunduğu yeri cennet eden
birine farklı dünyalar.
Lakin hep eksigimsin benim.
Senden sonra dünyam yarım,
Masalarım ksz,
Sohbetlerim yetim.

Mutlaka Atamızadır ilk ziyaretin.
Selamımı söyle,
p ellerini benim için doya doya,
Duya duya nefesini.
Merak etmesin
Bakmasın hatamıza, kusurumuza.
O biliyordur da
Mayasının her yerde tuttuğunu
Nutku'nun ellerimizde
okunduğunu
Sevgisinin yüreklerimizde oya oya dokunduğunu.
Birde senden duysun.
Su serpilir belki yüreğine.
Eminim bu sefer
Memleketle ilgili mjdenizi
getireceğimden.
Ona da okursun aynen Kocatepe'deki heyecanıyla
Koca Nazım'ın
“Şayak Kalpaklı Nöbetçi”sini!

BİZDEN SÖYLEMESİ

Bir ömür güldürmediler yüzünü
Bin yıllık yurdumuzda bir bulduğumuz Cumhuriyetimizin
Hayallerimizin hırsızları
Devletimizin doruklarındaki zorbalara
Toplattılar tasını tarağını ara, namusa
Eşkıyalığın kanunsuzluğuna bıraktılar meydanları
Artık hırsızlar daha arsız
Daha pervasız kralın beslemeleri
Buldukları yerde kıstılar
Cehaletin kara kara elleriyle, uygarlıklarımızın ışıklarını
İşgal etmişler gibi
Bin yerinden yaralı canımızla kurtardığımız cennet vatanımızı
İtibar oldu iktidara, Atamıza küfürler
Kusuldukça kursaktakiler
Bir bir döküldü ortaya kimlerin hangi kinlerle nerelerde, nasıl
beslendikleri
Kendi dilini bilmez şerefsizin biri
Karşısında boyunu aşan tespihi
Arkasında dizi dizi Arap alfabesi
Cübbelisi rektör olur
Feslisi, entarilisi amiral
Dediği gibi içlerinden ileri gidenlerinden birinin,
“İt izine karıştı at izi.”
Hiç belli değil tarikatler cenneti ülkemde
Kim kimin müridi
Kim kimin meczubu
Daha dün düştü meclisimizin üstüne güm güm, sümüklünün
takkesi
Dakkasını kaçırmaz oldu necip milletim
Her gün bir büyüğümüzün ipliğini pazara çıkararak

Mafya-iktidar ortak yapımı, “haftadan haftaya” dizilerinin

Lakin,

Ne yüzü kızaran oldu aralarında

Ne kazara üstüne alınan

Sonunda mafya lideri oldu kurtarıcı kahraman

Ne farkları varsa devlet erkânımızın eller üstünde

uğurladığı ağzı salyalı, başı fesli

“Keşke Yunan kazansaydı” diyen vatan haininden

Günden güne pekiştirdi Cumhuriyetle aramızı

Fitratlarının acınası hâlleri

Tenezzüldür küfür

Küçültür kendi dillerinden kendilerine hitap

Lakin soğutmuyor yüreğimi

Ağzımda mühür, bir kenarda oturmak

Yakındır bu karanlıkların ortasından

Yüzü silinmiş güneşimizin yeniden doğması

Ortadayken;

Milletin onca yenmiş hakları

Alınmış ahları

Ve hâlâ açıkken hesapların sayfası

Dönüp bir kez daha göz gezdirir,

Bir kez daha düşünüyü, azıcık akli olan

Zira,

Hep böyle dönmez bu devran

Kimseleri kurtarmaz paraları, pulları

“Hamilikartları”, yanmaz kefenleri,

Buralardan ayrılmış cennet parselleri

Bizden söylemesi!

HATIRALARIMI ZİYARET

Bu yılıma kısmet oldu
Çoğu hatıralarımı yerlerinde ziyaret
40 yaşında bin sitemle gidip de
50'sinde övündüğüm, 50 eserimle döndüğüm
“10. Köyüm” Afyonkarahisar'ım vardı listemin en başında

Zor olmadı
Aynı yıllarda, aynı yerde
Hizmette birbiriyle yarışıp da
Dostlukta aralarından su sızmayan meslektaşlarımla toplanmamız
30 kişi kadardık
30 sene sonra
Çorumuzla çocuğumuzla.

Özel korumalarımız gibiydi korkarak gittiğimiz “Konuk Evleri”nde
Hizmetlerimize deli divane
Çayımızı koklatarak, suyumuzu alkol testinden sonra içebildiğimiz polisler
ordusu

Zeus'u kıskandırdık
Sandıklı'nın Olimpos'u, Akdağ'ın tepesinde
Herkesten yakındık güneşe.
Dionysos'u utandırdık
Zuladaki iki yudumluk ucuz rakımıza karşılık sohbetlerine paha biçilmez
Dost canlısı iki arkadaşımınla
Çamların altında, göle karşı hala bizleri bekleyen yarım yamalak
hatıralarımızla.

Yolda duasına rastladığımız siparişli yağmuruna yakalandık
Meslektaşlarımızın onca yıllık gururu Koroğlu'muzda
Duymadık adını aldığı yiğidimizin hatırına “yasak” lafını
Düşünmedik şanını, şöhretini
İnadına kendimiz yazdık geçmiş yıllarımızın hatırına iki satırlık
fermanımızı

Mürekkebi oldu iki yudumluk rakımızla şarabımız,
Mızrabımız kalemi.
Mühürümüz oldu son sözümüz.
Şanımız oldu şarkımız, türkümüz
Ne de olsa bizim de “züğürt ağa”lık ünümüz vardı
O yol geçen hanımızda.
Biliyordu cümle alem,
Ankara’dan ipini koparan iktidar düzenbazlarının yıkılana kadar
Tarafımızdan orda yedirilip, içirilip uğurlandığını.

Zaten günah olurdu Tanrı’ya,
Ayıp olurdu doğaya,
Nefesimizden taşıyan kurda, kuşa
Hiç bir işe yaramamış gibi onca güzellikleri .
Nabza göre şerbet,
Devre göre niyetmiş gibi
Daha dünkü deve dişi adamların kişilikleri.

Bu arada, meslek adına,
Göğsümüz kabara kabara izledik
Arkadaşlarımın kuş uçmaz, kervan geçmez
Taşların, kayaların arasındaki
Kutsal emeklerinin alın terleriyle suladıkları
Olmazların ormanları
Ağaçlandırma sahalarını

Sırtını döndü
Hiç görmek istemedi gözlerimiz
Zamanında uğurlarına ömrümüzü verdiğimiz Zafer Müzesi'yle
Kirli niyetli ellerin marifetleriyle
Ticarete peşkeş çekilen “26 Ağustos Tanıtım Merkezi”mizin
perişan hallerini
Milli parklarda doğaya baş kaldırmış beton direklerle mermerlerin
ucubeliğini.

Ve ayrıca,
Sürpriziydi gezimizin
Hepimizin ortak dostu Tuncer Kurşun'un
Şehrinin kaybedilmiş güzelliklerini
Sadece kendi özverili yeteneği, elinin emeği, gözünün nuru
Herbiri ayrı birer sanat eseri maketleriyle,
Müzeye çevirdiği evini büyük bir keyifle bizlere de gezdirmesi.

Doyumuz ekme kadayıydı hepsinin üstüne
Su serpti yüreğine
Kursacağımızdaki hevesimizin
Bu devirde hala memleketimin
Bu kadar kokuşmuşluğundan kendini korumuş, genç
meslektaşlarımızın çokluğu

Yine de tadı damağımızda
Gözlerimiz arkada kala kala ayrıldık Afyon'umuzdan,
Afyon'lu dostlarımızdan.

İSTANBUL HATIRALARIM

60'ı aşkındı İstanbul hatıralarımın yaşı
Yeni duymuştum parasız yatılı okuduğum Kabataş'ı.
Şaşkındık babamla
Yüreğimiz ağzımızda, çekine çekine gitmiştik Boğaziçi'ndeki liseme.
Şimdi gerine gerine gittiğim aynı yerin pılav gününde
Yine ayakta,
Yine elleri belinde karşıladı aynı manolyası

O zamanlar yalnız başıma, sılasıyken boynu bükük, yeni yetme yaşımın
Şimdi oğlumla, kızımınla
Güle oynaya resimlerini çektiğimiz, rakipsiz manzaramız oldu
Karşımızda Beylerbeyi Saray'lı Anadolu Yakası

Yine o günlerdeki gibi; el sallaya sallaya selamlaştık
Boğazın vapurlarıyla, sandallarıyla
Lakin,
Telefonlarımızla anlaşıp geldiğimiz
Dostumla, arkadaşımınla
Yakalarımızdaki isimlerden zor tanıştırdı aradan geçen yıllar.

Doya doya yeniden seyrettim
İlk gördüğümde kendimi nokta gibi hissettiren saray havalı tabanlarını,
salonlarını
Boyunu katlayan kapılarını
Şirlerimi okudum toplantı salonlarında.

Umduğumu buldum Bahçeköy'deki fakültemde
Sıralarına kuruldum dört köşe
Çoğu kurumuştı altında oturduğum ağaçların
Resimler çektirdim kalanlarla
Yine yol boyu üstümüzdeydi gözleri
Elleri gökyüzünde kenetli “Çınarlar Tüneli”nin

Özürler diledim
Ayna yüzlü sularına şiirler yazdığım bentlerinden,
Yollarda sazları sessizce selama duran
İçlerinde kırmızı balıkların oynadığı havuzcuklarından,
Koca Sinan'ın kemerlerinden.
“Eser” deyip beton ayaklarına çiğnettikleri o 3. Köprü yüzünden.
İnadına,
Her birini eli böğründe bırakan iktidar adına.

O günlerimin keyfiyle sallandım salıncaklarında
Sırf çocuklarıma gösteriş,
Bu günlerimin kulağına küpe olsun diye.

Çok şeyini değiştirse de insan denenin o kirli elleri,
Şehrin yamasına benzetsede okulumun köyünü
Hala oralarda parasız pulsuz dolaşıyor gibiydi gençlik günlerinin o
çocuksu ruhu.

Çok geçirdim içimden
Şöyle bir çıkıp da Taksim'den
İçip de biralarımı Çiçek Pasajı'nda
Yarı çakır geçip de Tünel'den
Soyulmadan köprüde tezelden
Devrin yeni Deli Dumrul'ları, Sülün Osman'larına seyrede ede
Balıkçıları, vapurları,
Baharat kokulu Mısır Çarşısı'ndan Sultanahmet'e doğru...
Engel oldu oğlum
Zira,
Şüphemi geçiyordu onun gerçekleri.
“Üzülürsün,
Kırılır Türklük gururun
Bırak,
Bıraktığın gibi kalsın herbiri aklında
O cıvıl cıvıl hayat dolu güzelliklerin
Daha dün iki dirhem bir çekirdek gezdiğin o kültür merkezlerin
Bozuldu şimdi
Görgüsüzlükleri paçalarından akan göçmenlerle, çete benzeri
kültürsüzlüğün ellerinde
Hergele meydanına döndürüldü o güler yüzlü yerler”

Ben de o yüzden;
Behçet Kemal Çağlar gibi
Münir Nurettin gibi
Kalamış'ta buldum huzuru
Ayrılmadım adaları da gören Kalamış Parkı'ndan, Fenerbahçe Parkı'ndan
Sırf bir tutam bozulmamışlığın farkını yaşayabilme uğruna.

... VE EGE

Sohbetler ettik Akçay'da misafiri olduğum dünürümle
Önümüzde çırpınan Ege'ye karşı
Yine,
Huzurumuzun kuması iktidardı sohbetlerimizin baş konuğu.
Yine,
30 yıl önce karşılarında bahçelerini düzenlediğim
çocuklarımızın Gemi Yatağı'ndaki evlerinin, göklerle bütünleşen
üst katında
Kırmızı yüzlü güneşler batırdık altın ışıklı pırıl pırıl gerdanlıklı
Edremit Körfezi'nde.
Kadehler kaldırdık ikide bir göz kırpan yıldızlara,
Uluç Kaptan'ın sabahın seherinde tanıştığı balıklarıyla.

Heryerde yüreğimizde dop dolu,
Minderi, koltuğu boştu
Bir yıl önce yitirdiğim sevgili eşimin!

AĞLAMAK GELİYOR İÇİMDEN

Aklımın erdiği yerden, teslim aldığımda dünyamı
Çağının yörüngesinde döndürenlerin başında geliyordu ülkem.
Renkleri dünlerimizden alacaklı
Alçak gönüllü hayallerim vardı küçüklüğümden
Umutlarımla kanatlı
Yeni yeni ufuklara doğru
Ortak çabalarımızla varabileceğimiz

Kötü geldi gün günden
Kurdu içindeymiş heveslerimin
Ordu kurdu
Kemire kemire Cumhuriyetin gövdesini
Karanlıktan beslenen cehaletin elleriyle
Dikildi
Bir kere okuyup bilmediği din adına
Kurbanlar vere vere yolunda yürüyen aydınlığın karşısına

Koparıp götürürken kendi dünyalarını
Fıtratlarının hayallerini süsleyen öküzün boynuzundaki yerine
Ahlakı düşürdüler ellerinden
Kırıldı
Cam gibiydi zaten

Kayıp gitti gözlerimizin önünde
Avuçlarımızın içinden
Nemiz varsa geçmişimizden, geleceğimizden
Sallanıyoruz şimdi
İpleri ellerindeki salıncağımızda
Hiç belli değil
Tarihin hangi tanıdık çileli sayfasına
Kimlerin kucağında, nasıl düşeceğimiz

Bir elleri yıldızda
Bir elleri güneşteyken
Her yıl ilmini, irfanını katlayanların
Bir elleri yağda, bir elleri balda
İnadına ilme irfana karşı duranlarımızın

Hiç şüphem yok da soyumun yine bir gün bunları bir bir yerlerine
koyacağından
Lakin,
Tir tir titriyor yüreğim
Atalarından aldıklarını bile torunlarına teslim edemeyen biçareliğime
Sadece,
Ağlamak geliyor içimden!

GÖZYAŞLARIM

Esip, esip de
stme stme!
Koparmaya alıŐma
Sevgiler limanımdan
Gün, o gün değil.
GrndĞmden yufkadır yüreğim
AĞlar, elinde kalırım bu sefer, yalnız başıma kader

Biraz da başkalarında sürdür
Zulmnn saltanatını, keyfini
Ne fark eder?!
Sen sendelemedin mi hiç?
Görmedin mi bir kere eŐ nedir?
Dost kimdir?
TaŐlatma beni yıllarımın ardından
Ellerimle dŐediĐim yollarımın hatıralarına.
Neyse suçum, gnahım?!
AĞlayamam sanma arımdan.
Gözyaşları barajına benzer kalıbım,
Bir küçük gediğine bakar altında kalmam.

GÜLE GÜLE

Güle güle!

Güllerin en güzeli.

Güle güle!

İnsan yürekli güzellerin annesi.

Güle güle!

Elinin değdiği yere sevgi eken çiçekçi.

Güle güle!

“İyi günde, kötü günde”

Elli seneyi geçen süre, evimizin güneşi.

Eşim,

Dostum,

Sırdaşım, yoldaşım,

Güle güle!

Anlamıştım bu gidişinde

Bir daha dönmeyeceğini.

Bırakıp geldiğimizde

Gecenin bir yerinde

O “yoğun bakım” denen soğuk yüzlü yere.

Açıp açıp

Dolaplarını, çekmecelerini,

Bakıp bakıp

Bir daha göremeyeceğim

İçlerine kokunun sindiği tertibine, düzenine;

Ağlamıştım

Ağlamıştım

Ağlamıştım!

Doğduğun yerlere uğurladık seni.

Sınırdaki karşıladı

El değmedik,

Kardan beyaz gelinlikli

Yaban erikleri.

Elleri, sevdiğin renklerin buketleriyle doluydu.

Kırların, bayırların,

Hep eğikti başı baharın.

Teslim ettik kutsal emaneti

Oraların ilk sahibi

Toprak Ana'nın kucağına.

Yüreğimize gömdük sevgini.

Komşu sayılırsın

Seni benden kıskanan abine.

Tam istediğin gibi,

Tek başına

Tam köşe başında yerin.

Etrafında açmak için seni bekleyen erguvanlar,

Ayak ucunda top top fıstıkçamları.

Bir yanında gölün tamamı,

Günün battığı yöne doğru

Gelin gittiğin ellerin gül bahçeleri

Lavanta tarlaları.

Üstünde;
Akşamdan akşama bulutları renkten renge boyayan
Kızıl akşamların çılgın ressamı.
Aldatmasın!
Daha dün
Deryalarında yüzdüğün
Antalya'nın uzaklığı.
Hiç kopmayacak bağlarımız
Herkesten yakınız
Bir solukluk aramız!

El salladı.
Bir daha
-Hastanedeki gibi-
“Seviyoruz!” diye diye
Oğlumuz, kızımız.
Boynu bükük döndük izlerimizden.
Bazen ağladık, bazen güldük geçmişimizden hatırladıklarımıza.
Bir zamanlar;
Yeşil yeşil filizleriyle baharı müjdeleyen
O ince söğüt, kavak dalları
Karalar bağladı.
Akşama doğru
Hazanı yaşattı yol boyu, acı esen rüzgarlar.
Ağta döndürdük
Sevdiğimiz türkülerimizi
Evimize kadar!
“Uzun uzun kavaklar
Dökülüyor yapraklar
Ben yârime doymadım
Doysun kara topraklar!”

DÖNMEDİN

Akşamüstü dönüşlerini özledi
Balkondaki gözlerim
“Bir küçük paketle hemen dönerim” deyipte
Taşıyamadığım yüklerinle
Yitiğini arar gibi gözlerin yerde
Başın önde,
Kendi edanla, nazınla
Boy ölçüşe ölçüşe
Ellerimle diktiğim güllerle, fidanlarla

Günlerce boşuna el salladı karşımdan,
Gönlün kadar ak çiçekleriyle manolyalarım
İçleri boş doğuyor o günden beri
Çağırıp çağırıp izlettiğin dolunayların
Tekmili birden ferleri söndü yıldızların
En sevdiğin kırmızı sardunyalarla süslendi balkonumuzun her yeri
Kondurmadım korkuluklarına, korktuğun o kumruları
Sabah akşam aynı yönlerine gitti gitti döndü, aynı çığlıklarıyla
Kara bulutlar gibi, kargaralarla martılar
Uçurdu yavrularını
Yuvalarını penceremizle panjurumuzun arasına sakladığını sanan
serçeler

Tam karşımdan
Değişen renkleriyle hiç durmadan dönüyor şehrin
Bir kere binmediğin dönme dolabı
Kimbilir kaç sevgili küstü, barıştı bu kadar zamanda
İlk defa sensiz geldi
Her gün değişen manzaralarıyla sonbahar
Sen dönmedin
Görmedin bir kere
Sensiz dünyalarımın kimsesizliğini
Nereden bilirdim doğduğun toprakları bu kadar çok sevdiğini?

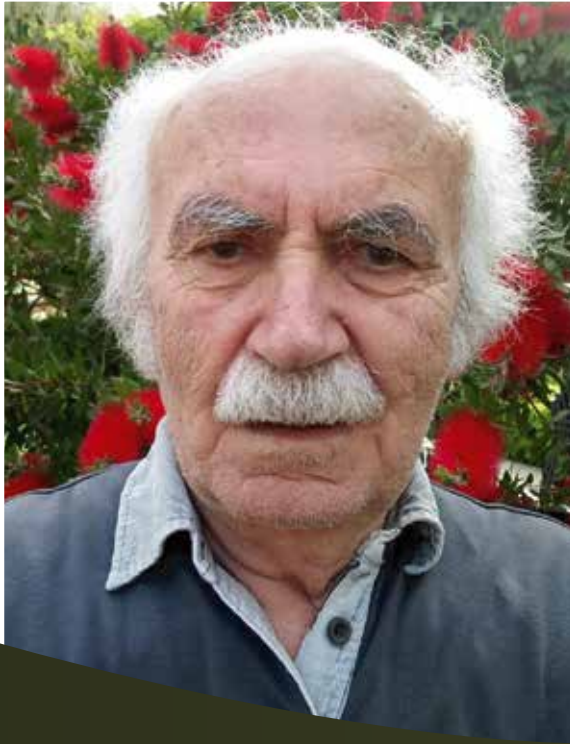

Hilmi Gurdal
V-1969
rupu

HİLMİ GÜRDAL

1943 Isparta, Senirkent, Başköy doğumlu. Beş çocuklu bir ailenin ikinci oğlu. İlkokulun ilk u sınıfını köyündeki eğitmede, sonraki iki seneyi ve ortaokulu Senirkent'de okudu. Kabataş Erkek Lisesini parasız yatılı olarak 1961 yılında, İ. . Orman Fakültesini 1967 yılında bitirdi. 27 yıllık hizmetinin ilk 15 yılı -işletme müdürlüğü dahil- orman işletme müdürlüklerinde, sonraki 12 yılı mill park müdürü olarak Antalya -u yıl- ve Başkomutan Tarihi Milli Park Müdürlüğünde geçti. 1994 yılında Antalya Milli Park Müdürlüğünden emekli oldu. Antalya'ya yerleşti. Bir kızı, bir oğlu, bir de torunu var.